

ໜວດວິຊາຊີບຄູ

ສາຍປະຖົມ

ການວັດ ແລະ ການປະ ເມີນຜົນ

ລະບົບ 2 ປີ
ພາກຮຽນທີ 1
ປີ 2
ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

ປຶ້ມແບບຮຽນ

ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

ລະບົບ 12+2	ປີ 2	ພາກຮຽນ 1
------------	------	----------

ຮຽບຮຽງໂດຍ:

ຜູ້ຊ່ວຍ ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ

ກວດແກ້ໂດຍ:

ປອ ໂພທອງ ພິງສິງຄາມ

ປທ ອຸດຕະມະ ແສງອາລຸນ

ປທ ເພັດສະໜອນ ດວງສິລິ

ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ

ສິກຮຽນ 2019

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

====0000====

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ກົມສ້າງຄູ
ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

ເລກທີ:.....ວຄສລວ/2019
ວັນທີ:.....

ໃບຢັ້ງຢືນ

ການຮຽບຮຽງເອກະສານປະກອບການສອນ

ທີມງານຄູສອນວິຊາ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ໄດ້ຢັ້ງຢືນໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຊ່ວຍ ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ ຄູສອນ ສັງກັດຢູ່ຫ້ອງການ ວັດຜົນ-ປະເມີນຜົນ ວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ ທີ່ສໍາເລັດການຮຽບຮຽງ ເອກະສານປະກອບການສອນວິຊາ: ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ຫຼັກສູດ 12+2 ສາຍ ປະຖົມມີຈຳນວນ ທັງໝົດ 8 ບົດ, ມີ 83 ໜ້າ ທີ່ມີເນື້ອໃນຄົບຖ້ວນສາມາດນໍາເອົາໄປເປັນຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການສອນ ແລະ ໄດ້ ຜ່ານການກວດແກ້ຈາກທີມງານຄູສອນວິຊາ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ.

ດັ່ງນັ້ນ ຄະນະທີມງານຄູສອນກຸ່ມວິຊາການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນຈຶ່ງເຮັດໜັງສືຢັ້ງຢືນເພື່ອເປັນ ຫຼັກຖານ.

ຢັ້ງຢືນຈາກ:
ຜູ້ອໍານວຍການວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນ

ທີມງານກວດແກ້
.....
(ປອ ໂພທອງ ພິງສິງຄາມ)
.....
(ປທ ອຸດຕະມະ ແສງອາລຸນ)
.....
(ປທ ເພັດສະໜອນ ດວງສິລິ)

ຄຳນຳ

ວິຊາ ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນນີ້ ມີຄວາມສາຄັນ ແລະ ຈາເປັນໃນລະບົບການວັດ ແລະ ປະເມີນ ຜົນຄວາມກ້າວໜ້າຂອງນັກຮຽນ. ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄູ, ນັກຮຽນ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ນຳໄປໃຊ້ ເພື່ອວັດ ຄຸນະພາບຂອງການສຶກສາໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ພ້ອມທັງເປັນເຄື່ອງມືອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ ແລະ ຜູ້ສອນ.

ການຕັດສິນກ່ຽວກັບການພັດທະນາການສຶກສາຈະມີຄວາມຖືກຕ້ອງໄດ້ອາໄສຂໍ້ມູນທີ່ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ. ການທີ່ຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນກໍຕ້ອງມີເຄື່ອງວັດທີ່ທ່ຽງຕົງ ແລະ ສາມາດເຊື່ອຖືໄດ້, ດັ່ງນັ້ນ, ຈຸດມຸ່ງໝາຍ ຂອງປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ຈຶ່ງມີຈຸດປະສົງເນັ້ນຜູ້ອ່ານ:

- ມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານກ່ຽວກັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ
- ຈາແນກເຄື່ອງມືການວັດຜົນການສຶກສາຊະນິດຕ່າງໆ
- ບອກວິທີການວັດຜົນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ
- ຂຽນຂໍ້ສອບປາລະໄນ ແລະ ອັດຕະໄນວັດພຶດຕິກຳດ້ານຕ່າງໆຂອງບູມໄດ້
- ອະທິບາຍເຖິງຂັ້ນຕອນການອອກຂໍ້ສອບ, ວິເຄາະຂໍ້ສອບ ແລະ ສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ

ໄດ້

ເຖິງແມ່ນວ່າປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ຈະເປັນເຫຼັ້ມທຳອິດກໍຕາມ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າກໍຫວັງວ່າຈະເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ ແລະ ຜູ້ສອນ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ໃນການສ້າງປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ອາດຈະບໍ່ ປາສະຈາກການຂໍ້ຜິດພາດ ຫຼື ຂໍ້ຂາດຕົກບົກຜ່ອງ ແຕ່ຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າບັນດານັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທ່ານຜູ້ອ່ານຄົງຈະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການປະກອບຄຳຄິດຄຳເຫັນ ເພື່ອປັບປຸງໃຫ້ປຶ້ມເຫຼັ້ມນີ້ສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນ.

ຜູ້ຮຽບຮຽງ

ຜູ້ຊ່ວຍອາຈານ ຈັນທະວີໄຊ ແຫວນພະຈັນ

ສາລະບານ

ບົດທີ 1	ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ	
1	ຄວາມໝາຍຂອງການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ.....	1
2	ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ.....	1
3	ຫຼັກການວັດຜົນການສຶກສາ.....	2
4	ລັກສະນະຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ.....	2
5	ປະເພດຂອງການປະເມີນຜົນ.....	4
6	ຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນຂອງນັກວັດຜົນປະເມີນຜົນ.....	4
7	ປະໂຫຍດຂອງການປະເມີນຜົນການສຶກສາ.....	5
ບົດທີ 2	ເຄື່ອງມືທີ່ນິຍົມໃຊ້ໃນການວັດຜົນການສຶກສາ	
1	ຊະນິດຂອງເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ.....	8
1.1	ແບບທົດສອບ.....	8
1.2	ການສັ່ງເກດ.....	11
1.3	ການສຳພາດ.....	13
1.4	ແບບສອບຖາມ.....	15
1.5	ແບບກວດຕາມລາຍການ.....	17
1.6	ການປະຕິບັດຈິງ.....	18
1.7	ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບ.....	19
1.8	ການສຶກສາລາຍກຳລະນີ.....	20
1.9	ແບບສັ່ງຄົມມິຕິ.....	21
1.10	ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ.....	22
2	ລັກສະນະຂອງເຄື່ອງມືທີ່ດີ.....	22
ບົດທີ 3	ການວັດຜົນ ປະເມີນຜົນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ	
1	ການສອນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ.....	27
2	ການປະເມີນຜົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບການຮຽນ-ການສອນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ.....	27
3	ການປະເມີນຈາກສະພາບຈິງ.....	31
4	ການປະເມີນດ້ວຍແຟ້ມຜົນງານ.....	32
1.1	ຄວາມໝາຍຂອງແຟ້ມຜົນງານນັກຮຽນ.....	32
1.2	ຄວາມໝາຍການປະເມີນແຟ້ມຜົນງານ.....	32
1.3	ຈຸດປະສົງໃນການປະເມີນແຟ້ມຜົນງານ.....	32
1.4	ລັກສະນະຂອງແຟ້ມຜົນງານ.....	33
1.5	ໂຄງສ້າງຂອງແຟ້ມຜົນງານນັກຮຽນ.....	35

	1.6 ຂັ້ນຕອນໃນການສ້າງແຜ່ນຜົນງານ.....	37
ບົດທີ 4	ການຂຽນຂໍ້ສອບປາລະໄນ ແລະ ອັດຕະໄນ	
	1 ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ.....	41
	2 ການຂຽນຂໍ້ສອບປາລະໄນ.....	42
	2.1 ຂໍ້ສອບແບບຖືກຜິດ.....	42
	2.2 ຂໍ້ສອບແບບຕອບສັ່ນ.....	43
	2.3 ຂໍ້ສອບແບບຕື່ມຄຳ.....	44
	2.4 ຂໍ້ສອບແບບຈັບຄູ່.....	45
	2.5 ຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບ.....	47
ບົດທີ 5	ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ	
	1 ຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ.....	50
	2 ຄວາມເຂົ້າໃຈ.....	53
	3 ການນຳໄປໃຊ້.....	55
	4 ການວິເຄາະ.....	56
	5 ການສັງເກດ.....	57
	6 ການປະເມີນຜົນ.....	59
ບົດທີ 6	ວິທີການອອກຂໍ້ສອບ	
	1 ການວາງແຜນສ້າງຂໍ້ສອບ.....	63
	2 ການສ້າງຂໍ້ສອບ.....	64
	3 ການກວດຄຸນະພາບຂອງຂໍ້ສອບ.....	64
	4 ການຄັດເລືອກ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ສອບ.....	65
	5 ການພິມຂໍ້ສອບສະບັບສົມບູນ.....	66
ບົດທີ 7	ການວິເຄາະຂໍ້ສອບ	
	1 ຄວາມໝາຍຂອງການວິເຄາະຂໍ້ສອບ.....	67
	2 ວິທີວິເຄາະຂໍ້ສອບ.....	67
	2.1 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງເກນ.....	67
	2.2 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງກຸ່ມ.....	68
	3 ປະໂຫຍດຂອງການວິເຄາະຂໍ້ສອບ.....	72
	4 ການສ້າງຄັງຂໍ້ສອບ.....	72

ບົດທີ 8	Rubrics ການໃຫ້ຄະແນນ	
1	ຄວາມໝາຍຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics).....	77
2	ປະເພດຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics).....	77
3	ວິທີການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics).....	79
4	ຕົວຢ່າງ Rubrics.....	79
	ເອກະສານອ້າງອີງ.....	83

ບົດທີ 1

ຄວາມຮູ້ເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1. ຄວາມໝາຍຂອງການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງການວັດຜົນ

ການວັດຜົນແມ່ນຂະບວນການຊອກຫາປະລິມານ ຫຼື ຈຳນວນຂອງສິ່ງຂອງຕ່າງໆໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ຜົນຂອງການວັດຜົນມັກຈະອອກມາເປັນຕົວເລກ ສັນຍາລັກ ຫຼື ຂໍ້ມູນ.

ການວັດຜົນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງການເກັບກຳລວບລວມຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ຮຽນຢູ່ໃນຂະບວນການຮຽນ-ການສອນໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງມືຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງມາປະຕິບັດ.

1.2 ຄວາມໝາຍຂອງການປະເມີນຜົນ

ການປະເມີນຜົນແມ່ນການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນມາພິຈາລະນາວິນິດໄສ, ຕັດສິນຄຸນຄ່າໂດຍປຽບທຽບກັບເກນມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້.

ການປະເມີນຜົນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາມາຕີລາຄາ ແລະ ວິນິດໄສແລ້ວຕັດສິນໃຈໂດຍອາໄສຫຼັກການຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ.

2. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາມີຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ການຮຽນ-ການສອນແຕ່ພໍສະຫຼຸບໄດ້ບາງບັນຫາທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້.

ກ. ວັດຜົນເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຊອກຮູ້ວ່ານັກຮຽນມີຄວາມບົກຜ່ອງ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າໃຈໃນບົດເລື່ອງໃດ ແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍຫາວິທີການສອນເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈຸດປະສົງນີ້ຖືວ່າເປັນຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ.

ຂ. ວັດຜົນເພື່ອວິນິດໄສ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຊອກຮູ້ວ່ານັກຮຽນມີຄວາມບົກຜ່ອງຢູ່ຈຸດໃດໃນບົດຮຽນໜຶ່ງຈາກນັ້ນກໍຫາທາງຊ່ວຍແຫຼືອເພີ່ມໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຈຸດນັ້ນ.

ຄ. ວັດຜົນເພື່ອຈັດອັນດັບທັງຂອງນັກຮຽນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບວ່ານັກຮຽນຄົນໃດເກັ່ງ ຄົນໃດອ່ອນ ນັກຮຽນຄົນໃດຈະໄດ້ເປັນທີ່ເທົ່າໃດ.

ງ. ວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບການພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອປຽບທຽບສະມັດຖະພາບຂອງນັກຮຽນວ່າມີຄວາມກ້າວໜ້າ ຫຼື ບໍ່ ເຊັ່ນ : ການປຽບທຽບກ່ອນຮຽນ ແລະ ຫຼັງຮຽນ ຫຼື ປຽບທຽບການຮຽນລະຫວ່າງ ພາກຮຽນທີ 1 ແລະ ພາກຮຽນທີ 2.

ຈ. ວັດຜົນເພື່ອພະຍາກອນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າວ່ານັກຮຽນຄົນໃດຄວນຈະໄປຮຽນຕໍ່ໃນລາຍວິຊາໃດຈຶ່ງຈະມີຜົນສຳເລັດອັນດີ ການວັດຜົນແບບນີ້ມີປະໂຫຍດໃນການແນະແນວການສຶກສາ.

ສ. ວັດຜົນເພື່ອປະເມີນຜົນ

ເປັນການວັດຜົນເພື່ອເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນນັ້ນໄປໃຊ້ໃນການສະຫຼຸບຕີລາຄາວ່າການຈັດການສຶກສານັ້ນມີປະສິດທິພາບສູງ ຫຼື ຕໍ່າ ຫຼື ກສຸດເໜາະສົມ ຫຼື ບໍ່ຄວນປັບປຸງແກ້ໄຂຫຍັງແດ່ ແລະ ຈະຕັດສິນໃຈເຮັດແນວໃດໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ຫຼື ອາດນຳໄປວິເຄາະເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວັດຜົນນັ້ນເໜາະສົມ ຫຼື ບໍ່.

3. ຫຼັກການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາຈະມີປະສິດທິພາບດີ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນຂຶ້ນຢູ່ກັບຫຼັກການ ແລະ ວິທີການວັດຜົນການວັດຜົນທີ່ດີຕ້ອງຍຶດຖືຫຼັກການດັ່ງນີ້:

ກ. ຕ້ອງໃຫ້ຖືກກັບຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນ-ການສອນ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການທົດສອບເບິ່ງວ່າ ຜົນຂອງການສອນຂອງຄູ່ນັ້ນເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ຖ້າການວັດຜົນການສຶກສາບໍ່ຖືກກັບຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນການສອນແລ້ວກໍຈະຖືວ່າ ບໍ່ມີປະໂຫຍດຫຍັງໝົດ.

ຂ. ພະຍາຍາມຊອກຫາເຄື່ອງມືວັດຜົນທີ່ດີ ແລະ ເໝາະສົມທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດທາງອ້ອມ, ດັ່ງນັ້ນ ຄູຄວນຊອກຫາເຄື່ອງມືວັດຜົນທີ່ມີຄຸນະພາບດີທີ່ສຸດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຜົນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້.

ຄ. ພະຍາຍາມໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດໜ້ອຍທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນການສຶກສານັ້ນຈະເກີດມີຄວາມຜິດພາດຢູ່ສະເໝີ, ດັ່ງນັ້ນຄູຄວນລະມັດລະວັງເພື່ອໃຫ້ຄວາມຜິດພາດນັ້ນມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຖ້າຈະໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດຊະນິດໃດກໍຄວນລະມັດລະວັງເຖິງດ້ານຈຳກັດຂອງເຄື່ອງມືຊະນິດນັ້ນ ແລະ ຄວນເຮັດການວັດຜົນຫຼາຍຄັ້ງ.

ງ. ຄວນຕິຄວາມໝາຍຂອງຜົນການວັດຜົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ.

ເມື່ອໄດ້ຜົນການວັດອອກມາເປັນຄະແນນແລ້ວ ຄວນຕິຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນນັ້ນໃຫ້ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ ແລະ ຍຸດຕິທຳ.

ຈ. ຄວນໃຊ້ຜົນການວັດໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດທີ່ສຸດ

ການວັດຜົນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຈະຮູ້ວ່ານັກຮຽນຄົນໃດ ໄດ້ຄາດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ ນັກຮຽນຄົນໃດເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດຄື ຕ້ອງພະຍາຍາມຄົ້ນຄວ້າເຖິງວ່າ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ຈະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ການສອນບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້. ການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ການສຶກສາມີການພົວພັນຢ່າງສະໜິດແໜ້ນກັບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແຍກອອກຈາກກັນໄດ້.

ດັ່ງນັ້ນ ຄູອາຈານຂອງພວກເຮົາຄວນຈະຊອກຮູ້ຮຳຮຽນ ເລືອກເອົາວິທີການວັດຜົນທີ່ດີ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງຄວນວັດຜົນຢ່າງເນື່ອງນິດລຽນຕິດ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າການສອນຂອງຕົນມີຄວາມຂາດຕົກບົກຜ່ອງຢູ່ບ່ອນໃດ ນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈບ່ອນໃດ ແລະ ຈະຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນກາຍເປັນນັກຮຽນດີ ນັກຮຽນເກັ່ງ ແລະ ກາຍເປັນກຳລັງແຮງອັນມີຄຸນຄ່າຂອງປະເທດຊາດໃນອະນາຄົດ.

4. ລັກສະນະຂອງການວັດຜົນການສຶກສາ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນໃນສິ່ງທີ່ເປັນນາມມະທຳ ຈຶ່ງເປັນການວັດທີ່ຍາກກວ່າການວັດຜົນສິ່ງທີ່ເປັນຮູບປະທຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ການວັດຜົນການສຶກສາຈຶ່ງມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:

ກ. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນທີ່ບໍ່ສົມບູນ

ໃນຂະບວນການຮຽນການສອນວິຊາໃດໜຶ່ງນັ້ນມັນມີລາຍລະອຽດຫຼວງຫຼາຍທີ່ສຸດຈົນຜູ້ສອນບໍ່ອາດສາມາດທີ່ຈະສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ຄົບຖ້ວນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສອນຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເລືອກເອົາເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນຕອນໃດຕອນໜຶ່ງມາສ້າງເປັນຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຕອບແລ້ວຖືເອົາຜົນຂອງການຕອບນັ້ນມາຕີລາຄາເປັນຄະແນນຂອງວິຊານັ້ນໆດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງຖືວ່າການວັດຜົນທີ່ບໍ່ສົມບູນ.

ຂ. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນທາງອ້ອມ

ການວັດຜົນການສຶກສາບໍ່ອາດມີເຄື່ອງມືຊະນິດໃດທີ່ຈະວັດໄດ້ໂດຍກົງຄືກັບການວັດແທກລວງຍາວ ແລະການຊັ່ງນ້ຳໜັກ. ການວັດຜົນການສຶກສາ ເປັນການວັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດທີ່ຈະແຕະຕ້ອງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງຕ້ອງ ຊອກຫາວິທີການຕ່າງໆມາປະຕິບັດຈາກນັ້ນກໍແປຜົນຂອງການວັດຜົນນັ້ນອອກມາເປັນຄະແນນ ແລະ ແປຄວາມ ໝາຍຂອງຄະແນນນັ້ນອີກຕໍ່ໜຶ່ງວ່ານັກຮຽນຜູ້ນັ້ນເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ ມີຄວາມຮູ້ໜ້ອຍຫຼາຍປານໃດ ເຊິ່ງບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ ເປັນການແປຄວາມໝາຍທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຊັດເຈນ.

ຄ. ການວັດຜົນການສຶກສາຍ່ອມມີຄວາມຜິດພາດ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດໃນສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ສາມາດຈະແຕະຕ້ອງໄດ້ ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງມີຄວາມຜິດພາດ ສູງ. ສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດນັ້ນມີຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ຂໍກ່າວພຽງແຕ່ 2 ຢ່າງຄື

- ຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກນັກຮຽນເອງເຊັ່ນ:

ໃນມື້ກວດກາ ຫຼື ສອບເສັງນັ້ນນັກຮຽນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງອາດຈະມີສຸຂະພາບບໍ່ດີ ມີຄວາມກັງວົນໃຈ ຫຼື ມີອາລົມບໍ່ດີ ຕຽມຕົວບໍ່ດີ ທຸດຈະລິດໃນການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ

- ຄວາມຜິດພາດທີ່ເກີດຈາກສະພາບແວດລ້ອມພາບໃນເຊັ່ນ:

ສະພາບທ້ອງສອບເສັງບໍ່ດີ ມີສຽງລົບກວນຈາກພາຍນອກ ຄຳຖາມບໍ່ຊັດເຈນກຳມະການຄວບຄຸມທ້ອງເສັງເຄິ່ງ ຄັດເກີນໄປ ຫຼື ໂຍະຍານເກີນໄປເປີດໂອກາດໃຫ້ມີການທຸດຈະລິດໃນການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ.

ງ. ຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາສະແດງໃນຮູບຂອງການພົວພັນ

ຜົນຂອງການວັດຜົນການສຶກສາຍາມໃດກໍສະແດງອອກໃນຮູບຂອງຄະແນນ ແຕ່ລະຄະແນນຕົວດຽວ ນັ້ນບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຕີຄວາມໝາຍໄດ້ວ່ານັກຮຽນຜູ້ທີ່ໄດ້ຄະແນນຫຼາຍ ຫຼື ໜ້ອຍ ຫຼື ວ່າ ນັກຮຽນຜູ້ນັ້ນເກັ່ງ ຫຼື ອ່ອນ. ຖ້າຢາກໃຫ້ຄະແນນທີ່ໄດ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍຕ້ອງເອົາໄປປຽບທຽບກັບຂໍ້ມູນຢ່າງອື່ນອີກເຊັ່ນ:

- ປຽບທຽບກັບຄະແນນເຕັມ. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສິມຜິນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ຈາກຄະແນນເຕັມ 10 ກໍຖືວ່າ ລາວໄດ້ຄະແນນສູງສົມຄວນ.
- ປຽບທຽບກັບຄະແນນເລ່ຍຂອງທ້ອງ. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສິມພອນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ແຕ່ຄະແນນສະເລ່ຍ ຂອງທ້ອງໄດ້ 8 ກໍສະແດງວ່າ ລາວໄດ້ຄະແນນທີ່ຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າກວ່າໝູ່ໃນທ້ອງດຽວກັນ.
- ປຽບທຽບກັບຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້. ຕົວຢ່າງ ທ້າວ ສິມພອນ ໄດ້ຄະແນນ 7 ແຕ່ຄະແນນຄາດໝາຍ ແມ່ນ 5. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈິ່ງໄດ້ລົ້ນຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

ຈ. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດທີ່ບໍ່ມີສູນ (0) ແທ້ ຫຼື ສູນ (0) ສົມບູນ

ການວັດຜົນການສຶກສາຕ່າງກັບການວັດແທກລວງຍາວ ແລະ ການຊັ່ງນ້ຳໜັກຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ລວງຍາວ 0 cm. ໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີຄວາມຍາວເລີຍ ຫຼື ນ້ຳໜັກ 0 kg ກໍໝາຍຄວາມວ່າບໍ່ມີນ້ຳໜັກເລີຍເໝືອນກັນ ສ່ວນ ການວັດຜົນການສຶກສາ ຖ້ານັກຮຽນຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຫາກໄດ້ຄະແນນ 0 ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມໝາຍນັກຮຽນຄົນນັ້ນບໍ່ ມີຄວາມຮູ້ໃນວິຊານັ້ນເລີຍ ນັກຮຽນຄົນນັ້ນມີຄວາມຮູ້ໃນວິຊານັ້ນຢູ່ ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖາມໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ, ການວັດຜົນການສຶກສາຈິ່ງບໍ່ມີ 0 ສົມບູນ

5. ປະເພດຂອງການປະເມີນຜົນ

5.1 ການປະເມີນຜົນແບບອີງເກນ (Criterion Referenced Evaluation)

ໝາຍເຖິງການປະເມີນລະດັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງໆວ່າ ຮຽນເກັ່ງ ຫຼື ຮຽນອ່ອນ ໂດຍປຽບທຽບກັບເກນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ການປະເມີນຜົນປະເພດນີ້ ສ່ວນຫຼາຍໃຊ້ເພື່ອປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ.

5.2 ການປະເມີນຜົນແບບອີງກຸ່ມ (Norm Referenced Evaluation)

ໝາຍເຖິງການປະເມີນລະດັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຕັດສິນຜົນການຮຽນໂດຍປຽບທຽບ ກັບລະດັບຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມດຽວກັນ.

6. ຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນຂອງນັກວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວັດຜົນ ແລະ ການປະເມີນຜົນການສຶກສາມີຄວາມຖືກຕ້ອງເປັນທຳ ແລະ ມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາຄວນມີຄຸນນະທຳ ແລະ ຈັນຍາບັນດັ່ງນີ້:

ກ. ມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດ

ເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊື່ສັດບໍລິສຸດຕໍ່ການວັດຜົນຄື ບໍ່ສັ່ໂກງ ບໍ່ເຫັນແກ່ຄ່າຈ້າງລາງວັນບໍ່ເຮັດໃຫ້ບົດສອບເສັງຮົ່ວ ຫຼື ເອົາໄປຂາຍ ຫຼື ຕັດສິນໃຫ້ນັກຮຽນເລື່ອນຊັ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຜ່ານການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ

ຂ. ມີຄວາມຍຸຕິທຳ

ໃຫ້ຄວາມເປັນທຳແກ່ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການວັດຜົນທຸກຄົນ ເຊັ່ນ ກວດບົດສອບເສັງໃຫ້ຖືກຕ້ອງເປັນທຳ, ໃຊ້ວິທີການວັດຜົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີຄວາມຍຸຕິທຳ.

ຄ. ມີຄວາມດຸໝັ່ນ ແລະ ອິດທິນ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນວຽກທີ່ຕ້ອງເຮັດເປັນປະຈຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນຕ້ອງມີຄວາມດຸໝັ່ນ ແລະ ອິດທິນ ແລະ ຄວນຖືວ່າ ການວັດຜົນຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການຮຽນການສອນຢູ່ສະເໝີ.

ງ. ມີຄວາມລະອຽດ ຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ຮອບຄອບ

ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນວຽກງານທີ່ລະອຽດອ່ອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນມີຄວາມສຸຂຸມຮອບຄອບ ເພາະອາດເກີດມີບັນຫາຂຶ້ນມາໄດ້.

ຈ. ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ

ຜູ້ເຮັດການວັດຜົນການສຶກສາຕ້ອງຖືວ່າ ການວັດຜົນເປັນວຽກງານທີ່ສຳຄັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ຮັກສາຄວາມລັບຂອງບົດສອບເສັງໄວ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະ ເຮັດສຳເລັດຕາມໜ້າທີ່ທີ່ຖືກມອບໝາຍ.

ສ. ກົງຕໍ່ເວລາ

ການວັດຜົນການສຶກສາຕ້ອງກົງຕໍ່ເວລາທີ່ກຳນົດເອົາໄວ້ ເຊັ່ນ ການສິ່ງຕົ້ນສະບັບຂອງບົດສອບເສັງ, ການນັດວັນສອບເສັງ ແລະ ການສິ່ງຄະແນນໃຫ້ທັນກັບເວລາ.

ຊ. ສົນໃຈເຕັກນິກການວັດຜົນຢູ່ສະເໝີ

ເມື່ອມີການວັດຜົນຕ້ອງພະຍາຍາມໃຊ້ເຕັກນິກການວັດຜົນໃຫ້ເໝາະສົມ ບໍ່ແມ່ນເຮັດໄປຕາມໃຈມັກຂອງຕົນເອງ.

7. ປະໂຫຍດຂອງການປະເມີນຜົນການສຶກສາ

ການປະເມີນຜົນການສຶກສາມີປະໂຫຍດໃນດ້ານຕ່າງໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

7.1 ປະໂຫຍດຕໍ່ນັກຮຽນ

- ກ. ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຮູ້ວ່າຕົນເອງເກັ່ງ ແລະ ອ່ອນໃນເນື້ອໃນວິຊາໃດ.
- ຂ. ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຄວາມສາມາດ ແລະ ຊຳນິຊຳນານຂອງຕົນເອງ
- ຄ. ຊ່ວຍເພີ່ມແຮງຈູງໃຈໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນ
- ງ. ຊ່ວຍໃຫ້ການຕັດສິນໃຈເລືອກສາຂາວິຊາທີ່ຈະສຶກສາຕໍ່ ແລະ ການເລືອກວິຊາຊີບ.
- ຈ. ຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດສະແດງຄວາມຮູ້ ແລະ ຍັງສາມາດໃຊ້ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນມາເພື່ອແກ້ບັນຫາ

7.2 ປະໂຫຍດຕໍ່ຄູອາຈານ

- ກ. ຮູ້ພຶດຕິກຳເບື້ອງຕົ້ນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການຈັດການຮຽນການສອນໃຫ້ເໝາະສົມ
- ຂ. ຊ່ວຍວິນິດໄສຂັ້ນບົກພ່ອງໃນການສອນຂອງຕົນເອງ
- ຄ. ຊ່ວຍໃຫ້ສອນໄດ້ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງຫຼັກສູດຕະຫຼອດ ຈຳນວນປັບປຸງ ຈຸດມຸ່ງໝາຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ.
- ງ. ເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າການຮຽນ-ການສອນບັນລຸຈຸດມຸ່ງໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ຫຼື ບໍ່
- ຈ. ຊ່ວຍໃຫ້ຮູ້ວ່າຈະຕ້ອງສອນບຳລຸງໃຫ້ແກ່ຄົນໃດ
- ສ. ໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນການປຽບທຽບລະດັບຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ
- ຊ. ລາຍງານຜົນໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ອາຈານແນະແນວ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານສະຖາບັນໄດ້ຮູ້.

7.3 ປະໂຫຍດຕໍ່ຄວາມແນະແນວ

- ກ. ໃຊ້ການແນະແນວທາງແກ້ບັນຫາສ່ວນຕົວ ເພາະການວັດຜົນຈະເຮັດໃຫ້ຄູແນະແນວຮູ້ວ່ານັກຮຽນມີບັນຫາ ໃນເລື່ອງໃດ
- ຂ. ໃຊ້ຜົນຈາກການວັດໃນການແນະນຳການສຶກສາຕໍ່ ແລະ ປະກອບອາຊີບ
- ຄ. ຊ່ວຍໃນການແນະແນວທາງດ້ານຈິດຕະວິທະຍາເຊັ່ນ: ແກ້ໄຂບັນຫາສັງຄົມ ອາລົມ ແລະ ບຸກຄະລິກ ພາບ.

7.4 ປະໂຫຍດຕໍ່ບໍລິຫານ

- ກ. ຊ່ວຍໃນການວາງແຜນການສອນ ແລະ ບໍລິຫານໂຮງຮຽນໃຫ້ຖືກຕ້ອງ
- ຂ. ຊ່ວຍໃນດ້ານການປັບປຸງຫຼັກສູດໃຫ້ເໝາະສົມ
- ຄ. ຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບການຈັດການສຶກສາເຊັ່ນ: ການຈັດຊັ້ນຮຽນ, ການເລື່ອນຊັ້ນ...
- ງ. ຊ່ວຍໃນການກວດສອບຄຸນະພາບການຮຽນການສອນ
- ຈ. ນຳໄປສູ່ການວິໄຈທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການສຶກສາ

7.5 ປະໂຫຍດຕໍ່ການວິໄຈ

ການສະແຫວງຫາຂໍ້ແທ້ຈິງກ່ຽວກັບການສອນ ການແນະແນວ ແລະ ການບໍລິຫານການສຶກສາຈຳເປັນຕ້ອງ ອາໄສການວິໄຈ ການວັດເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງຂອງການວິໄຈ ທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜົນການວິໄຈໄດ້ຜົນສາມາດນຳໄປໃຊ້ ປະໂຫຍດໃນການສອນ ການແນະແນວ ແລະ ການບໍລິຫານການສຶກສາໄດ້.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 1

1. ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ເປັນການວັດຜົນ ຫຼື ການປະເມີນຜົນ ຖ້າເປັນການວັດຜົນໃຫ້ຂີດອ້ອມຕົວ ວ, ຖ້າເປັນການປະເມີນຜົນໃຫ້ຂີດອ້ອມຕົວ ປ

- ວ.ປ 1.1 ບຸນມາມີນ້ຳໜັກ 45 ນິວຕິນ
- ວ.ປ 1.2 ກະດານດຳກວ້າງ 1,5 ແມັດ, ຍາວ 2,5 ແມັດ
- ວ.ປ 1.3 ກະດານດຳກວ້າງ 1,2 ແມັດ, ຍາວ 2,4 ແມັດ
- ວ.ປ 1.4 ສົມສີຮຽນວິຊາຄະນິດສາດອ່ອນຫຼາຍ
- ວ.ປ 1.5 ນາງ ສາລິກາ ມີຜົນການຮຽນດີກວ່າ ນາງ ແກ້ວຕາ
- ວ.ປ 1.6 ນາງ ວັນນິສອບເສັງວິຊາຄະນິດສາດໄດ້ 80 ຄະແນນ
- ວ.ປ 1.7 ປຶ້ມອ່ານເຫຼັ້ມນີ້ມີຮູບເຫຼັ້ມງາມ
- ວ.ປ 1.8 ວັດທະນາສອບໄດ້ຄະແນນສູງສຸດເປັນອັນດັບທີ 1
- ວ.ປ 1.9 ດວງມະນີສອບວິຊາພາສາອັງກິດໄດ້ 75%
- ວ.ປ 1.10 ການວິນິດໄສພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍປຽບທຽບກັບເກນ
- ວ.ປ 1.11 ນາງ ບົວໄຂ ໄດ້ລະດັບຄະແນນ 2 ວິຊາພາສາລາວ
- ວ.ປ 1.12 ລົດຍົນຄັນນີ້ມີຄວາມໄວສູງສຸດ 200 ກິໂລແມັດຕໍ່ຊົ່ວໂມງ
- ວ.ປ 1.13 ທ້າວ ຈັນທິ ສອບວິຊາປະເມີນຜົນໄດ້ເກດ A
- ວ.ປ 1.14 ນາງ ນິດສອນ ມີນ້ຳໜັກ 50 ກິໂລກະຼາມ
- ວ.ປ 1.15 ປຶ້ມຫົວນີ້ມີໜ້າປີກງາມດີ
- ວ.ປ 1.16 ທ້າວ ສຸດຕາ ເສັງຕົກວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ

2. ຈົ່ງບອກຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງການການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ?

3. ຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນ ແລະ ປະເມີນຜົນຜົນການສຶກສາມີຫຍັງແດ່ ?

4. ການວັດຜົນການສຶກສາເປັນການວັດຜົນໂດຍທາງອ້ອມມີຄວາມໝາຍແນວໃດ ?

5. ຈົ່ງພິຈາລະນາຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 5.1 ຫາ 5.10 ວ່າກົງກັບຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການວັດຜົນໃນຂໍ້ໃດຈາກ ຂໍ້ ກ ຫາ

ຂໍ້ ສ

ກ. ເພື່ອຈັດອັນດັບທີ

ຂ. ເພື່ອພັດທະນາການຮຽນ-ການສອນ

ຄ. ເພື່ອວິນິດໄສ

ງ. ເພື່ອປຽບທຽບພັດທະນາການ

ຈ. ເພື່ອພະຍາກອນ

ສ. ເພື່ອປະເມີນຜົນ

5.1 ທ້າວສຸບັນຮຽນເກັ່ງວິຊາຄະນິດສາດຄວນຈະໄປຮຽນວິສາວະກອນ

5.2 ໂຮງຮຽນຈັດການຮຽນ-ການສອນໄດ້ມາດຕະຖານ ຜົນການຮຽນສູງເກີນ
ຄາດໝາຍ

5.3 ທ້າວສົມສັກຮຽນເກັ່ງວິຊາພາສາລາວຫຼາຍກວ່າວິຊາຄະນິດສາດ

5.4 ນາງຈັນທະໝອມເຮັດເລກຜິດຫຼາຍຂໍ້ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລກໂຈດ

5.5 ຢາກຮູ້ວ່າໃຜຈະເປັນອັນດັບສຸດທ້າຍຂອງຫ້ອງນີ້

5.6 ເມື່ອວັດຜົນແລ້ວຄູເຫັນໄດ້ຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງນັກຮຽນແລ້ວຫາວິທີປັບປຸງການ

ຮຽນ-ການສອນ

5.7 ຄູ່ເຮັດການວັດຜົນແລ້ວນຳເອົາຄະແນນມາຈັດລຽງລຳດັບ

5.8 ຫຼັງຈາກສອບເສັງແລ້ວຄູສາມາດບອກນັກຮຽນວ່າຄົນໃດຄວນໄປຮຽນຕໍ່ວິຊາ
ໃດຈິ່ງຈະສຳເລັດ

5.9 ຄູຈັດການສອບເສັງດ້ວຍບົດສອບເສັງສະບັບເດີມ 2 ຄັ້ງ ກ່ອນສອນ ແລະ ຫຼັງ
ສອນ

5.10 ເພາະບົກຜ່ອງດ້ານການປະເມີນຜົນ ຈິ່ງຕອບຂໍ້ນີ້ບໍ່ໄດ້

ບົດທີ 2

ເຄື່ອງມືທີ່ນິຍົມໃຊ້ໃນການວັດຜົນການສຶກສາ

1. ຊະນິດເຄື່ອງມືວັດຜົນການສຶກສາ

ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການວັດຜົນ ການສຶກສາໃນປັດຈຸບັນມີຫຼາຍວິທີ ແຕ່ລະວິທີສາມາດນຳໄປໃຊ້ວັດສະເພາະ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃຊ້ຄວນເລືອກໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມກັບໂອກາດ ແລະ ສະຖານະການ, ເຄື່ອງມືວັດທີ່ເວົ້າເຖິງມີດັ່ງນີ້:

- 1.1 ແບບທົດສອບ (Test)
- 1.2 ການສັງເກດ (Observation)
- 1.3 ການສຳພາດ (Interview)
- 1.4 ແບບສອບຖາມ (Questionnaire)
- 1.5 ແບບກວດຕາມລາຍການ (Checklist)
- 1.6 ການປະຕິບັດຕົວຈິງ (Performance Test)
- 1.7 ການຈັດອັນດັບຄຸນນະພາບ (Rating)
- 1.8 ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ (Case study)
- 1.9 ການໃຊ້ແບບສັງຄົມມິຕິ (Sociometry)
- 1.10 ການສ້າງຈິນຕະນາການ (Projective Technique)

1.1 ແບບທົດສອບ (Test)

ແບບທົດສອບໝາຍເຖິງ ຊຸດຂອງຂໍ້ຄຳຖາມທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອຊຸກນຳໃຫ້ຜູ້ຖືກທົດສອບສະແດງພຶດຕິກຳ ຫຼື ປະຕິກິລິຍາໄດ້ຕອບອອກມາ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຮັດການທົດສອບສາມາດສັງເກດໄດ້ ແລະ ວັດໄດ້ ດັ່ງນັ້ນ ຂະບວນການທົດສອບຈຶ່ງຕອບປະກອບດ້ວຍສິ່ງທີ່ຫຼາຍກະຕຸ້ນ ແລະ ມີການຕອບສະໜອງ

1.1.1 ແບບທົດສອບຜົນສຳເລັດທາງວິຊາການ (Achievement tests)

ແບບທົດສອບທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອວັດຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນວິຊາຕ່າງໆໃນໂຮງຮຽນເປັນແບບທົດສອບທີ່ວັດເນື້ອໃນວິຊາຕ່າງໆທີ່ມີການຮຽນ-ການສອນໃນໂຮງຮຽນ ເຊິ່ງ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະວັດພຶດຕິກຳດ້ານພຸດທິພິໄສ (Cognitive Domain) ຄື : ວັດດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ຖ້າໃຊ້ວັດພຶດຕິກຳດ້ານທັກສະພິໄສ (Psychomotor Domain) ຄື: ວັດດ້ານທັກສະປະຕິບັດຈະເອີ້ນວ່າ ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ ເຊິ່ງນັກວັດຜົນທາງຈິດວິທະຍາທີ່ມີຊື່ສຽງຊາວອາເມລິກັນຊື່ : Benjamin S. Bloom ແຫ່ງມະຫາໄລຊີກາໂກເປັນຜູ້ຈັດແບ່ງພຶດຕິກຳດ້ານພຸດທິພິໄສອອກເປັນ 6 ລະດັບ.

1.1.2 ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ (Performance Test)

ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ພາກປະຕິບັດ ຫຼື ດ້ານທັກສະພິໄສ ບໍ່ສາມາດທີ່ປະເມີນໄດ້ໂດຍການໃຊ້ແບບທົດສອບໃນລັກສະນະຂອງການສອບໃນວິຊາເນື້ອໃນທົ່ວໆໄປ ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ດ້ານທັກສະພິໄສສາມາດທີ່ຈະແຍກລັກສະນະຂອງການປະເມີນອອກໄດ້ເປັນ 3 ລັກສະນະຄື:

- 1.1.2.1 ການປະເມີນໃບງານທີ່ສຳເລັດ
- 1.1.2.2 ການປະເມີນຂະບວນການ
- 1.1.2.3 ການປະເມີນຂະບວນການ ແລະ ຜົນງານທີ່ເຮັດ

1.1.2.1 ການປະເມີນໃບງານທີ່ສໍາເລັດ

ຖ້າຄູໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດກິດຈະກຳມາສິ່ງເຊັ່ນ: ການປັ້ນເຕົ້າດອກໄມ້ຄູບໍ່ຄວນຈະໃຊ້ລະບົບການໃຫ້ຄະແນນແບບເຕັມລວມ ເຊັ່ນ: ໃຫ້ 5 ສ່ວນ 10 ຫຼື 7 ສ່ວນ 10 ແຕ່ຄູຄວນຈະພັດທະນາແບບປະເມີນທີ່ມີລາຍລະອຽດເຖິງປະເດັນທີ່ແຍກໃຫ້ຄະແນນ.

ຕົວຢ່າງ:

ຜົນງານການປັ້ນເຕົ້າດອກໄມ້ຂອງ ທ້າວ ຫຼື ນາງ.....			
ປະເດັນພັດທະນາ	ຄະແນນ		
	ຍັງຕ້ອງປັບປຸງ (0)	ພໍໃຊ້ (1)	ດີ (2)
ຄວາມສົມຂອງຮູບຮ່າງ			
ການຕົກແຕ່ງ			
ຄວາມຄິດສ້າງສັນ			

ລັກສະນະການໃຫ້ຄະແນນດັ່ງກ່າວນີ້ ຊ່ວຍໃຫ້ຄູໃຫ້ຄະແນນແກ່ຜົນງານຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນໄດ້ຢ່າງມີລາຍລະອຽດຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນເຖິງຂໍ້ດີ ແລະ ຂໍ້ທີ່ຄວນແກ້ໄຂໃນວຽກຂອງຕົນ.

ໃນສ່ວນຂອງການໃຫ້ຄະແນນອາດຈະໃຊ້ລະບົບເປັນ 0, 1 , 2 ຫຼື ລະບົບອື່ນໆໄດ້ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ທັງນີ້ຄູຄວນຈະຕ້ອງຄຳເນີງເຖິງປະການໜຶ່ງວ່າໃນການປະເມີນຜົນແບບນີ້ຄວນໃຊ້ໃນບາງກໍລະນີເທົ່ານັ້ນ ເພາະອາດຈະເກີດບັນຫາຂຶ້ນໄດ້ວ່າ ວຽກທີ່ນັກຮຽນເຮັດມາສິ່ງນັ້ນອາດຈະບໍ່ແມ່ນຜົນງານທີ່ນັກຮຽນເຮັດເອງກໍໄດ້.

1.1.2.2 ການປະເມີນຂະບວນການ

ໃນການປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນໃນບາງກິດຈະກຳ ອາດຈະບໍ່ປະກົດ ຫຼື ບໍ່ມີ ຜົນງານເປັນໃບ, ເປັນອັນເຊັ່ນ: ການຮ້ອງເພງ, ການລຳ... ການພັດທະນາແບບວັດໃນສ່ວນນີ້ສາມາດຍົກຕົວຢ່າງໃຫ້ເຫັນໄດ້ດັ່ງນີ້:

ຕົວຢ່າງ:

ການປະເມີນການຮ້ອງເພງ			
ປະເດັນພັດທະນາ	ຄະແນນ		
	0	1	2
ພຶດຕິກຳ			
1. ນໍ້າສຽງ			
2. ທ່າທາງປະກອບຄະນະຮ້ອງ			
3. ບຸກຄະລິກ			
4. ຈັງຫວະ ແລະ ທຳນອງ			
ຄຸນລັກສະນະ			
1. ຄວາມຕັ້ງໃຈໃນການຮ້ອງ			
2. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ			

1.1.2.3 ການປະເມີນຂະບວນການ ແລະ ຜົນງານທີ່ເຮັດ:

ໃນການປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນໃນດ້ານທັກສະພິໄສສ່ວນໃຫຍ່ນັ້ນຄູ່ຈະຕ້ອງປະເມີນຜົນງານທັງໃນສ່ວນຂອງຂະບວນການ ແລະ ສ່ວນຂອງຜົນຈາກການປະຕິບັດວຽກນັ້ນເຊັ່ນ: ການປະກອບອາຫານ, ການເຮັດກະເສດ ເປັນຕົ້ນ ການປະເມີນໃນສ່ວນນີ້ສາມາດຍົກຕົວຢ່າງໄດ້ດັ່ງນີ້

ຕົວຢ່າງ:

ການປະກອບອາຫານ				
ປະເດັນພັດທະນາ		ຄະແນນ		
		0	1	2
ຂັ້ນກຽມ	1. ການກຽມການກ່ອນປຸງ			
	1.1 ການກຽມເຄື່ອງປຸງປະກອບອາຫານ			
	1.2 ກຽມເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆພ້ອມ			
	1.3 ກຽມອຸປະກອນໃຫ້ຄວາມຮ້ອນພ້ອມ			
ຂັ້ນປະຕິບັດ	2. ຂະນະປຸງອາຫານ			
	2.1 ໃຊ້ຄວາມຮ້ອນພໍເໝາະ			
	2.2 ລຳດັບຂັ້ນຕອນຂອງການປຸງຖືກຕ້ອງ			
	2.3 ຄຳເນີງເຖິງຄວາມສະອາດ			
	2.4 ຄຳເນີງເຖິງຄວາມປອດໄພ			
ຜົນງານ	3. ຜົນຂອງອາຫານທີ່ປຸງສຳເລັດ			
	3.1 ມີລິດຊາດດີ			
	3.2 ມີສີຊວນຮັບປະທານ			
	3.3 ຈັດໃສ່ອຸປະກອນ ຕົກແຕ່ງສວຍງາມ			
ຄຸນລັກສະນະ	4. ຄຸນລັກສະນະ			
	4.1 ເຮັດວຽກຢ່າງມີລະບົບ			
	4.2 ຮັບຜິດຊອບ ເກັບກວດຮຽບຮ້ອຍ			

ຂໍ້ຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການວັດ ແລະ ປະເມີນພາກປະຕິບັດ

1. ພື້ນຖານໃນການເກັບຂໍ້ມູນເພື່ອການປະເມີນລະດັບຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກຂອງນັກຮຽນຄື ການສັງເກດການເຮັດວຽກ ຫຼື ການສະແດງອອກໃນດ້ານຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນເຊິ່ງໃນລະຫວ່າງການຈັດການຮຽນ-ການສອນຄູ່ຄວນໃຊ້ການສັງເກດຂອງຕົນໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດ.

2. ຖ້າຄູ່ພົບວ່ານັກຮຽນຄົນໃດຍັງບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການເຮັດວຽກ ຫຼື ສະແດງພຶດຕິກຳການຮຽນຮູ້ໃນສ່ວນໜຶ່ງ ສ່ວນໃດຕາມທີ່ຫວັງໄວ້ ຄູ່ຄວນຈະຖືເປັນໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃນການທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຄົນດັ່ງກ່າວນັ້ນໄດ້ເກີດການຮຽນຮູ້ ບໍ່ຄວນຈະຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດ ຫຼື ຂໍ້ບົກຜ່ອງທີ່ຈະຕໍານິ ຫຼື ລົງໂທດນັກຮຽນ.

1.2 ການສັງເກດ (Observation)

ການສັງເກດຄືການພິຈາລະນາປະກົດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອຄົ້ນຫາຄວາມຈິງບາງຢ່າງໂດຍອາໄສປະສາດສຳພັດຂອງຜູ້ສັງເກດໂດຍກົງ. ການສັງເກດໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ແບບດັ່ງນີ້.

ກ. ການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ

ແມ່ນການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກິດຈະກຳນັ້ນໂດຍກົງກັບຜູ້ຖືກສັງເກດອາດເຮັດກິດຈະກຳຮ່ວມກັນ ຫຼື ອາດເຂົ້າຮ່ວມໃນຖານະທີ່ເປັນສະມາຊິກຄົນໜຶ່ງຂອງການເຮັດກິດຈະກຳນັ້ນ.

ຂ. ການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳ

ແມ່ນການສັງເກດໂດຍຜູ້ສັງເກດຢູ່ພາຍນອກຂອງຜູ້ຖືກສັງເກດຄື: ສັງເກດໃນຖານະທີ່ເປັນບຸກຄົນພາຍນອກບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມເຮັດກິດຈະກຳກັບຜູ້ສັງເກດ ການສັງເກດໃນຮູບແບບນີ້ແບ່ງອອກເປັນ 2 ຢ່າງຄື:

o ການສັງເກດທີ່ມີຮູບແບບແນ່ນອນ

ຄືການສັງເກດທີ່ຜູ້ສັງເກດໄດ້ກຳນົດເລື່ອງທີ່ຈະສັງເກດສະເພາະໄວ້ແລ້ວ ໂດຍຄາດວ່າພຶດຕິກຳທີ່ຈະສັງເກດນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະເວລາທີ່ຈະສັງເກດ ເຊັ່ນ ການສັງເກດຄວາມປະພຶດ ສັງເກດພຶດຕິກຳການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ການສັງເກດແບບນີ້ຜູ້ສັງເກດຄວນຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືກສັງເກດບໍ່ຮູ້ສຶກຕົວວ່າຖືກສັງເກດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນໄດ້.

o ການສັງເກດທີ່ບໍ່ມີຮູບແບບແນ່ນອນ

ແມ່ນການສັງເກດທີ່ຜູ້ສັງເກດບໍ່ໄດ້ເຈາະຈົງສະເພາະສິ່ງທີ່ຈະສັງເກດພຽງຢ່າງດຽວຕ້ອງສັງເກດເບິ່ງເລື່ອງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອີກຕື່ມ ການສັງເກດແບບນີ້ມັກໃຊ້ກັບການສັງເກດເລື່ອງໃໝ່.

ຄ. ຫຼັກການໃນການສັງເກດ

- ຕ້ອງຕັ້ງຈຸດປະສົງຂອງການສັງເກດໃຫ້ແນ່ນອນວ່າ ຈະສັງເກດພຶດຕິກຳໃດ.
- ຕ້ອງສັງເກດດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະ ພິຈາລະນາໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນທັງດ້ານດີ ແລະ ດ້ານອ່ອນ ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕ້ອງມີຄວາມຍຸຕິທຳທີ່ສຸດ.
- ໃນເວລາສັງເກດບໍ່ຄວນໃຫ້ຜູ້ຖືກສັງເກດຮູ້ວ່າເຮົາກຳລັງສັງເກດເຂົາຢູ່.
- ບັນທຶກຜົນຂອງການສັງເກດທັນທີ ແລະ ເປັນລະບົບ.
- ບັນທຶກສະເພາະແຕ່ສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນເທົ່ານັ້ນບໍ່ຄວນຮີບຮ້ອນຕີຄວາມໝາຍໃນເວລາສັງເກດ ແລະ ບໍ່ຄວນບັນທຶກຄວາມຮູ້ສຶກສ່ວນຕົວ.
- ໄລຍະເວລາໃນການສັງເກດຄວນໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງກັນ ແລະ ຕ້ອງສັງເກດຫຼາຍໆຄັ້ງ ແລະ ຫຼາຍໆສະຖານະການ
- ການສັງເກດຄວນໃຊ້ຜູ້ສັງເກດຫຼາຍຄົນ.

ງ. ເຄື່ອງມືໃນການສັງເກດ

ແບບສັງເກດພຶດຕິກຳຂອງປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນ

ແບບສັງເກດທັກສະປະຕິບັດຂອງນັກຮຽນ

ວິຊາ..... ເລື່ອງ..... ຊັ້ນຮຽນ.....

ແຜນການສອນ..... ຄັ້ງທີ..... ວັນທີ..... ເດືອນ..... ປີ.....

ລ/ດ	ຊື່ແລະນາມສະກຸນ	ພຶດຕິກຳທີ່ສັງເກດ										
		ການວາງແຜນແຜນເຮັດວຽກ	ການຈັດລະດັບຂັ້ນຕອນ	ການເຮັດວຽກຕາມຂັ້ນຕອນ	ການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມ	ເຮັດວຽກໄດ້ຄ່ອງແຄ້ວ	ຄວາມຕັ້ງໃຈເຮັດວຽກ	ການໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື	ຄວາມຄິດສ້າງສັນ	ຄວາມເປັນລະບຽບ	ເຮັດວຽກສຳເລັດທັນເວລາ	ຄະແນນລວມ
		2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	20

ເກນການໃຫ້ຄະແນນ

ປະຕິບັດໄດ້ດີ ໃຫ້ 2 ຄະແນນ

ປະຕິບັດໄດ້ ໃຫ້ 1 ຄະແນນ

ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ 0 ຄະແນນ

ເກນການແປຄວາມໝາຍ

ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 15-20 ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 10-15 ຄະແນນ

ຄະແນນລວມ 0-9 ຄະແນນ

ຄວາມໝາຍ

ນັກຮຽນປະຕິບັດໄດ້ດີ

ນັກຮຽນປະຕິບັດໄດ້

ນັກຮຽນປະຕິບັດບໍ່ໄດ້

ຈ. ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານຈຳກັດ

ດ້ານດີ

- ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ສາມາດລວບລວມໂດຍການໃຊ້ເຄື່ອງມື ຫຼື ເທັກນິກຢ່າງອື່ນ.
- ຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນໃນສະຖານະການຕ່າງໆຢ່າງແທ້ຈິງ
- ສາມາດບັນທຶກຄວາມຈິງໃນລະຫວ່າງທີ່ເກີດເຫດການນັ້ນໆ
- ການສັງເກດເປັນວິທີທີ່ເຮັດໄດ້ງ່າຍ ລະດວກ ແລະ ບໍລິບູນເປືອງ
- ຊ່ວຍຜູ້ໃຫ້ສັງເກດ ມີເທັກນິກໃນການສັງເກດດີຂຶ້ນ
- ມີຄວາມລະບາຍໃຈທັງສອງຝ່າຍເນື່ອງຈາກຜູ້ຖືກສັງເກດບໍ່ຮູ້ສຶກວ່າຕົນເອງຖືກສັງເກດ

ດ້ານຈຳກັດ

- ສິ້ນເປືອງເວລາໃນການສັງເກດ
- ຖ້າຜູ້ສັງເກດມີເວລາໜ້ອຍອາດເຮັດໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນບໍ່ຄົບຖ້ວນ
- ການສັງເກດບາງຄັ້ງບໍ່ມີຄວາມສະດວກ ຖ້າຫາກສັງເກດເລື່ອງສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນ
- ການສັງເກດບາງເຫດການເຮັດບໍ່ໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າເຫດການນັ້ນບໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງເວລາທີ່ດຳເນີນການສັງເກດ

1.3 ການສຳພາດ (Interview)

ການສຳພາດເປັນການສືບທະນາຢ່າງມີຈຸດໝາຍລະຫວ່າງຜູ້ສຳພາດ ແລະ ຜູ້ຖືກສຳພາດຕາມວັດຖຸປະສົງທີ່ຜູ້ສຳພາດກຳນົດໄວ້.

ການສຳພາດເປັນລວບລວມຂໍ້ມູນທີ່ນິຍົມໃຊ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງວິທີໜຶ່ງນອກຈາກ ການສັງເກດ ແລະ ການໃຊ້ແບບສອບຖາມ ການສຳພາດເປັນການສອບຖາມ ຫຼື ຊັກຖາມ ລະຫວ່າງບຸກຄົນໃນລັກສະນະຕົວຕໍ່ຕົວ ຫຼື ຜູ້ສຳພາດ 1 ຄົນ ກັບຜູ້ຖືກສຳພາດຫຼາຍຄົນ.

ການສຳພາດດີກວ່າການສັງເກດທີ່ການສຳພາດຕ້ອງໃຊ້ທັງຕາ, ຫູ ແລະ ປາກ ສ່ວນການສັງເກດໃຊ້ສະເພາະຕາ ແລະ ຫູ ເທົ່ານັ້ນ.

ກ. ປະເພດຂອງການສຳພາດ

1. ການສຳພາດແບບບໍ່ມີໂຄງສ້າງ: ໃຊ້ຄຳຖາມແບບເປີດເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຖືກສຳພາດຕອບໄດ້ຢ່າງອິດສະຫຼະ ຕົວຢ່າງ

ຊື່ໂຮງຮຽນ.....
ຊື່ນັກຮຽນ.....
1. ຊື່ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ.....
2. ນັກຮຽນເລືອກເຂົ້າມາສຶກສາທີ່ໂຮງຮຽນນີ້ເພາະສາເຫດໃດ
.....
.....

2.ການສໍາພາດແບບມີໂຄງສ້າງ : ໃຊ້ຄໍາຖາມທີ່ກຽມໄວ້ຕາມລຳດັບ ເປັນຄໍາຖາມແບບມີຄໍາຕອບຕາຍຕົວຕົວຢ່າງ

ຊື່ນັກຮຽນ.....						
ຄໍາຊີ້ແຈງ: ໃຫ້ຜູ້ສໍາພາດບັນທຶກຄໍາຕອບໂດຍການຂຽນເລກ 1-6 ລົງໃນໜ້າຂໍ້ຄວາມທີ່ກົງກັບຄວາມເປັນຈິງ						
<p>1. ນັກຮຽນມັກວິຊາໃດຫຼາຍທີ່ສຸດ (ໃຫ້ລຽງລຳດັບຈາກຫຼາຍສຸດໄປຫນ້ອຍສຸດ)</p> <table border="0"> <tr> <td>o ຄະນິດສາດ</td> <td>o ພາສາອັງກິດ</td> </tr> <tr> <td>o ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ</td> <td>o ວິທະຍາສາດສັງຄົມ</td> </tr> <tr> <td>o ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ</td> <td>o ຄອມເພີເຕີ</td> </tr> </table>	o ຄະນິດສາດ	o ພາສາອັງກິດ	o ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ	o ວິທະຍາສາດສັງຄົມ	o ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ	o ຄອມເພີເຕີ
o ຄະນິດສາດ	o ພາສາອັງກິດ					
o ວິທະຍາສາດທໍາມະຊາດ	o ວິທະຍາສາດສັງຄົມ					
o ພາສາລາວ-ວັນຄະດີ	o ຄອມເພີເຕີ					

ຂ. ໂຄງຮ່າງຂອງແບບສໍາພາດ

ແບບສໍາພາດປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນດັ່ງນີ້:

1. ພາກສ່ວນທີ່ໃຊ້ສໍາຫຼັບບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສໍາພາດ ເຊັ່ນ ຊື່ໂຄງການ ວັນ ເດືອນ ປີ ສໍາພາດ ຊື່ຜູ້ສໍາພາດ ແລະ ລັກສະນະບາງຢ່າງຂອງກຸ່ມທີ່ຖືກສໍາພາດ ເຊັ່ນ ສະພາບຄອບຄົວ ບ້ານ ເມືອງ ແຂວງ...
2. ລາຍລະອຽດສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຖືກສໍາພາດ ເຊັ່ນ ເພດ ອາຍຸ ຈໍານວນລູກ ຈໍານວນຄົນໃນຄົວຄວບ ສາສະໜາ ອາຊີບ...
3. ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການສໍາພາດຄືຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບທີ່ກົງກັບຈຸດປະສົງຂອງການສໍາພາດ.

ຄ. ຫຼັກການທົ່ວໄປຂອງການສໍາພາດ

1. ການກະກຽມກ່ອນການສໍາພາດ

- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງເຂົ້າໃຈລະອຽດໃນເລື່ອງທີ່ຈະສໍາພາດ ເຊັ່ນ ຈຸດປະສົງ, ຄໍາຖາມ, ຄໍາຕອບ ປະເພດຕ່າງໆ ທີ່ກໍານົດໄວ້ລ່ວງໜ້າໃນແບບສໍາພາດ
- ກ່ອນຈະສໍາພາດຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງແນະນໍາຕົວເອງ ແລະ ສະເໜີຈຸດປະສົງຂອງການສໍາພາດ ໃຫ້ຜູ້ຖືກສໍາພາດພ້ອມທັງໂອ້ລົມກັບເຂົາເຈົ້າເພື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.

2. ເວລາດໍາເນີນການສໍາພາດ

- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງສ້າງບັນຍາກາດອັນດີ ແລະ ສ້າງຄວາມເປັນກັນເອງກັບຜູ້ຖືກສໍາພາດ.
- ສໍາພາດແບບຕົວຕໍ່ຕົວເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມກ້າຫານຕອບຄໍາຖາມດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ
- ຜູ້ສໍາພາດຕ້ອງສັງເກດໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນວ່າ ເວລາທີ່ຈະເຂົ້າສໍາພາດນັ້ນເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່.
- ບໍ່ຄວນເລັ່ງລັດເອົາຄໍາຕອບຈາກເຂົາເຈົ້າຄວນໃຫ້ເວລາແກ່ເຂົາເຈົ້າຢ່າງອິດສະລະຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ເປັນການແນະນໍາຄໍາຕອບ.
- ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ຜູ້ຖືກສໍາພາດບໍ່ກ້າຕອບ ຫຼື ລັ່ງເລໃຈໃນການຕອບ ເຊັ່ນ ເລື່ອງ ສ່ວນຕົວ ເລື່ອງທີ່ສັງຄົມລັງກຽດ ເລື່ອງທີ່ເຂົາຈະເສຍຜົນປະໂຫຍດ...
- ຄວນຫຼີກເວັ້ນການວິພາກວິຈານ ຫຼື ສັງສອນຜູ້ຖືກສໍາພາດໃນເມື່ອຄໍາຕອບຂອງເຂົາເຈົ້າຂັດກັບສິ່ງທີ່ສັງຄົມຍອມຮັບ.
- ໃນເມື່ອຜູ້ຖືກສໍາພາດຕອບຄໍາຖາມບໍ່ຊັດເຈນ ຫຼື ບໍ່ເພິ່ງພໍໃຈ ກໍຄວນຖາມຄືນໃໝ່ດ້ວຍວິທີການອື່ນ

ແນບນຽນກວ່າເກົ່າ.

- ເມື່ອສໍາພາດແລ້ວກໍຕ້ອງລະແດງຄວາມຂອບໃຈນໍາເຂົ້າເຈົ້າ.

3.ການບັນທຶກຄໍາຕອບໃນແບບສໍາພາດ

- ຄວນບັນທຶກຄໍາຕອບທັນທີຫຼັງຈາກສໍາພາດແລ້ວ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ລົງລືມ
- ຄວນບັນທຶກສະເພາະເນື້ອໃນທີ່ສໍາພາດເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ຄວນບັນທຶກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຂອງຜູ້ສໍາພາດອາດຈະເກີດຄວາມຜິດພາດໄດ້
- ໃນການສໍາພາດຖ້າບໍ່ໄດ້ຄໍາຕອບໃນຂໍ້ໃດຄວນບັນທຶກເຫດຜົນໄວ້ພ້ອມ.

ໝາຍເຫດ

ການສໍາພາດ ແລະ ການໃຊ້ແບບສອບຖາມມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນໄດ້ຂໍ້ມູນຄືກັນ ແຕ່ໂອກາດ ແລະ ສະຖານະການທີ່ຈະໃຊ້ຕ່າງກັນ. ດັ່ງນັ້ນ, ກ່ອນຈະເລືອກໃຊ້ການສໍາພາດ ຫຼື ແບບສອບຖາມນັ້ນຄວນພິຈາລະນາໃຫ້ລະອຽດ.

ງ. ດ້ານດີ ແລະ ກ້ານຈໍາກັດ

ດ້ານດີ

- ສາມາດເກັບຂໍ້ມູນໄດ້ຈາກທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈພາສາກັນ
- ສາມາດປ່ຽນຄໍາຖາມໃຫ້ຊັດເຈນ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຖືກສໍາພາດບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາຖາມ
- ໄດ້ຂໍ້ມູນຈິງຈາກບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການ

ດ້ານຈໍາກັດ

- ການເກັບຂໍ້ມູນບາງຄັ້ງຕ້ອງເດີນທາງໄກ ເສຍເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
- ບາງຄັ້ງໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງເນື່ອງຈາກວ່າຜູ້ຕອບບໍ່ຈົ່ງໃຈໃນການຕອບເກີດຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ອາຍ.
- ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ສໍາພາດ ເຊິ່ງແຕ່ລະຄົນບໍ່ຄືກັນ

1.4 ແບບສອບຖາມ (Questionnaire)

ແບບສອບຖາມໝາຍເຖິງຊຸດຂອງຄໍາຖາມກ່ຽວກັບເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງ ເພື່ອໃຊ້ໃນການເກັບກໍາລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກກຸ່ມຕົວຢ່າງທີ່ຕ້ອງການສຶກສາ ເຊັ່ນ ຄວາມຄິດເຫັນ ບຸກຄະລິກພາບ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຕ່າງໆ.

ແບບສອບຖາມແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດຄື

ກ. ແບບສອບຖາມແບບປາຍເປີດ (Open-end)

ເປັນແບບສອບຖາມທີ່ປະກອບດ້ວຍຄໍາຖາມທີ່ບໍ່ໄດ້ກໍານົດຄໍາຕອບໃຫ້ເລືອກແຕ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຖືກຖາມນັ້ນຕອບ ໂດຍໃຊ້ຄໍາເວົ້າຂອງຕົນເອງ.

ຕົວຢ່າງ

ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງເລືອກຮຽນໃນວິທະຍາໄລຄູແຫ່ງນີ້ ?

ເຫດຜົນໃນການເລືອກຮຽນຄະນິດສາດ-ວິທະຍາສາດ

ເພາະ.....

ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ການຈັດການຮຽນ-ການສອນວິຊາພາສາອັງກິດຄວນປັບປຸງ

1.....

2.....

3.....

ຄໍາຖາມແບບປາຍເປີດນີ້ ໃຊ້ເວລາໃນການຕອບຫຼາຍ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນຍາກ.

ຂ.ແບບສອບຖາມປາຍປິດ (Close-end)

ເປັນແບບສອບຖາມທີ່ກຳນົດຄຳຕອບໄວ້ໃຫ້ເລືອກ ຜູ້ຕອບຕ້ອງເລືອກຕອບຈາກຄຳຕອບທີ່ມີໄວ້ໃຫ້ເລືອກເທົ່ານັ້ນ ຈະຕອບຢ່າງເສລີບໍ່ໄດ້.

ຕົວຢ່າງ

ຖ້າທ່ານມີໂອກາດສອບເຂົ້າຮຽນໃນວິທະຍາໄລຄູສາລະວັນໄດ້ ທ່ານຈະຮຽນສາຍໃດ ຈຶ່ງໃສ່ອັນດັບທີ 1 ໃນໜ້າຊື່ສາຍທ່ານຢາກຮຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ອັນດັບທີ 2 ໃນໜ້າຊື່ສາຍທີ່ທ່ານຢາກຮຽນລອງລົງມາຕາມລຳດັບ ຈົນເຖິງຢາກຮຽນນ້ອຍສຸດ

- ສາຍຄະນິດສາດ
- ສາຍວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ
- ສາຍພາສາອັງກິດ
- ສາຍພາສາຫວຽດ
- ວິທະຍາສາດສັງຄົມ
- ພາສາລາວ-ວັນນະຄະດີ

ຄ. ໂຄງສ້າງຂອງແບບສອບຖາມ

ແບບສອບຖາມປະກອບດ້ວຍ 3 ພາກສ່ວນດັ່ງນີ້:

- ຄຳຊີ້ແຈງໃນການຕອບແບບສອບຖາມຄວນກຳນົດຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງການຕອບແບບສອບຖາມ ຈາກນັ້ນກໍອະທິບາຍລັກສະນະຂອງແບບສອບຖາມ ວິທີການຕອບພ້ອມຍົກຕົວຢ່າງມາປະກອບ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບມີຄຳຢັ້ງຢືນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບເກີດຄວາມກັງວົນໃຈໃນການຕອບ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບມີບັນຫາຕາມພາຍຫຼັງສຸດທ້າຍກໍຕ້ອງສະແດງຄວາມຂອບໃຈລ່ວງໜ້ານຳຜູ້ຕອບ.

- ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວຂອງຜູ້ຕອບ ເຊັ່ນ ອາຍຸ, ເພດ, ລະດັບການສຶກສາອາຊີບ...
- ຄຳຖາມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນ.

ງ. ຫຼັກການສ້າງແບບສອບຖາມ

1. ສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ກົງກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້ ບໍ່ຄວນຖາມນອກຈາກຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້.
2. ສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ກວດເອົາທຸກເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນຄວນແຍກເນື້ອໃນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ ແລ້ວສ້າງຄຳຖາມໄດ້ຕາມຂໍ້ຍ່ອຍນັ້ນ.
3. ຄວນຈັດລຽງຄຳຖາມທີ່ມີການພົວພັນ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງກັນ.
4. ຄຳຖາມທີ່ດີຄວນມີລັກສະນະດັ່ງນີ້:
 - ຄວນໃຊ້ປະໂຫຍກສັ້ນໆ ກະທັດຮັດ ແຕ່ຕ້ອງກົງກັບສິ່ງທີ່ຕ້ອງການວັດຜົນ.
 - ຄວນໃຊ້ປະໂຫຍກທີ່ຊັດເຈນ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍຫຼືເວັ້ນປະໂຫຍກປະຕິເສດຄຳວ່າເລື້ອຍໆສະເໝີ.
 - ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳຖາມທີ່ແນະນຳຄຳຕອບ
 - ບໍ່ຄວນຖາມສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມລັບ ຫຼື ເປັນເລື່ອງສ່ວນຕົວຈົນເກີນໄປ
 - ບໍ່ຄວນຖາມສິ່ງທີ່ຮູ້ແລ້ວ ຫຼື ສິ່ງທີ່ສາມາດວັດໄດ້ດ້ວຍວິທີອື່ນ.
 - ຄຳຖາມຕ້ອງເໝາະສົມກັບລະດັບຂອງຜູ້ຕອບ
 - ຄຳຖາມແຕ່ລະຂໍ້ຄວນຖາມບັນຫາດຽວເທົ່ານັ້ນ
 - ຄວນມີຫຼາຍຕົວເລືອກໃນຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຂໍ້
 - ຄຳຕອບຂອງແບບສອບຖາມຄວນສາມາດແປອອກມາໃນຮູບຂອງສະຖິຕິໄດ້.

ຈ. ດ້ານດີ ແລະ ດ້ານຈຳກັດ

ດ້ານດີ

- ປະຢັດເວລາ ແລະ ແຮງງານເພາະສາມາດເກັບຂໍ້ມູນໄດ້ຈຳນວນຫຼາຍ ໂດຍໃຊ້ຜູ້ເກັບຂໍ້ມູນຈຳນວນໜ້ອຍ
- ຜູ້ຕອບມີເວລາໃນການຕອບ ແລະ ຕອບຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ
- ວິເຄາະຂໍ້ມູນໄດ້ງ່າຍເພາະໃຊ້ແບບສອບຖາມອັນດຽວກັນ.
- ໃຊ້ເວລາດຽວກັນ ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມຄິດເຫັນຈາກຜູ້ຕອບໃກ້ຄຽງກັນ.
- ຂໍ້ມູນມີຄວາມຊັດເຈນຫຼາຍຂຶ້ນ.

ດ້ານຈຳກັດ

- ໃຊ້ໄດ້ສະເພາະບຸກຄົນທີ່ຮູ້ໜັງສືເທົ່ານັ້ນ
- ຖ້າສິ່ງໄປທາງໄປສະນີ ຈະໄດ້ຮັບກັບຄືນມາໜ້ອຍ ເຮັດໃຫ້ເສຍເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ.
- ຖ້າຄຳຖາມມີໜ້ອຍຈະບໍ່ຄົບຕາມເນື້ອໃນທີ່ຕ້ອງການ ຖ້າຄຳຖາມມີຫຼາຍຜູ້ຕອບຈະເກີດມີຄວາມເບື້ອໜ້າຍໃນການຕອບ.
- ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າຄຳຕອບຈະໄດ້ຈາກບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຕອບ ຫຼື ບໍ່ ເຊັ່ນ ຕ້ອງການຄຳຕອບຈາກຜູ້ບໍລິຫານ ແຕ່ຜູ້ບໍລິຫານອາດໃຫ້ຄືນອື່ນຕອບແທນ

a. ແບບກວດຕາມລາຍການ (Checklist)

ແບບກວດຕາມລາຍການເປັນເຄື່ອງມືເກັບກຳຂໍ້ມູນຊະນິດໜຶ່ງທີ່ປະກອບດ້ວຍຂໍ້ລາຍການຕ່າງໆແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕອບເລືອກຕອບໃນລັກສະນະໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ ມີ-ບໍ່ມີ, ມັກ-ບໍ່ມັກ, ແມ່ນ-ບໍ່ແມ່ນ ເປັນຕົ້ນ.

ແບບກວດຕາມລາຍການນີ້ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອກວດສອບເບິ່ງວ່າມີກິດຈະກຳ ຫຼື ພຶດຕິກຳຕ່າງໆເກີດຂຶ້ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລາຍການ ຫຼື ບໍ່. ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຄຸນະພາບ ຫຼື ຈຳນວນເທື່ອທີ່ມີກິດຈະກຳເກີດຂຶ້ນ.

ຕົວຢ່າງ:

ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ສອນທີ່ສັງເກດໄດ້	ຈຳນວນຄັ້ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
1. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄູ່ຢ່າງມີຄວາມໝາຍຂະນະສອນ	I
2. ມີການຊັກຖາມນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນ	III
3. ໃຫ້ການເສີມກຳລັງໃຈດ້ວຍວາຈາເມື່ອນັກຮຽນຕອບຖືກ	I
4. ໃຊ້ຄຳຖາມປະເພດຄວາມຄິດ	II
5. ມີວິທີຖາມເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ	II
6. ໃຊ້ອຸປະກອນການສອນປະກອບການອະທິບາຍ	III

ແບບກວດຕາມລາຍການ ເລື່ອງການກິ່ງໄມ້

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ມີ	ບໍ່ມີ
1	ການຕຽມກິ່ງພັນ		
2	ການຕຽມຝ່ອຍພໍ່າວ		
3	ການຕຽມຖົງຢາງ		
4		

1.6 ການປະຕິບັດຈິງ (Performance Test)

ການປະຕິບັດຕົວຈິງເປັນວິທີການວັດຜົນທີ່ໃຊ້ໃນພຶດຕິກຳດ້ານທັກສະທີ່ມີຢູ່ໃນລາຍວິຊາທີ່ມີພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ເຊັ່ນ ພະລະສຶກສາ, ສິລະປະສຶກສາ, ເທັກໂນ, ຫັດຖະກຳເຊິ່ງເປັນການວັດຜົນສິ່ງທີ່ຮຽນແລ້ວນຳເອົາໄປປະຕິບັດຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ເກີດມີຄວາມຊຳນານ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

ກ. ລະດັບຂັ້ນໃນການປະຕິບັດຕົວຈິງ

ການປະຕິບັດຕົວຈິງແບ່ງອອກເປັນ 5 ຂັ້ນດັ່ງນີ້ :

1. ການຮຽນແບບ
2. ການເຮັດຕາມແບບຢ່າງ
3. ການເຮັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ
4. ການເຮັດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
5. ການເຮັດຢ່າງທຳມະຊາດ

ຂ. ຂັ້ນຕອນໃນການວັດຜົນການປະຕິບັດຕົວຈິງ

1. ຂັ້ນກະກຽມ ຄູຄວນເຕືອນໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນການວັດຜົນຈະຈັດຂຶ້ນໃນເວລາໃດ
2. ຂັ້ນປະຕິບັດຕົວຈິງ ແມ່ນລົງມືປະຕິບັດຕົວຈິງເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນຕາມເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ເປັນໄປຕາມລຳດັບຂອງຂັ້ນຕອນ ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການ ແລະ ວິທີການວັດຜົນ.
3. ຂັ້ນຜົນງານເປັນຂັ້ນສຸດທ້າຍເມື່ອນັກຮຽນປະຕິບັດຕາມການວັດຜົນຢ່າງມີຄຸນະພາບ.
4. ເວລາໃນການຈັດການວັດຜົນຄວນເຮັດໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນເວລາທີ່ກຳນົດເອົາໄວ້.

ຄ. ຄຸນລັກສະນະຂອງການປະຕິບັດຈິງ

ໃນຂະບວນການຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງນັ້ນ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ຄຸນລັກສະນະລວມຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງດັ່ງນີ້

- ຄວາມໄວ

ໃນການວັດຜົນພາກປະຕິບັດນັ້ນ ຄູຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນດ້ານຄວາມໄວໝາຍຄວາມວ່ານັກຮຽນຈະໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດໃນການປະຕິບັດຜູ້ທີ່ໄວທີ່ສຸດໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດ ແລະ ຜູ້ທີ່ຊ້າທີ່ສຸດໃຊ້ເວລາເທົ່າໃດ.

- ຄວາມຖືກຕ້ອງ

ຄູຈະຕ້ອງສັງເກດວ່າການກະທຳຂອງນັກຮຽນນັ້ນມີຄວາມຖືກຕ້ອງພຽງໃດ ຫຼື ມີຄວາມຜິດພາດຫຼາຍປານໃດເຊິ່ງເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນຂອງການປະຕິບັດ.

- ການຈຳແນກ

ຄຸນລັກສະນະນີ້ມັກຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການວັດຜົນພາກປະຕິບັດທີ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການປະຕິບັດຄືຄູຈະຕ້ອງສັງເກດວ່ານັກຮຽນໄດ້ກະກຽມ ແລະ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃນການປະຕິບັດຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ ຖ້າເປັນວິຊາດິນຕິຄູຈະຕ້ອງໄດ້ສັງເກດວ່າ ນັກຮຽນສາມາດຈຳແນກສຽງ ຫຼື ລະດັບຂອງສຽງໄດ້ພຽງໃດ.

- ການປະຢັດແຮງງານ

ການປະຢັດແຮງງານສາມາດວັດໄດ້ຈາກການນັບຈຳນວນຄັ້ງຂອງການກະທຳທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີຕໍ່ຈຳນວນຄັ້ງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຖ້າຈຳນວນຄັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນດີສູງກວ່າກໍລະແດງວ່າມີການປະຢັດແຮງງານ.

- **ຄວາມແຮງ**

ຄວາມແຮງແມ່ນຄຸນລັກສະນະທີ່ສຳຄັນອັນໜຶ່ງຂອງການປະຕິບັດ ເຊັ່ນ ການຫຼິ້ນເທັນນິດ, ບານສິ່ງ, ຕະບານ ແລະ ອື່ນໆ ຄວາມແຮງນີ້ຂຶ້ນກັບລັກສະນະຂອງການປະຕິບັດບາງຢ່າງກໍຕ້ອງໃຊ້ແຮງຫຼາຍບາງຢ່າງກໍຕ້ອງໃຊ້ແຮງໜ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູ່ຕ້ອງພິຈາລະນາໃຫ້ຖືກຕ້ອງໃນການໃຫ້ຄະແນນ.

- **ການຕໍ່ເນື່ອງເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ**

ໃນການວັດຜົນຂອງການປະຕິບັດຕົວຈິງນັ້ນ ມີລະດັບຂັ້ນຂອງການປະຕິບັດຫຼາຍວິທີເຮົາບໍ່ສາມາດເລືອກໃຊ້ວິທີໃດໜຶ່ງທີ່ສົມບູນໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຄູ່ຄວນຖືເອົາຄວາມຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງເໝາະສົມລະຫວ່າງແຕ່ລະຂັ້ນຕອນຂອງການປະຕິບັດເປັນຫຼັກໃນການໃຫ້ຄະແນນ.

1.7 ການຈັດອັນດັບຄຸນະພາບ (Rating)

ການຈັດລະດັບຄຸນະພາບໃຊ້ສຳຫຼັບຈັດອັນດັບຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ຜົນງານຕ່າງໆ ຂອງນັກຮຽນ ແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ຄະແນນຕາມພາຍຫຼັງ ຄູ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ຄະແນນໃນທັນທີເພາະຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດ ການຈັດອັນດັບຄຸນະພາບນີ້ ມັກໃຊ້ໃນບາງວິຊາທີ່ໃຫ້ຄະແນນຍາກ ຫຼື ບໍ່ຄວນໃຫ້ຄະແນນໂດຍກົງ ເຊັ່ນ ວິຊາຫັດແຕ່ງ, ຮ້ອງເພງ, ແຕ້ມຮູບ, ສິລະປະ, ການປະຕິບັດຕົວຈິງ... ສ່ວນວິທີການໃຫ້ຄະແນນນັ້ນໃຫ້ປະຕິບັດຄືກັນກັບກິດຈະກຳ.

ອັນດັບທີ - 0,5

$$\text{ຕໍາແໜ່ງອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜົນງານ} = \frac{\text{ອັນດັບທີ} - 0,5}{\text{ຈໍານວນຜົນງານທັງໝົດ}} \times 100$$

ຕົວຢ່າງ

ຮູບຂອງທ້າວມີ ຖືກຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ 4 ໃນຈໍານວນ 15 ຮູບ ເຮົາສາມາດຄິດໄລ່ຕໍາແໜ່ງອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຮູບທ້າວມີດັ່ງນີ້:

$$\text{ຕໍາແໜ່ງອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜົນງານ} = \frac{4 - 0,5}{15} \times 100 = \frac{350}{15} = 23,33$$

ຈາກນັ້ນເອົາໄປທຽບກັບຕາຕະລາງປ່ຽນເປັນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍເປັນຄະແນນຊຶ່ງເຫັນວ່າ 23,33 ອີກຄຽງ 23,88 ກົງກັບ 64 ຄະແນນ ສະແດງວ່າຮູບທ້າວມີໄດ້ 64 ຄະແນນ (ຈຶ່ງເບິ່ງຕາມຕາຕະລາງປ່ຽນອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງຜົນງານເປັນຄະແນນ) ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ຕາຕະລາງປ່ຽນອັນດັບຄຸນະພາບໃຫ້ເປັນຄະແນນ

ອັດຕາ ສ່ວນ ຮ້ອຍ	ຄະແນນ	ອັດຕາ ສ່ວນຮ້ອຍ	ຄະແນນ	ອັດຕາ ສ່ວນຮ້ອຍ	ຄະແນນ	ອັດຕາ ສ່ວນຮ້ອຍ	ຄະແນນ
0,09	99	11,03	74	52,02	49	90,83	24
0,20	98	12,04	73	54,03	48	91,67	23
0,32	97	13,11	72	56,03	47	92,45	22
0,45	96	14,25	71	58,03	46	93,19	21
0,61	95	15,44	70	59,99	45	93,86	20
0,78	94	16,69	69	61,94	44	94,49	19
0,97	93	18,01	68	63,85	43	95,08	18
1,18	92	19,39	37	65,73	42	95,62	17
1,42	91	20,95	66	67,48	41	96,11	16
1,68	90	22,32	65	69,39	40	96,57	15
1,96	89	23,88	64	71,14	39	96,99	14
2,28	88	25,48	63	72,85	38	97,37	13
2,63	87	27,15	62	74,52	37	97,72	12
3,01	86	28,86	61	75,12	36	98,04	11
3,43	85	30,61	60	77,68	35	98,32	10
3,89	84	32,42	59	79,17	34	98,58	9
4,38	83	34,25	58	80,61	33	98,82	8
4,92	82	36,15	57	81,99	32	99,03	7
5,51	81	38,06	56	83,31	31	99,22	6
6,14	80	40,01	55	84,56	30	99,39	5
6,81	79	41,97	54	85,75	29	99,55	4
7,55	78	43,97	53	86,89	28	99,68	3
8,33	77	45,97	52	87,96	27	99,80	2
9,17	76	47,98	51	88,97	26	99,91	1
10,06	75	50,00	50	89,94	25	100,00	0

1.8 ການສຶກສາລາຍກໍລະນີ (Case study)

ການສຶກສາລາຍກໍລະນີເປັນການວັດຜົນທີ່ໃຊ້ສະເພາະກັບນັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາເທົ່ານັ້ນເຊັ່ນ: ຂີ້ຕົ້, ຂາດຮຽນເລື້ອຍໆ, ຜົນການຮຽນຕໍ່າຫຼາຍ, ນັກຮຽນທີ່ຮຽນເກັ່ງຜິດປົກກະຕິ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າກັບໝູ່ຄູ່ໄດ້ ເປັນການວັດຜົນເພື່ອສຶກສາລະພາບບັນຫາ ແລະ ຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂໂດຍອາໄສເຄື່ອງມືຫຼາຍຊະນິດຄື ການສັງເກດການສໍາພາດ, ແບບສອບຖາມ, ສັງຄົມມິຕິ...

ຫຼັກການໃນການສຶກສາລາຍກໍລະນີ

1. ເມື່ອສຶກສານັກຮຽນຄົນໃດ ຫຼື ກຸ່ມໃດ ຈະຕ້ອງສຶກສາຊີວະປະຫວັດຂອງນັກຮຽນຄົນນັ້ນ ຫຼື ກຸ່ມນັ້ນ ໃຫ້ລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຂໍ້ມູນໃນເບື້ອງຕົ້ນ.
2. ການສຶກສາລາຍກໍລະນີເປັນການສຶກສາຢ່າງລະອຽດ ເລິກເຊິ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕ້ອງສຶກສາຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ແລະ ໃກ້ສິດຕິດແທດ ຈຶ່ງຈະໄດ້ຂໍ້ມູນລະອຽດຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີຄວາມທ່ຽງຕົງສູງ.
3. ໃນການວັດຜົນຕ້ອງຕິດຕາມນັກຮຽນຜູ້ທີ່ຈະວັດຢູ່ຕະຫຼອດເວລາຕາມຄວາມເໝາະສົມຄື ເມື່ອມາ

ຮອດໂຮງຮຽນແລ້ວເຮັດຫຍັງແດ່ ມັກລົມກັບໃຜ ສົນໃຈໃນການຮຽນວິຊາຕ່າງໆແນວໃດ ຜົນການຮຽນເປັນແນວໃດ ມັກໄປຫຼິ້ນກັບໃຜ ຕອນແລງກັບບ້ານກັບຜູ້ໃດ ເວລາຢູ່ບ້ານເຮັດວຽກຫຍັງແດ່ ມະນຸດສຳພັນໃນບ້ານເປັນແນວໃດ.

4. ຜູ້ທີ່ຈະສຶກສາລາຍກໍລະນີມັກຈະແມ່ນຄູປະຈຳຫ້ອງ.
5. ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຫຼື ເວລາແກ້ໄຂບັນຫາ ຕ້ອງອາໄສຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບນັກຮຽນຫຼາຍຄົນຄື ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຜູ້ປົກຄອງ ໝູ່ເພື່ອນ ຈິດຕະແພດ ຕໍາຫຼວດ

ໝາຍເຫດ

ການສຶກສາເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະແກ້ໄຂບັນຫາໃຫ້ສຳເລັດລຸ່ວງໄປດ້ວຍດີຢູ່ສະເໜີດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ສຶກສາຈະຕ້ອງທົດລອງເຮັດເສຍກ່ອນຢ່າຟ້າວຄິດວ່າຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້

1.9 ແບບສັງຄົມມິຕິ

ສັງຄົມມິຕິແມ່ນການສຶກສາສະພາບທາງດ້ານສັງຄົມຂອງນັກຮຽນວ່າ ເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນຖານະອັນໃດໃນສາຍຕາຂອງເພື່ອນນັກຮຽນນຳກັນ ໂດຍໃຊ້ວິທີຖາມນັກຮຽນນຳກັນວ່າ ມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດຕໍ່ເພື່ອນນັກຮຽນໃນຫ້ອງດຽວກັນ ເຮັດໃຫ້ຄູໄດ້ຮູ້ຈັກສະພາບຂອງນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນໄດ້ດີ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃນການຄຸ້ມຄອງນັກຮຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຂອງນັກຮຽນໄດ້.

ການສ້າງສັງຄົມມິຕິມີ 2 ວິທີຄື:

ກ. ການສຶກສາບຸກຄະລິກລັກສະນະ

ການສຶກສາບຸກຄະລິກລັກສະນະ ແມ່ນການໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຊື່ເພື່ອນພາຍໃນຫ້ອງຮຽນຂອງຕົນເອງແບບປິດລັບໃຫ້ກົງກັບຄຳຖາມຂອງຄູ ແລ້ວຄູເອົາຄຳຕອບເລົ່ານັ້ນໄປຊອກຫາຄວາມຖີ່ ເພື່ອສຶກສາເບິ່ງວ່າ ການພົວພັນກັນພາຍໃນຫ້ອງຮຽນເປັນແນວໃດ.

ຕົວຢ່າງ

- ໃຜເປັນຄົນໃຈກວ້າງຂວາງຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
- ໃຜຄວນຈະເປັນຫົວໜ້າຫ້ອງ ?
- ໃຜບໍ່ມັກເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳຮ່ວມກັບໝູ່ ?

ການຕັ້ງຄຳຖາມ ບາງຄັ້ງອາດໃຫ້ນັກຮຽນຕັ້ງຄຳຖາມ ແລ້ວ ໃຫ້ໝູ່ຕອບ.

ຂ. ການສ້າງແຜນວາດຂອງສັງຄົມ

ການສ້າງແຜນວາດຂອງສັງຄົມ ແມ່ນການສຶກສາສະພາບທາງດ້ານສັງຄົມຂອງນັກຮຽນ ເຊັ່ນ ນັກຮຽນມັກນັ່ງໃກ້ໃຜ ມັກເຮັດວຽກຮ່ວມກັບໃຜ ຫຼື ຮັກໝູ່ເພື່ອນຜູ້ໃດຫຼາຍກວ່າໝູ່ວິທີນີ້ອາດຈະໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຊື່ໝູ່ທີ່ຕົນເອງມັກຫຼາຍມາ 1-3 ຄົນ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ຄູ ຈາກນັ້ນຄູກໍນຳເອົາຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມານັ້ນໄປຊອກຫາຄວາມຖີ່ ຫຼື ສ້າງແຜນວາດການພົວພັນຂອງນັກຮຽນ ແຕ່ກໍຕ້ອງເກັບໄວ້ເປັນຕົວລັບ

ຄ. ຫຼັກການໃນການສ້າງສັງຄົມມິຕິ

1. ຄວນເຮັດໃນກຸ່ມນັກຮຽນທີ່ຮູ້ຈັກກັນມາແລ້ວພໍສົມຄວນ
2. ຄູຄວນເກັບໄວ້ເປັນຄວາມລັບ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກແຍກກັນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາຢູ່ແລ້ວ ມີບັນຫາເພີ່ມຂຶ້ນອີກ.
3. ການພິຈາລະນາສັງຄົມມິຕິຂອງນັກຮຽນ ຄູຄວນສົນໃຈນັກຮຽນຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເລືອກຫຼາຍກວ່າ ແລະ ຕ້ອງສຶກສາລາຍລະອຽດເພີ່ມອີກເພື່ອຊອກຫາວິທີແກ້ໄຂ ເພາະນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນມີບັນຫາແຕກຕ່າງກັນ.

ໝາຍເຫດ: ສັງຄົມມິຕິຂອງນັກຮຽນຈະບໍ່ຄົງຕົວຕະຫຼອດ ບາງຄັ້ງມີການປ່ຽນແປງໄວ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄວນສຶກສາສັງຄົມມິຕິຂອງນັກຮຽນໃໝ່ໃນຊ່ວງເວລາອັນເໝາະສົມ.

1.10 ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ (Projective Technique)

ການໃຫ້ສ້າງຈິນຕະນາການ ເປັນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບລັກສະນະຂອງບຸກຄະລິກພາບຄວາມຮູ້ສຶກນິກຄິດອາລົມ ແຮງຈູງໃຈ ແລະ ສິ່ງທີ່ເຊື່ອຊ້ອນຢູ່ພາຍໃນຕົວນັກຮຽນເພື່ອນຳເອົາຜົນຂອງການວັດໄປປັບປຸງແກ້ໄຂ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັບການສຶກສາລາຍກໍລະນີການວັດຜົນຊະນິດນີ້ ມັກຈະໃຊ້ກັບນັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາ ຫຼື ມີສະພາບຈິດທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ.

ການໃຊ້ເຄື່ອງມືຊະນິດນີ້ມັກຈະໃຊ້ສິ່ງຂອງ ຫຼື ສ້າງສະຖານະການທີ່ມີຄວາມໝາຍເພື່ອໄປກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງປະຕິກິລິຍາຕອບສະໜອງດ້ວຍການກະທຳ ຫຼື ສະແດງຄວາມ ຮູ້ສຶກ ອອກມາ ຈາກນັ້ນຜູ້ວັດຈະນຳເອົາຄຳຕອບທີ່ໄດ້ມານັ້ນໄປຕີຄວາມໝາຍ ເພາະສະນັ້ນ ຈິ່ງເປັນການວັດຜົນທີ່ຫຍຸ້ງຍາກສັບສົນ ໂດຍສະເພາະໃນການຕີຄວາມໝາຍ ຕ້ອງອາໄສຜູ້ທີ່ມີທັກສະອັນດີ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຜິດພາດສູງ ການວັດຜົນຊະນິດນີ້ ມັກຈະໃຊ້ສະເພາະແຕ່ໃນກຸ່ມນັກຈິດຕະວິທະຍາເທົ່ານັ້ນ

ຕົວຢ່າງ

- 1. ການຕື່ມປະໂຫຍກໃຫ້ສົມບູນ ເຊັ່ນ ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ
 ຂ້ອຍມັກຄົນທີ່.....
 ຖ້າຂ້ອຍມີເງິນ ຂ້ອຍຈະ.....

2. ລັກສະນະຂອງເຄື່ອງມືທີ່ດີ

ກ ຄວາມທ່ຽງຕົງ (Validity)

- ແມ່ນຄຸນລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບທີ່ຈະຕ້ອງວັດໄດ້ຖືກຕ້ອງໃນສິ່ງທີ່ຈະວັດແບ່ງອອກເປັນ 4 ປະເພດຄື:
 - ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມເນື້ອໃນ (Content validity) ຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ.
 - ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມໂຄງສ້າງ (Construct validity) ຂໍ້ສອບຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄຸນລັກສະນະ ຫຼື ພຶດຕິກຳທີ່ຈະວັດ.
 - ຄວາມທ່ຽງຕົງຕາມສະພາບ (Concurrent validity) ຂໍ້ສອບຕ້ອງວັດໃຫ້ຕົງກັບສະພາວະຄວາມເປັນຈິງຂອງນັກຮຽນໃນເວລານັ້ນ.
 - ຄວາມທ່ຽງຕົງດ້ານພະຍາກອນ (Predictive validity) ເມື່ອວັດແລ້ວຕ້ອງໃຫ້ສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ລ່ວງໜ້າວ່ານັກຮຽນຜູ້ນັ້ນ ຈະສາມາດຮຽນວິຊາໃດໄດ້ດີໃນອະນາຄົດ.

ຂ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Reliability)

ໝາຍເຖິງແບບທົດສອບນັ້ນຖ້າເອົາໄປວັດກັບນັກຮຽນຫຼາຍໆເທື່ອກໍຈະໄດ້ຜົນຄືກັບຄັ້ງທຳອິດ.

ຄ. ອຳນາດຈຳແນກ (Discrimination)

ຄືຂໍ້ສອບນັ້ນສາມາດຈຳແນກນັກຮຽນຜູ້ເກັ່ງ ແລະ ຜູ້ອ່ອນ ອອກເປັນ 2 ກຸ່ມ ຄື ກຸ່ມເກັ່ງ ແລະ ກຸ່ມອ່ອນໄດ້

ງ. ຄວາມເປັນປາລະໄນ (Objectivity)

- ຄືຂໍ້ສອບທີ່ມີຄຸນລັກສະນະ 3 ປະການຄື:
 - ຄຳຖາມຊັດເຈນ ຜູ້ສອບເຂົ້າໃຈໄດ້ຄືກັນ.
 - ການກວດໃຫ້ຄະແນນໄດ້ຄືກັນບໍ່ວ່າຈະໃຫ້ໃຜກວດ
 - ມີຄວາມຊັດເຈນໃນການແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນ ໝາຍຄວາມວ່າແປຄວາມໝາຍຂອງຄະແນນທີ່ໄດ້ເປັນແບບດຽວກັນ.

ຈ. ຄວາມຍາກງ່າຍ (Difficulty)

ໝາຍເຖິງອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ຕອບຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນໄດ້ ກັບຈຳນວນຂອງຜູ້ເຂົ້າສອບເສັງທັງໝົດ.

ສ. ຄວາມມີປະສິດທິພາບ (Efficiency)

ໝາຍເຖິງຂໍ້ສອບທີ່ປະຢັດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ ລົງທຶນໜ້ອຍລາຄາຖືກດໍາເນີນການສອບຖາມພິມຊັດເຈນ

ອ່ານງ່າຍມີເນື້ອໃນຫຼາຍ ໃຊ້ເວລາກວດໜ້ອຍເປັນຕົ້ນ.

ຊ. ການວັດຢ່າງເລິກເຊິ່ງ (Searching)

ແບບທົດສອບດ້ານຄວບຄຸມພຶດຕິກຳຫຼາຍດ້ານ ເຊັ່ນ ຄວາມຈໍາ, ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ການນໍາໃຊ້, ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຄ່າ.

ຍ. ຄວາມຍຸດຕິທໍາ (Fair)

ໝາຍຄວາມວ່າການດໍາເນີນການສອບນັ້ນ ຈະບໍ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງໄດ້ປຽບ ຫຼື ເສຍປຽບ ແລະ ຄວນມີຂໍ້ສອບຫຼາຍຂໍ້ ເພື່ອໃຫ້ຄວບຄຸມຕາມຫຼັກສູດ.

ດ. ຄວາມສະເພາະເຈາະຈົງ (Definite)

ຂໍ້ສອບຕ້ອງມີການຖາມ ການຕອບຢ່າງຊັດເຈນໃນແຕ່ລະຂໍ້ຄວນຖາມດ້ານດຽວ ບໍ່ຄວນຖາມຫຼາຍດ້ານ ເພາະຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນບໍ່ເຂົ້າໃຈຄໍາຖາມ

ຕ. ການກະຕຸ້ນ (Exemplary)

ໝາຍຄວາມວ່າແບບທົດສອບນັ້ນຕ້ອງມີການຍິວະເຍົ້າໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຢ່າງສະໝຸກສະໜານ ເຊັ່ນ ເອົາຂໍ້ທີ່ງ່າຍໄວ້ທາງໜ້າ ແລະ ເອົາຂໍ້ທີ່ຍາກໄວ້ທາງຫຼັງ.

ແບບທົດສອບທີ່ມີຄືບຕາມ 10 ລັກສະນະດັ່ງກ່າວຈະເປັນຂໍ້ສອບທີ່ດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວແບບທົດສອບໃດທີ່ມີຄືບ 5 ດ້ານຄື ຄວາມທ່ຽງຕົງ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ອໍານາດຈໍາແນກ, ຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ຄວາມມີປະສິດທິພາບແລ້ວກໍ່ຖືວ່າເປັນແບບທົດສອບທີ່ມີຄຸນະພາບແລ້ວ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 2

1. ຈົ່ງຕອບຄໍາຖາມລຸ່ມນີ້:

1. ແບບທົດສອບທີ່ໃຊ້ວັດຫຼັງການຮຽນ-ການສອນເພື່ອວັດສະມັດຖະພາບດ້ານຕ່າງໆມີຊື່ວ່າແນວໃດ ?
 - ກ. ແບບທົດສອບວັດຄວາມຖະນັດ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ສະຕິປັນຍາ
 - ຄ. ແບບທົດສອບມາດຕະຖານ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ຜົນສໍາເລັດ
2. ເຮົາໃຊ້ແບບທົດສອບແບບຊໍານິຊໍານານ ເພື່ອຫຍັງ?
 - ກ. ເບິ່ງວ່າຜູ້ຮຽນມີຄວາມສາມາດດ້ານໃດ
 - ຂ. ວັດລະດັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ
 - ຄ. ປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ
 - ງ. ວັດຄວາມພ້ອມໃນການຮຽນ
3. ຂໍ້ໃດເປັນຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ສໍາຄັນໃນແບບທົດສອບທີ່ຄູ່ສ້າງຂຶ້ນເອງກັບແບບທົດສອບມາດຕະຖານ ?
 - ກ. ຜູ້ອອກຂໍ້ສອບເສັງ
 - ຂ. ເນື້ອໃນວິຊາທີ່ອອກ
 - ຄ. ວິທີການສ້າງແບບທົດສອບ
 - ງ. ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການສ້າງແບບທົດສອບ
4. ຂໍ້ໃດເປັນລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບແບບຈໍາກັດເວລາ ຫຼື ແບບທົດສອບແບບຟ້າວຟັງ ?
 - ກ. ເວລາໜ້ອຍ-ຂໍ້ສອບເສັງໜ້ອຍ
 - ຂ. ເວລາໜ້ອຍ-ຂໍ້ສອບເສັງຫຼາຍ
 - ຄ. ເວລາຫຼາຍ-ຂໍ້ສອບເສັງໜ້ອຍ
 - ງ. ເວລາຫຼາຍ-ຂໍ້ສອບເສັງຫຼາຍ
5. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດຊະນິດທີ່ບາງຄັ້ງອອກມາໃນຮູບແບບສອບຖາມ ຫຼື ປະເມີນຄ່າ?
 - ກ. ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ລະດົມພະລັງ
 - ຄ. ແບບທົດສອບບຸກຄະລິພາບ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ຄວາມຊໍານິຊໍານານ
6. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດທີ່ຕ້ອງຫາເກນປົກກະຕິ ?
 - ກ. ແບບທົດສອບມາດຕະຖານ
 - ຂ. ແບບທົດສອບ ເຮັງຮ້ອນ (ຟ້າວຟັງ)
 - ຄ. ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ
 - ງ. ແບບທົດສອບ ປາກເປົ່າ

7. ແບບທົດສອບຊະນິດໃດທີ່ໃຊ້ເພື່ອປະໂຫຍດໃນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ ?
- ແບບທົດສອບລະດົມພະລັງ
 - ແບບທົດສອບ ດ່ວນ
 - ແບບທົດສອບລວມ
 - ແບບທົດສອບຍ່ອຍ
8. ແບບທົດສອບໃດທີ່ຖືກຈຳແນກປະເພດຕາມເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້ຕອບ ?
- ແບບທົດສອບທີ່ຄູສ້າງຂຶ້ນເອງ
 - ແບບທົດສອບ ປາກເປົ່າ
 - ແບບທົດສອບລະດົມກຳລັງ
 - ແບບທົດສອບ ລວມ
9. ແບບທົດສອບປະເພດໃດທີ່ຈຳແນກຕາມລັກສະນະການຕອບ?
- ແບບທົດສອບລະດົມພະລັງ
 - ແບບທົດສອບ ຄວາມສົນໃຈ
 - ແບບທົດສອບຂຽນຕອບ
 - ແບບທົດສອບ ວັດຄວາມສາມາດທາງສະໝອງ
2. ຈົ່ງພິຈາລະນາຈຸດມັງໝາຍຂໍ້ 2.1 – 2.10 ວ່າຄວນເລືອກໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດຜົນຊະນິດໃດຈົ່ງເໝາະສົມທີ່ສຸດ.
- 2.1 ບອກຊື່ໂຮງຮຽນ ອາຈານປະຈຳຫ້ອງ ແລະ ຫົວໜ້າໂຮງຮຽນ.
 - 2.2 ນຳເອົາວັດຖຸເສດເຫຼືອມາປະກອບເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໄດ້
 - 2.3 ເພື່ອຮູ້ຂໍ້ຄິດເຫັນຂອງນັກຮຽນທີ່ມີຕໍ່ວິຊາທີ່ຕົນເອງສອນ.
 - 2.4 ນັກຮຽນຜູ້ໃດມັກຊ່ວຍເຫຼືອໝູ່ເພື່ອນຮ່ວມຫ້ອງ.
 - 2.5 ອ່ານເລື່ອງໄດ້ຖືກຕ້ອງ.
 - 2.6 ເພື່ອສຶກສານັກຮຽນທີ່ມີບັນຫາ ແລະ ຫາທາງຊ່ວຍເຫຼືອ.
 - 2.7 ອະທິບາຍສາເຫດຂອງການເກີດເປັນລົມ (ພະຍຸ) ໄດ້.
 - 2.8 ປະຕິບັດຕາມລະບຽບຂໍ້ບັງຄັບຂອງໂຮງຮຽນໄດ້.
 - 2.9 ເພື່ອຕ້ອງການຮູ້ໄດ້ຄວາມສຳພັນທາງສັງຄົມຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນໄດ້.
 - 2.10 ບອກຄຸນປະໂຫຍດຂອງອາຫານປະເພດໂປຼຕິນໄດ້
3. ຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 3.1-3.10 ມີການພົວພັນກັບລັກສະນະຂອງຄວາມທ່ຽງຕົງຊະນິດໃດຈາກຜົນເລືອກ ກ-ງ ຕໍ່ໄປນີ້.
- ຕາມເນື້ອໃນ
 - ຕາມໂຄງສ້າງ
 - ຕາມສະພາບ
 - ຕາມພະຍາກອນ
- 3.1 ທ້າວສຳລິຮຽນເກັ່ງທຸກວິຊາໃນຫ້ອງຮຽນເວລາເສັງຈົບລາຍວິຊາຈົ່ງໄດ້ຄະແນນດີເລີດທຸກໆວິຊາ.
 - 3.2 ແບບທົດສອບວິຊາຄະນິດສາດຂອງອາຈານສຸທິດາ ສາມາດວັດໄດ້ທຸກພຶດຕິກຳທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

3.3 ຄິດແລ້ວວ່າ ທ້າວດີ ແລະ ນາງດາ ຈະຕ້ອງສອບເຂົ້າຮຽນພາກວິຊາວິສະວະກຳສາດໄດ້ ເພາະ ເວລາຮຽນຢູ່ມັດທະຍົມຕອນປາຍເຂົາເຈົ້າສອບເສັງວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ຟິກຊິກສາດໄດ້ຄະແນນດີທຸກເທື່ອ

3.4 ແບບທົດສອບຊຸດນີ້ວັດໄດ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດ

3.5 ນາງມາລິສາສອບເສັງເຂົ້າຮຽນວິທະຍາໄລຄູໄດ້ທິ 1 ແລະ ຄະແນນສະເລ່ຍສະສົມທ້າຍ ພາກຮຽນກໍຍັງໄດ້ລະດັບສູງສຸດຂອງທ້ອງ

3.6 ນາງມະນີຮຽນວິຊາຄະນິດສາດ ບໍ່ຮູ້ເລື່ອງເລີຍໄດ້ ເກຼດ D

3.7 ຂໍ້ສອບຂໍ້ນີ້ຄົນຮຽນອ່ອນເຮັດຜິດ, ຄົນຮຽນເກັ່ງເຮັດຖືກ

3.8 ຂໍ້ສອບວິຊາການປະເມີນການສຶກສາອອກຂໍ້ສອບຕາມຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ

3.9 ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ ຕ້ອງການອອກຂໍ້ສອບວັດການນຳໄປໃຊ້ກໍ່ສາມາດ ອອກໄດ້ແທ້

3.10 ຂໍ້ສອບ ອາຈານ ສຸພັນ ເທບພະວົງສາ ບໍ່ອອກຕາມທີ່ຫຼັກສູດກຳນົດເລີຍ

4. ຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 4.1-4.12 ມີຄວາມກ່ຽວພັນກັບລັກສະນະໃດຈາກຕົວເລືອກ ກ-ຈ ຕໍ່ໄປນີ້.

ກ. ຄວາມທ່ຽງຕົງ

ຂ. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ

ຄ. ຄວາມເປັນປາລະໄນ

ງ. ອຳນາດຈຳແນກ

ຈ. ຄວາມຍາກງ່າຍພໍເໝາະ

4.1 ນັກຮຽນອ່ານຂໍ້ສອບແລ້ວເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈກົງກັນວ່າຈະຕອບແນວໃດ.

4.2 ຄູສິທິນ ເຮັດການສອບເສັງ 2 ຄັ້ງດ້ວຍແບບທົດສອບສະບັບເດີມ ຜົນການສອບເສັງຂອງ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຍັງຢູ່ໃນລະດັບເດີມ

4.3 ສອບເສັງຄັ້ງທຳອິດ ນາງຕ້ອຍຕອບບໍ່ໄດ້ດີ ຄູເລີຍສອນເພີ່ມຄືນໃໝ່ ແຕ່ລາວກໍຍັງບໍ່ໄດ້ດີຄືເກົ່າ.

4.4 ຜົນການສອບເສັງວິຊາການປະເມີນການສຶກສາຄັ້ງນີ້ ນັກຮຽນໄດ້ຄະແນນແຕ່ຕໍ່າຫາສູງແບບທົດສອບຊຸດນີ້ປະກອບມີທຸກລະດັບຕັ້ງແຕ່ງ່າຍຫາຍາກແຕ່ລະຂໍ້ມີຜູ້ຕອບຖືກຢູ່ລະຫວ່າງ 20-80%.

4.5 ທ້າວ ແດງສອບດ້ວຍຄະແນນສະບັບເດີມ 2 ຄັ້ງປະກົດວ່າໄດ້ຄະແນນເທົ່າເກົ່າ

4.6 ຂໍ້ສອບສະບັບນີ້ໃຜອ່ານຄຳຖາມກໍ່ເຂົ້າໃຈກົງກັນວ່າຄຳຖາມອັນໃດ.

4.7 ທ້າວສິມພອນ ສອບເສັງໄດ້ຄະແນນການຂະຫຍາຍພຶດພັນໄດ້ເຕັມ ແຕ່ຕອນຕົ້ນໄມ້ບໍ່ເປັນ.

4.8 ແບບທົດສອບສະບັບນີ້ເອົາໄປສອບກັບນັກຮຽນຜົນປະກົດວ່າມີຄົນໄດ້ຄະແນນເກືອບເຕັມລົງໄປຈົນເຖິງສູນ.

4.9 ທ້າວເດຊາ ສອບຄັດເລືອກເຂົ້າມາຮຽນໄດ້ຄະແນນສູງສຸດຂະນະນີ້ເກຼດສະເລ່ຍສູງກວ່າໝູ່.

4.10 ຂໍ້ສອບສະບັບນີ້ໃຜກວດກໍ່ໄດ້ຄະແນນເທົ່າກັນ.

4.11 ຄູສິມບັດ ອອກຂໍ້ສອບຕາມຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ.

4.12 ຄູເອົາຄະແນນທີ່ນັກຮຽນສອບໄດ້ໄປແປຄວາມໝາຍໄດ້ເປັນຢ່າງດຽວກັນ.

ບົດທີ 3

ການວັດຜົນ ປະເມີນຜົນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ

1.ການສອນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ

ການໃຫ້ຜູ້ຮຽນສ້າງຄວາມຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍຂະບວນການສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນ,ທໍາຄວາມເຂົ້າໃຈຄິດວິເຄາະ ຕີຄວາມ ແປຄວາມໝາຍ ສັງເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຫຼຸບຂໍ້ຄວາມໄດ້, ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີປະຕິສໍາພັນຕໍ່ກັນຮຽນຮູ້ຈາກການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຄວາມຄິດ ແລະ ປະສົບການໃຫ້ແກ່ກັນ ແລະ ກັນ, ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຮູ້ໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຂະບວນການຄວບຄູ່ໄປກັບຜົນງານ, ຜູ້ຮຽນນໍາຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ໄປໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດໃນຊີວິດປະຈໍາວັນ

2.ການປະເມີນຜົນທີ່ສອດຄ່ອງກັບການຮຽນການສອນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ

ການປະເມີນຜົນສໍາເລັດຂອງການຈັດຂະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງເປັນການປະເມີນທີ່ມຸ່ງເນັ້ນຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບຜູ້ຮຽນເປັນສໍາຄັນ ໂດຍຄູ່ຕ້ອງສຶກສາໃນເນື້ອໃນບົດຮຽນ ແລະ ຈຸດເນັ້ນ ການປະເມີນກ່ຽວກັບພັດທະນາການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນ ຄວາມປະພຶດ ສັງເກດ ພຶດຕິກໍາການຮຽນ ການຮ່ວມກິດຈະກໍາການຮຽນຮູ້ ແລະ ການທົດສອບເພື່ອພັດທະນາສັກກະຍະພາບ ຈຸດດີ , ຈຸດອ່ອນຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ກວດສອບວ່າຂະບວນການຮຽນຮູ້ໄດ້ພັດທະນາຜູ້ຮຽນຕາມຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ກໍານົດໄວ້ ຫຼື ບໍ່ ອີກທັງຜົນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນຈະເປັນຕົວຊີ້ປະສິດທິພາບການສອນຂອງຄູ່ດ້ວຍ ສະນັ້ນ ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງຕ້ອງວັດແລະ ປະເມີນໃຫ້ຄວບຄຸມທຸກດ້ານ ທັງຂະບວນການ ແລະ ຜົນງານ ທັງດ້ານຄວາມຮູ້ ທັກສະ ແລະ ຄຸນນະທໍາຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ປະເມີນຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ເຊິ່ງໃນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ສາມາດປະເມີນໄດ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນ ລະຫວ່າງການຮຽນການສອນ ແລະ ຫຼັງການຮຽນການສອນເຊິ່ງເປັນການປະເມີນສະຫຼຸບລວມ.

2.1 ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນສໍາລັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ

ຈາກແນວຄິດພື້ນຖານສໍາລັບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ຜູ້ປະເມີນຈະຕ້ອງພິຈາລະນາວາງແຜນການດໍາເນີນກິດຈະກໍາຢູ່ບົນພື້ນຖານຂອງການຕອບຄໍາຖາມຫຼັກ 5 ຄໍາຖາມໄດ້ແກ່ວັດ ແລະ ປະເມີນໄປເຮັດຫຍັງ? ວັດ ແລະ ປະເມີນຫຍັງ? ວັດ ແລະ ປະເມີນເພື່ອໃຜ? ວັດ ແລະ ປະເມີນຢ່າງໃດ? ວັດ ແລະ ປະເມີນແມ່ນໃຜ? ການຕັ້ງຄໍາຖາມດັ່ງກ່າວຈະຊ່ວຍກໍານົດທິດທາງ ແລະ ກອບຂອງຂະບວນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນໃຫ້ດໍາເນີນໄປຢ່າງເປັນລະບົບ ເຊິ່ງສາມາດແບ່ງຂັ້ນຕອນເປັນ 10 ຂັ້ນຕອນດັ່ງຕາຕະລາງທີ່ 1.1

ຕາຕະລາງທີ່ 2.1 ຄວາມພົວພັນລະຫວ່າງແນວຄິດພື້ນຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນສໍາຫຼັບການວັດ ແລະ ປະເມີນ

ແນວຄິດພື້ນຖານ	ຂັ້ນຕອນສໍາຄັນ
ເປັນຫຍັງຈິງວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ? (why ?)	1. ກໍານົດຄວາມໝາຍຂອງການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluation Definition) 2. ກໍານົດເປົ້າໝາຍຂອງການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluation Goal) 3. ກໍານົດບົດບາດຂອງການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluation Role)
ວັດ ແລະ ປະເມີນຫຍັງ ?(what ?)	4. ກໍານົດສິ່ງທີ່ຈະວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ

	(Evaluation Object)
ວັດ ແລະ ປະເມີນໃຜ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຫຍັງ? (who?)	5. ກຳນົດຜູ້ທີ່ໃຊ້ຜົນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluation Audiences) 6. ກຳນົດຂໍ້ມູນ ຫຼື ສາລະສິນເທດທີ່ຕ້ອງການຈາກການ ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ(Evaluation Information)
ວັດ ແລະ ປະເມີນຢ່າງໃດ? (how?)	7. ກຳນົດລະບົບການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluation System) 8. ກຳນົດຂະບວນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluation Procedure) 8.1 ສ້າງເຄື່ອງມື - ອອກແບບການສ້າງເຄື່ອງມື - ລົງມືສ້າງເຄື່ອງມື - ທົດລອງໃຊ້ ແລະ ກວດສອບຄຸນະພາບ ຂອງເຄື່ອງມື 8.2 ເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ 8.3 ວິເຄາະຂໍ້ມູນ 9. ກຳນົດເກນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluation Criteria)
ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນກພວກໃດ ? (whom ?)	10. ກຳນົດຜູ້ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ (Evaluator)

ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ຜູ້ສອນຄວນເລີ່ມຕົ້ນວາງແຜນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນດ້ວຍການຕອບຄຳຖາມຫຼັກ 5 ຄຳຖາມ (ໃນຕາຕະລາງ 1.2)

ກ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ? (why ?)

ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງຕອບຄຳຖາມທຳອິດວ່າ: ເປັນຫຍັງເຮົາຈະຕ້ອງປະເມີນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ ຈາກຄຳຖາມດັ່ງກ່າວຕ້ອງແຍກຕອບເປັນ 3 ປະເດັນຍ່ອຍຄື: ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຄື ຫຍັງ? (Evaluation Definition) ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ມີເປົ້າໝາຍຢ່າງໃດ? (Evaluation Goal) ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ມີບົດບາດຢ່າງໃດ? (Evaluation Role)

ຂ. ຄວາມໝາຍ (Evaluation Definition)

ການປະເມີນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ ເປັນຂະບວນການຕັດສິນຄຸນຄ່າຂອງເນື້ອໃນການຮຽນ ຮູ້ ແລະ ພັດທະນາດ້ານຄວາມຮູ້ ທັກສະ ແລະ ຄຸນະທຳຂອງຜູ້ຮຽນ ໂດຍການປຽບທຽບກັບເກນ ຫຼື ມາດຕະຖານຕາມເປົ້າໝາຍການຮຽນຮູ້ທີ່ກຳນົດໄວ້.

ຄ. ເປົ້າໝາຍຂອງການປະເມີນ (Evaluation Goal)

ການປະເມີນເປັນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຄຸນຄ່າຂອງສິ່ງທີ່ຈະປະເມີນ
(Value Judgement oriented)

ງ. ບົດບາດຂອງການປະເມີນ (Evaluation Role)

ການປະເມີນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງມີຈຸດມຸ່ງໝາຍເພື່ອກວດສອບຄວາມກ້າວໜ້າໃນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍເບິ່ງຈາກພັດທະນາດ້ານຄວາມຮູ້ ຄວາມຄາດເຄື່ອນຂອງການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນສໍາເລັບການປັບປຸງແກ້ໄຂ ແລະ ຮຽນເສີມ ເຊິ່ງການປະເມີນຜົນການຮຽນດັ່ງກ່າວມີ ບົດບາດສໍາຄັນໃນການປະເມີນຄວາມກ້າວໜ້າ(Formative Evaluation) ຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ມີການປະເມີນລວມສະຫຼຸບ (Summative Evaluation) ເພື່ອຕັດສິນລະດັບຜົນສໍາເລັດຂອງຜູ້ຮຽນ ຫຼື ຄວາມຮອບຮູ້ຕາມວັດຖຸປະສົງຂອງການຮຽນການສອນ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ຄວນເຮັດໄດ້ທັງກ່ອນ ລະຫວ່າງ ແລະ ຫຼັງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນດັ່ງນີ້:

- ການປະເມີນກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນການຮຽນການສອນເພື່ອຈັດວາງຕາແໜ່ງຜູ້ຮຽນ ຫຼື ປະເມີນຄວາມຮອບຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນກ່ອນເລີ່ມກິດຈະກຳ ອັນຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຕັດສິນໃຈໃນການວາງແຜນຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນໃຫ້ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນ.
- ການປະເມີນລະຫວ່າງການຮຽນການສອນເພື່ອກວດສອບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທີ່ກສະຜູ້ຮຽນຂະນະທີ່ການຮຽນການສອນຍັງຄົງດໍາເນີນຢູ່ ອັນຈະໄດ້ຂໍ້ມູນຍ້ອນກັບທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຕິດຕາມເບິ່ງຄວາມກ້າວໜ້າ ຫຼື ພັດທະນາການໃນການຮຽນຮູ້ ຕະຫຼອດຈົນຈຸດປົກຜ່ອງໃນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ.
- ການປະເມີນຫຼັງສິ້ນສຸດການຮຽນການສອນເພື່ອສະຫຼຸບຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນອັນຈະໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ການຕັດສິນລະດັບຜົນສໍາເລັດຂອງຜູ້ຮຽນ.

ຈ. ວັດ ແລະ ປະເມີນຫຍັງ ?(what ?)

ເມື່ອມີຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການປະເມີນຊັດເຈນຄໍາຖາມທີ 2 ຄື : ການປະເມີນຫຍັງ ? ຂອງຜູ້ຮຽນ (Evaluation Objects) ຫຼື ຕ້ອງການເນັ້ນການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ດ້ານໃດແດ່ ເຊິ່ງໃນການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງໃນລະດັບລາຍວິຊາ ຜູ້ສອນອາດປະເມີນຄວບຄຸມການຮຽນຮູ້ຕ່າງໆເຊັ່ນ (ສິລິໄຊ ການຈັນວາສີ,2543)

- ປະເມີນເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ (ລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂັ້ນສຸດທ້າຍ)
- ຄວາມຮູ້ທີ່ຈາເປັນພື້ນຖານຂອງວິຊາ
- ທັກສະປະຕິບັດທີ່ສໍາຄັນຂອງວິຊາ
- ທັກສະຄວາມຄິດ ແລະ ຂະບວນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ຂອງວິຊານັ້ນໆ
- ປະເມີນພັດທະນາການຂອງການຮຽນຮູ້ (ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ)
- ພັດທະນາການຂອງຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ
- ພັດທະນາການຂອງທັກສະການປະຕິບັດ
- ພັດທະນາການຂອງທັກສະການຄິດ ແລະ ຂະບວນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້

ສ. ວັດ ແລະ ປະເມີນໃຜ (who?)

ໃນການຕອບຄໍາຖາມວ່າຜົນການປະເມີນນັ້ນສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງໃຜ ມີສ່ວນສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງການຄໍາຕອບຄໍາຖາມວ່າ: ປະເມີນເພື່ອໃຜ (Evaluation Audiences) ແລະ ຕ້ອງການໄດ້ຂໍ້ມູນຂອງການປະເມີນຫຍັງ? (Evaluation Information)

ຊ. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນເພື່ອໃຜ (Evaluation Audiences)

ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງເປັນການປະເມີນເພື່ອຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທຸກຝ່າຍອັນປະກອບດ້ວຍ ຄູ່ ນັກຮຽນ ຜູ້ປົກຄອງ ຜູ້ບໍລິຫານເປັນຕົ້ນ.

ງ. ຂໍ້ມູນຂອງການປະເມີນຄືຫຍັງ? (Evaluation Information)

ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກການປະເມີນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງເປັນການນຳສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຈິງຂອງຜູ້ຮຽນ (Authentic Assessment) ຍຶດການພັດທະນາຂອງຜູ້ຮຽນຄື: ເບິ່ງຄວາມກ້າວໜ້າການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ ຈຸດດີ, ຈຸດອ່ອນຂອງຜູ້ຮຽນແຕ່ລະຄົນລວມທັງເບິ່ງຂະບວນການຈັດການຮຽນການສອນຂອງຄູ່ດ້ວຍເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນຍ້ອນກັບ (Feedback) ໄປຍັງຕົວຄູ່ສອນ ແລະ ຕົວນັກຮຽນ.

ດ. ປະເມີນຢ່າງໃດ (how?)

ເມື່ອຜູ້ສອນມີຄວາມຊັດເຈນໃນຄຳຖາມ 3 ຄຳຖາມຄື: ເປັນຫຍັງຈຶ່ງປະເມີນ, ປະເມີນຢ່າງໃດ ແລະ ປະເມີນພວກໃດຄຳຖາມຕໍ່ມາກໍຄື: ຄວນປະເມີນຢ່າງໃດ ຫຼື ທີ່ເອີ້ນວ່າມີຂະບວນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງຢ່າງໃດ ຜູ້ສອນຈະຕ້ອງເລືອກວິທີການປະເມີນໃຫ້ເໝາະສົມກັບການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງໂດຍລະບຸລະບົບການປະເມີນ (Evaluation system) ຂະບວນການວັດ ແລະ ການປະເມີນ (Evaluation Procedures) ແລະ ເກນການປະເມີນ (Evaluation Criterion).

ຕ. ລະບົບການວັດ ແລະ ການປະເມີນ (Evaluation system)

ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງຄວນໃຊ້ວິທີການປະເມີນທີ່ສອດຄ່ອງກັບທຳມະຊາດ (Naturalistic Approach) ຂອງການຮຽນຮູ້ເຊິ່ງເປັນການປະເມີນທີ່ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນມີການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຕາມສະພາບທຳມະຊາດ ຫຼື ຕາມສະພາບທີ່ແທ້ຈິງ ໂດຍເນັ້ນການສັງເກດແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ຮູບແບບການປະເມີນທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້ເຊັ່ນ: ການປະເມີນຕາມສະພາບຈິງ (Authentic Assessment) ການປະເມີນພາກປະຕິບັດ (Performance Assessment) ການໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານ (Portfolio) ການທົດສອບ (Testing) ການປະເມີນໂດຍສູນກາງການປະເມີນ (Assessment) ເປັນຕົ້ນ.

ຖ. ຂະບວນການວັດ ແລະ ການປະເມີນ (Evaluation Procedures)

ຂະບວນການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງມີຂະບວນການ ການປະເມີນດັ່ງນີ້:

- ການິດວັດຖຸປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍການປະເມີນທີ່ສອດຄ່ອງກັບວັດຖຸປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້
- ພິຈາລະນາຂອບເຂດ ເກນ ວິທີການ ແລະ ສິ່ງທີ່ຈະປະເມີນຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:
 - ປະເມີນພັດທະນາການດ້ານສິລະປະ, ດົນຕີ, ຄະນິດສາດ, ພາສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ພັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ພັດທະນາການຂອງບຸກະລິກເປັນຕົ້ນ.
 - ຂອບເຂດຂອງການປະເມີນເຊັ່ນ: ດ້ານຄວາມຮູ້ ທັກສະ ຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະ ຄຸນລັກສະນະເປັນຕົ້ນ.
- ພິຈາລະນາກຳນົດອົງປະກອບ ແລະ ຜູ້ປະເມີນວ່າມີໃຜແດ່ທີ່ເປັນຜູ້ປະເມີນເຊັ່ນ: ນັກຮຽນປະເມີນຕົນເອງ ເພື່ອນນັກຮຽນ ຄູ່ປະຈຳຫ້ອງ ຜູ້ປົກຄອງ ຊຸມຊົນ ຫຼື ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງເປັນຕົ້ນ.
- ເລືອກໃຊ້ເທັກນິກ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການປະເມີນທີ່ຫຼາກຫຼາຍເໝາະສົມກັບອົງປະກອບ ແລະ ເກນໃນການປະເມີນເຊັ່ນ: ການທົດສອບ, ການສຳພາດ, ການບັນທຶກພຶດຕິກຳ ແບບສຳລວດຄວາມຄິດເຫັນ ບັນທຶກຈາກຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແຟັມສະສົມງານເປັນຕົ້ນ ແຕ່ລະວິທີສາມາດໃຊ້ເຄື່ອງມືວັດໄດ້ແຕກຕ່າງກັນຕາມຄວາມເໝາະສົມຕັ້ງຕົວຢ່າງສະແດງໃນຕາຕະລາງທີ່ 2.5.2.1

ຕາຕະລາງທີ່ 2.5.2.1 ວິທີການ ແລະ ຕົວຢ່າງເຄື່ອງມືທີ່ນິຍົມໃຊ້

ວິທີການວັດ	ຕົວຢ່າງເຄື່ອງມື
ການທົດສອບ (Testing)	ແບບທົດສອບຂໍ້ຂຽນ (Written Test) ແບບທົດສອບພາກປະຕິບັດ (Performance Test) ແບບວັດ (scale)

ການສຳພາດ (Interview)	ແບບສຳພາດ (Interview Guide)
ການສອບຖາມ	ແບບສອບຖາມ (Questionnaire)
ການສັງເກດ (Observation)	ແບບກວດຕາມລາຍການ (checklist) ແບບມາດຕາສ່ວນປະມານຄ່າ (Rating scale) ແບບບັນທຶກ (Record)
ການກວດຜົນງານ	ແບບປະເມີນຜົນງານ
ການໃຊ້ແຟັມສະສິມງານ (Portfolio)	ແບບວັດ (Scale) ແບບບັນທຶກ (Record) ແບບປະເມີນຜົນງານ ແບບປະເມີນຕົນເອງ

ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າ ການປະເມີນຜົນການຮຽນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງຈະປະສົບຜົນສຳເລັດໄດ້ນັ້ນຈະຕ້ອງມີການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ມາດຖານການຮຽນຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນ ເພື່ອການປະເມີນຜົນການຮຽນຮູ້ນັ້ນໄດ້ສະທ້ອນເຖິງພັດທະນາທາງດ້ານຄວາມຮູ້, ທັກສະ ແລະ ຄຸນນະທຳຂອງຜູ້ຮຽນຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມ ແລະ ສິ້ນສຸດຂະບວນການຮຽນຮູ້

3.ການປະເມີນຈາກສະພາບຈິງ (Authentic Assessment)

ເປັນຂະບວນການຕັດສິນຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະຕ່າງໆຂອງຜູ້ຮຽນໃນສະພາບທີ່ສອດຄ່ອງກັບຊີວິດຈິງ ໂດຍໃຊ້ເລື່ອງລາວ ເຫດການຈິງ ຫຼື ຄ້າຍຈິງໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເປັນສິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕອບສະໜອງໂດຍ ການສະແດງອອກ ລົງມືເຮັດ ຫຼື ຜະລິດ ຈາກຂະບວນການເຮັດວຽກຕາມທີ່ຄາດຫວັງ ແລະ ຜົນຜະລິດທີ່ມີຄຸນະພາບຈະເປັນການສະທ້ອນພາບເພື່ອລົງຂໍ້ສະຫຼຸບເຖິງຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະຕ່າງໆຂອງຜູ້ຮຽນວ່າມີຫຼາຍໜ້ອຍພຽງໃດ ໜ້າສົນໃຈ ຫຼື ບໍ່ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມສຳເລັດໃດ.

ເຄື່ອງມືສຳລັບວັດຜົນທີ່ກົງກັບສະພາບຈິງມີຫຼາຍປະເພດເຊັ່ນ: ການສັງເກດ, ການສຳພາດ, ການກວດຜົນງານ, ການລາຍງານຕົນເອງ ການບັນທຶກຈາກຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ ການທົດສອບທີ່ເນັ້ນພາກປະຕິບັດ ການໃຊ້ແຟັມສະສິມງານເປັນຕົ້ນ.

ການປະເມີນຈາກສະພາບຈິງເປັນຂະບວນການທີ່ເນັ້ນການປະເມີນພາກປະຕິບັດ (Performance Assessment) ໂດຍສາມາດໃຊ້ແຟັມສະສິມງານ (Portfolio) ຊ່ວຍສົ່ງເສີມສະໜັບສະໜູນ ກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ແລະ ຜົນງານ ໃນແຟັມສະສິມງານ ສາມາດໃຊ້ສະທ້ອນຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ແລະ ທັກສະຂອງຜູ້ຮຽນ

ການປະເມີນພາກປະຕິບັດ (Performance Assessment) ເປັນການປະເມີນຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດງານຂອງຜູ້ຮຽນພາຍໃຕ້ສະພາບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຈິງໂດຍການພິຈາລະນາຈາກຂະບວນການເຮັດ ແລະ ຄຸນະພາບຂອງວຽກ ແກນການປະເມີນອາດສ້າງຂຶ້ນຈາກມິຕິຄວາມສຳຄັນ (Rubric) ຂອງຄຸນລັກສະນະດ້ານຕ່າງໆຂອງຜົນງານນັ້ນ.

ແຟັມສະສິມວຽກ (Portfolio) ເປັນແຫຼ່ງລວບລວມຕົວຢ່າງຜົນງານທີ່ດີເດັ່ນ ແລະ ໜ້າພໍໃຈ ສ່ວນການປະເມີນຈາກແຟັມສະສິມວຽກ (Portfolio Assessment) ເປັນການປະເມີນການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນຕາມສະພາບຈິງໂດຍພິຈາລະນາຜົນງານຈາກແຟັມສະສິມວຽກ ຈາກບັນທຶກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງຜົນງານສາມາດໃຊ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຂະບວນການຮຽນຮູ້ ແລະ ຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມສະພາບຈິງ.

ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງ ເປັນການປະເມີນການສະແດງອອກຂອງຜູ້ຮຽນຮອບດ້ານ ຕະຫຼອດເວລາໃຊ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ວິທີການຫຼາກຫຼາຍ ດ້ວຍວິທີການ ແລະ ເຄື່ອງມືດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາວັດຖຸປະສົງຂອງການປະເມີນ ເປັນການປະເມີນເພື່ອພັດທະນາຜູ້ຮຽນຮອບດ້ານດັ່ງນັ້ນ ຈິ່ງໃຊ້ ວິທີການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດປະສົງເຊັ່ນ: ການສັງເກດ, ການສຳພາດ, ການກວດຜົນງານ, ການທົດສອບ, ບັນທຶກຈາກຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ການລາຍງານຕົນເອງຂອງຜູ້ຮຽນ ແຟ້ມສະສົມວຽກເປັນຕົ້ນ.
2. ກຳນົດເຄື່ອງມືໃນການປະເມີນ ເມື່ອກຳນົດວັດຖຸປະສົງຂອງການປະເມີນ ໃຫ້ເປັນການປະເມີນ ພັດທະນາການຂອງຜູ້ຮຽນຮອບດ້ານຕາມສະພາບຈິງແລ້ວ ໃນການກຳນົດເຄື່ອງມື ຈິ່ງເປັນເຄື່ອງມືທີ່ ຫຼາກຫຼາຍເປັນຕົ້ນວ່າ:
 - **ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ** ຈາກການສຶກສາ ຜົນງານ ຫຼັງສືທີ່ຜູ້ຮຽນຜະລິດ ແບບບັນທຶກຕ່າງໆໄດ້ແກ່ແບບ ບັນທຶກຄວາມຮູ້ສຶກ, ບັນທຶກຄວາມຄິດ ບັນທຶກຂອງຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ (ນັກຮຽນ, ເພື່ອນ, ຄູ ແລະ ຜູ້ ປົກຄອງ) ຫຼື ກຖານຮ່ອງຮອຍ ຫຼື ຜົນງານຈາກການຮ່ວມກິດຈະກຳເປັນຕົ້ນ
 - **ແບບສັງເກດ** ເປັນການສັງເກດພຶດຕິກຳ ການຮ່ວມກິດຈະກຳຕ່າງໆ
 - **ແບບສຳພາດ** ເປັນການສຳພາດຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຄິດເຫັນທັງຕົວຜູ້ຮຽນ ແລະ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ
 - **ແຟ້ມສະສົມວຽກ** ເປັນສິ່ງທີ່ລວບລວມຜົນງານ ຫຼື ຕົວຢ່າງ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ສະແດງເຖິງຜົນສຳເລັດ ຄວາມສາມາດ ຄວາມພະຍາຍາມ ຫຼື ຄວາມຖະນັດຂອງບຸກຄົນ ຫຼື ປະເດັນສຳຄັນທີ່ຕ້ອງເກັບໄວ້ ຢ່າງເປັນລະບົບ.
 - **ແບບທົດສອບ** ເປັນເຄື່ອງມືວັດຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ຍັງຄົງມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການປະເມີນ ສຳລັບຜູ້ປະເມີນປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຮຽນປະເມີນຜົນເອງ ຄູ ເພື່ອນ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ນັກຮຽນ

4. ການປະເມີນດ້ວຍແຟ້ມຜົນງານ

4.1 ຄວາມໝາຍຂອງແຟ້ມຜົນງານນັກຮຽນ

ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນຄື ການສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນຢ່າງມີຈຸດໝາຍທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມ ພະຍາຍາມຂອງນັກຮຽນ, ຄວາມກ້າວໜ້າ ຜົນສຳເລັດຂອງນັກຮຽນໃນດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍໆດ້ານ ການສະ ສົມຜົນງານນີ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເລືອກໃບງານໂດຍມີບັນທັດຖານ ຫຼື ເຫດຜົນຂອງການເລືອກ ຜົນງານແຕ່ລະອັນເກນໃນການປະເມີນໃບງານ ການບັນທຶກຜົນການສະທ້ອນຜົນງານໂດຍຕົວນັກຮຽນເອງ

4.2 ຄວາມໝາຍການປະເມີນແຟ້ມຜົນງານ

ການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟ້ມສະສົມຜົນງານ ເປັນວິທີປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນມີ ສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຜົນ ເຊິ່ງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ລວບລວມຜົນງານຂອງຕົນເຊັ່ນ ວຽກງານ, ວຽກ ໂຄງການ, ວຽກງານກ່ຽວກັບສິລະປະກຳ, ການຂຽນຕ່າງໆ, ການທົດລອງ, ແບບສຳຫຼວດທັກສະ, ແບບທົດລອງ , ກິດຈະກຳກຸ່ມ, ການແກ້ປັນຫາ, ການບັນທຶກການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ, ລາຍງານສະຫຼຸບຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ອື່ນໆເອົາມາສະສົມໄວ້ໃນແຟ້ມຜົນງານ.

4.3 ຈຸດປະສົງໃນການປະເມີນແຟ້ມຜົນງານ

- ເພື່ອພັດທະນາສັກກະຍະພາບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທີ່ເພິ່ງປະສົງຂອງນັກຮຽນໃຫ້ບັນລຸຕາມຈຸດມຸ່ງໝາຍ ຂອງຫຼັກສູດ
- ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນນັກຮຽນເປັນສຳຄັນ ດ້ວຍການປະຕິບັດຕົວຈິງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດມີ ນິໄສຮັກການເຮັດວຽກ ແລະ ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຕາມສະພາບຈິງ.

- ເພື່ອສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນສ້າງອົງຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງແທນການທ່ອງຈໍາຄວາມຮູ້ເພື່ອພັດທະນາພູດທິບັນຍາ ແລະ ຄວາມຄິດສ້າງສັນໃນການແກ້ບັນຫາ.

- ເພື່ອສິ່ງເສີມການຮຽນແບບຮ່ວມມືກັນ ລະຫວ່າງຄູ ນັກຮຽນ ຜູ້ປົກຄອງໃນກິດຈະການການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.

- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີທັກສະໃນການເກັບສະສົມຂໍ້ມູນ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ສັງເຄາະຂໍ້ມູນ ຄັດເລືອກ ຈັດເກັບ ແລະ ນໍາ ສະເໜີຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບ ຈັດທໍາແຟັມສະສົມຜົນງານ ເພື່ອເປັນການຕຽມຄົນໃຫ້ພ້ອມ ແລະ ສາມາດດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນສັງຄົມຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມພາກພູມໃຈໃນຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສາເລັດຂອງຕົນເອງເຮັດໃຫ້ເກີດແຮງ ຈູງໃຈ ສໍາເລັດໃນການຮຽນ

1.4 ລັກສະນະຂອງແຟັມຜົນງານ

ລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານຂຶ້ນຢູ່ກັບຈຸດປະສົງທີ່ຈັດເຮັດຂຶ້ນໄດ້ມີການຈໍາແນກລັກສະນະຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານເປັນຫຼາຍລັກສະນະດັ່ງນີ້.

1.4.1 ຈໍາແນກຄວາມບຸກຄົນ

1. ແຟັມສະສົມຜົນງານສ່ວນບຸກຄົນ (Personal portfolio) ເປັນແຟັມທີ່ສະແດງເຖິງບຸກຄະລິກຕະພາບສ່ວນຕົວຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ເຮັດໃຫ້ຄູຮູ້ຈັກຄວາມສາມາດພິເສດ ຄວາມສົນໃຈ ຄວາມຖະໜັດ ຕາມທໍາມະຊາດຂອງຜູ້ຮຽນ ເພື່ອເປັນປະໂຫຍດໃນການແນະແນວການສຶກສາພາຍໃນແຟັມປະກອບດ້ວຍຮູບພາບກິດຈະກໍາຕ່າງໆ ນອກໂຮງຮຽນທີ່ນັກຮຽນເຮັດເມື່ອມີເວລາວ່າງ ເຊັ່ນ ວຽກທີ່ມັກ ດົນຕີ ກິລາ ແລະ ງານສິລະປະເປັນຕົ້ນ.

2. ແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງໂຄງການຕ່າງໆ (Project portfolio) ເປັນແຟັມທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມພະຍາຍາມເຮັດວຽກຕາມໂຄງການຈົນປະສົບຄວາມສໍາເລັດເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສຶກສາລາຍງານບຸກຄົນ (independent study)

ເຊັ່ນ ແຟັມສະສົມຜົນງານໂຄງການວິທະຍາສາດ ໃນແຟັມປະກອບດ້ວຍ ຄວາມເປັນມາ ຈຸດປະສົງຂອງໂຄງການ ຂັ້ນຕອນໃນການດໍາເນີນງານ ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ ແລະ ຜົນງານທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນຕົ້ນ

1. ແຟັມສະສົມຜົນງານທາງວິຊາການ (academic Portfolio) ຫຼື ແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນ (student portfolio)ເປັນແຟັມທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນຕາມຫຼັກສູດ ເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການປະເມີນຜົນການຮຽນເຊິ່ງສາມາດຈັດເຮັດຮູບແບບຕ່າງໆກັນດັ່ງນີ້:

1.1 ແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄົນໂດຍເຮັດເປັນລາຍວິຊາ ຫຼື ເຮັດແບບບູລະນະ ການລາຍຫຼາຍວິຊາກໍ່ໄດ້ໃນພາກຮຽນ 1 ຫຼື 1 ສຶກຮຽນໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານທີ່ດີເດັ່ນຂອງແຕ່ລະວິຊາມາເກັບສະສົມໄວ້ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງໆເຊັ່ນ : ປ 1 - ປ4 ຫຼື ປ 4 - ປ 5 ເພື່ອໃຫ້ເຫັນພັດທະນາການໃນຊ່ວງເວລາດັ່ງກ່າວ.

1.2 ແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງຊັ້ນຮຽນເພື່ອເກັບສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງພາບລວມຂອງຄວາມສໍາເລັດໃນຊັ້ນຮຽນ ຫຼື ການເຮັດກິດຈະກໍາຂອງນັກຮຽນໝົດທ້ອງ ເຊັ່ນ ກິດຈະກໍາການສະແດງລະຄອນ , ກິດຈະກໍາກິລາ.

1.3 ແຟັມສະສົມຜົນງານຂອງໂຮງຮຽນ ເພື່ອເກັບສະສົມຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມສໍາເລັດໃນການການສຶກສາຂອງໂຮງຮຽນ ເຊັ່ນ: ກິດຈະກໍາການປະກວດຂອງໂຮງຮຽນ.

4. ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານວິຊາຊີບ (Professional portfolio)

ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄົນ ອາດເຮັດໄດ້ໂດຍບຸກຄົນຫຼາຍຝ່າຍ ເຊັ່ນ ການສະສົມແຟ້ມຜົນຜົນງານເພື່ອການເຂົ້າຮຽນຕໍ່ລະດັບມັດທະຍົມປາຍ ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານກ່ຽວກັບການຝຶກສອນ ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານຂອງຄູ່ເພື່ອປະເມີນເລື່ອນຊັ້ນ ຫຼື ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານຂອງພະນັກງານ ເພື່ອປະໂຫຍດສໍາລັບນາຍຈ້າງກວດສອບພຶດຕິກິດການເຮັດວຽກຂອງພະນັກງານ.

1.4.2 ຈໍາແນກຕາມລະດັບຂອງການເຮັດແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານ

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນການດາເນີນງານລະຫວ່າງດາເນີນການ (working portfolio) ເປັນແຟ້ມທີ່ຢູ່ລະຫວ່າງການສະສົມລວບລວມວຽກ ທີ່ຜູ້ຮຽນສ້າງຂຶ້ນຈາກການຮຽນ-ການສອນເພື່ອສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຮຽນຈິງ (authentic learning) ອາດຈະເປັນຜົນຜົນງານທີ່ຍັງເຮັດບໍ່ເລັດ ຫຼື ເຮັດສໍາເລັດແລ້ວ ແລະ ຜ່ານການປະເມີນໂດຍບຸກຄົນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ ແຕ່ຍັງໄດ້ຄັດເລືອກຜົນຜົນງານທີ່ພໍໃຈ ການຈັດເກັບຍັງບໍ່ເປັນລະບົບຈິ່ງບໍ່ແມ່ນແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານທີ່ສົມບູນ.

2. ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານທີ່ສົມບູນ (Final portfolio or portfolio evidence) ເປັນແຟ້ມທີ່ຜູ້ຮຽນຄັດເລືອກວຽກເພື່ອຈຸດປະສົງຫຼາຍປະການເຊັ່ນ: ເລືອກໃບງານທີ່ດີທີ່ສຸດ ວຽກສະແດງຄວາມກ້າວໜ້າວຽກທີ່ຕອບສະໜອງຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ຫຼື ຕອບສະໜອງຄວາມສາມາດທາງດ້ານສະຕິປັນຍາທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເປັນແຟ້ມທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າ ແລະ ຄວາມສໍາເລັດໃນການຮຽນ ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຕັດສິນຜົນການຮຽນຮູ້ສາມາດນໍາແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານສະບັບສົມບູນມາຈັດງານເທດສະການ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຊົມ ດ້ວຍເຫດນີ້ບາງທີຈຶ່ງອີ້ນວ່າ (showing portfolio)

1.4.3 ຈໍາແນກຕາມລັກສະນະທໍາມະຊາດຂອງວິຊາ

ການເຮັດແຟ້ມຜົນຜົນງານນັກຮຽນສາມາດຈໍາແນກຕາມລັກສະນະທໍາມະຊາດຂອງວິຊາ ໄດ້ 2 ປະເພດຄື

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມກ້າວໜ້າຂອງນັກຮຽນ (Progress portfolio) ເປັນການເກັບສະສົມຜົນຜົນງານໃນວິຊາທັກສະທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນັກຮຽນຝຶກຜົນ ຫຼື ເຮັດຊໍ້າໃນເລື່ອງນັ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນເກີດຄວາມຊໍານານ ເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານການຂຽນກາບກອນ, ການຂຽນລຽງຄວາມ ເປັນຕົ້ນແຟ້ມສະສົມປະເພດນີ້ສະແດງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງພັດທະນາການຄວາມກ້າວໜ້າໃນເລື່ອງທີ່ຝຶກຜົນຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ

2. ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ (mastery portfolio) ເປັນການເກັບສະສົມຜົນຜົນງານໃນວິຊາທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງປະຕິບັດ ເພື່ອສ້າງອົງຄວາມຮູ້ ຫຼື ສະແດງເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ໃນເລື່ອງຕ່າງໆເຊັ່ນ ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານກຸ່ມສ້າງເສີມປະສົບການຊີວິດ ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານປະເພດນີ້ຈະສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮອບຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງນັກຮຽນຕາມຈຸດປະສົງຂອງຫຼັກສູດ.

1.4.4 ຈໍາແນກຕາມຈຸດປະສົງການນໍາໄປໃຊ້ເປັນ 3 ລັກສະນະ

1. ແຟ້ມສະສົມຜົນຜົນງານຖາວອນ (Permanent) ເປັນການເກັບຂໍ້ມູນທັງໝົດຂອງຜູ້ຮຽນໄວ້ ເຮັດໃຫ້ເຫັນຮູບຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຢ່າງຊັດເຈນ ຕົວຢ່າງຜົນຜົນງານຈະຖືກຄັດເລືອກມາເປັນຢ່າງດີ ແຟ້ມນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຮູ້ປະຫວັດສ່ວນຕົວ ສຸຂະພາບນັກຮຽນ ການພັດທະນາການຂອງນັກຮຽນ ການປ່ຽນແປງຂອງເຈົ້າຂອງແຟ້ມທັງການຮຽນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ແຟ້ມນີ້ຈະໃຊ້ຕິດຕົວໃນການຮຽນຊັ້ນສູງຕໍ່ໄປ ຫຼື ໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການຕິດຕໍ່ ຫຼື ໃຊ້ໃນການສະໜັກວຽກ.

2.ແຟັມສະສົມຜົນງານຄວາມກ້າວໜ້າ (works in progress) ເປັນການເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນຂອງບຸກຄົນທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມພະຍາຍາມ ຄວາມກ້າວໜ້າ ລວມທັງຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນ ໂດຍມີຫຼັກຖານໃນການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນ ມີເກນໃນການຄັດເລືອກຜົນງານ ແລະ ມີເກນໃນການຕັດສິນຄຸນຄ່າ ຈະຕ້ອງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງສະພາບເຈົ້າຂອງແຟັມໃນການພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າໃນດ້ານຄວາມສາມາດ ເຈດຕະຕິ ທັກສະ ຄວາມຄາດຫວັງ

3.ແຟັມສະສົມຜົນງານປັດຈຸບັນ (Current year) ເປັນແຟັມສະສົມວຽກທີ່ໃຊ້ປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນຮ່ວມກັບການສອບວັດອື່ນໆ ເປັນແຟັມທີ່ບອກເຖິງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະລາຍວິຊາ ເຮັດໃຫ້ເຫັນຜົນສໍາເລັດທາງການຮຽນເປັນລາຍວິຊາ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າວຽກງານທີ່ສະສົມໃນແຟັມຜົນງານຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກໂດຍຍຶດເກນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຈັດການຮຽນ-ການສອນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນສະພາບການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນ-ການສອນຂອງຄູອິກ.

1.5 ໂຄງສ້າງຂອງແຟັມຜົນງານນັກຮຽນ

ກ. ແຜ່ນສະຫຼຸບຜົນງານນັກຮຽນ

ເພື່ອສະຫຼຸບວ່າແຟັມໃນແຟັມສະສົມຜົນງານນີ້ມີ ຜົນງານອັນໃດແດ່.

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນສະຫຼຸບຜົນງານ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຄູສອນ

ວິຊາ.....ໄລຍະເວລາ: ເລີ່ມຕົ້ນ.....ເຖິງ.....

- ໃນແຟັມສະສົມຜົນງານມີອັນໃດແດ່ ?
- ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານເຫຼົ່ານີ້?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ ?
- ຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ການຮຽນ ຫຼື ຕໍ່ວິຊາ.

ຂ. ແຜ່ນໜ້າປົກຜົນງານແຕ່ລະອັນ

ເພື່ອອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນ

ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນໜ້າປົກຜົນງານ

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ເລືອກຜົນງານອັນນີ້ເພາະວ່າ.....

ຄ. ຜົນງານຄວນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຄວບຄຸມທຸກຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນຮູ້

ຕົວຢ່າງ

- ການທົດລອງ (ສືບຄົ້ນທາງວິທະຍາສາດ)
- ການໄຕ້ຕອບກັບສິ່ງທີ່ໄດ້ອ່ານ.
- ກິດຈະກຳຄວາມເຂົ້າໃຈ.
- ບັນທຶກການອ່ານ ແລະ ຂຽນ.
- ແກະສະລັກຕ່າງໆ.
- ແບບທົດສອບ
- ລະບຽບພຶດຕິກຳ
- ສິລະປະ

- ແບບສໍາຫຼວດທັກສະ
 - ລາຍງານ ສະຫຼຸບຄວາມກ້າວໜ້າ
 - ແບບສໍາຫຼວດ ແລະ ປະເມີນຕົນເອງ
 - ກິດຈະກຳກຸ່ມ
 - ການແກ້ບັນຫາ
 - ໂຄງການ
- ງ. ບັນທຶກຕ່າງໆ ທີ່ສະແດງວ່າຜູ້ຮຽນໄດ້ເຮັດອັນໃດແດ່
ເຊັ່ນ ບັນທຶກຈາກ ການອ່ານ - ການຂຽນ

ຕົວຢ່າງ ບັນທຶກກ່ຽວກັບການອ່ານ - ການຂຽນ
ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....
ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຜູ້ສອນ.....

ວັນ ເດືອນ ປີ	ຊື່ເລື່ອງ ແລະ ຊື່ຜູ້ຂຽນ	ອ່ານ / ຂຽນ	ຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ສິ່ງທີ່ອ່ານ / ຂຽນ

ບັນທຶກຂອງຄູ

ຕົວຢ່າງ ແບບປະເມີນຕົນເອງ
ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....ຂຶ້ນຮຽນ.....
ໂຮງຮຽນ.....
ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຜູ້ສອນ.....ວັນ ເດືອນ ປີ :.....

1. ການຈະເປັນຜູ້ອ່ານທີ່ດີເຮົາຄວນເຮັດແນວໃດ?
2. ນັກປະພັນເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນມັກອ່ານຄືໃຜ ? ເພາະເຫດໃດ ?
3. ເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນໄດ້ອ່ານ ແລະ ມັກຫຼາຍທີ່ສຸດໃນພາກຮຽນນີ້ຄືເລື່ອງໃດ (ໃຫ້ບອກມາ 3 ເລື່ອງ) ເພາະເຫດໃດ ?
4. ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການອ່ານຂອງນັກຮຽນຄືຫຍັງ ?
5. ເລື່ອງທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການອ່ານໃນອະນາຄົດຄືເລື່ອງໃດ ?
6. ການທີ່ຈະເປັນນັກຂຽນທີ່ດີຄວນເຮັດແນວໃດ ?
7. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນໄດ້ຂຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
8. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນມັກຂຽນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
9. ການຂຽນອັນໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນອີກ ?
10. ການຂຽນປະເພດໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຂຽນໃນອານາຄົດ ?
11. ສິ່ງທີ່ຍາກທີ່ສຸດ ແລະ ງ່າຍທີ່ສຸດໃນການຂຽນຂອງນັກຮຽນຄືຫຍັງ ?
12. ນັກຮຽນຕ້ອງການພັດທະນາ ຫຼື ປັບປຸງໃນເລື່ອງໃດກ່ຽວກັບການຂຽນ

ຈ. ແຜ່ນສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ເພື່ອສະແດງ ຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູຕໍ່ແຟັມ ສະສົມຜົນງານຂອງນັກຮຽນ
ຕົວຢ່າງ ແຜ່ນສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ
ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ນັກຮຽນ.....
ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນ ຄູ :.....
ໄລຍະເວລາການຮຽນ-ການສອນ ຈາກ ວັນ ເດືອນ ປີ.....ເຖິງ.....
ເວລາຮຽນ.....% (ເປີເຊັນຂອງຈຳນວນຊົ່ວໂມງຮຽນ)

- 1. ຄຳບັນຍາຍຂອງວິຊາ (ຈຸດປະສົງ, ກົດຈະກຳ, ໂຄງການ)
- 2. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບນັກຮຽນ (ເປົ້າໝາຍ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ການສັງເກດ)
- 3. ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນເຮັດໄດ້ດີ.
- 4. ສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຄວນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດ.
- 5. ການວາງແຜນ ແລະ ການສະເໜີແນະນຳ

1.6 ຂັ້ນຕອນໃນການສ້າງແຟັມຜົນງານ

ກ. ຂະບວນການໃນການຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານກັບນັກຮຽນ

- 1. ຄູແນະນາການປະເມີນໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນເມື່ອເວລາເລີ່ມຕົ້ນສອນ.
- 2. ລະຫວ່າງແຕ່ລະບົດຮຽນຂອງການສອນ ຄູຄວນໃຫ້ເວລາແກ່ນັກຮຽນໄດ້ສະສົມຜົນງານ ແລະ ໃສ່ວັນທີຂອງຜົນງານແຕ່ລະອັນ.
- 3. ໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາ ທົບທວນ ແລະ ເລືອກຜົນງານເພື່ອຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ.
- 4. ຄູ ແລະ ນັກຮຽນມີການພົບປະຮ່ວມກັນເປັນລາຍບຸກຄົນເພື່ອປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງນັກຮຽນ.
- 5. ໃຫ້ນັກຮຽນຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ ແລະ ແລກປ່ຽນກັນພິຈາລະນາໃນໝູ່ເພື່ອນດ້ວຍກັນ.

ຂ. ຂັ້ນຕອນການຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ

• ຂັ້ນວາງແຜນ

ເມື່ອເລີ່ມຕົ້ນເຮັດແຟັມສະສົມຜົນງານ ຄູຄວນເຮັດວຽກຮ່ວມກັບເພື່ອນຄູໃນກຸ່ມວິຊາດຽວກັນເປັນທີມ, ເພື່ອຕົກລົງຮ່ວມກັນວ່າ ເຮົາຈະໃຊ້ການປະເມີນ ໂດຍໃຊ້ແຟັມສະສົມຜົນງານແນວໃດ, ເຊິ່ງອາດຈະຊ່ວຍກັນກຳນົດຈຸດປະສົງຂອງການສອນຄືຫຍັງ ? ເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໃຫ້ການຮຽນ-ການສອນໄປສູ່ເປົ້າໝາຍ, ເຮົາຈະຕັ້ງເກນແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ

ແນວທາງໃນການວາງແຜນສຳຫຼັບຄູ ໃນການປະເມີນຜົນໃຊ້ແຟັມ ສະສົມຜົນງານ.

ຊື່ວິຊາ.....ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງຜູ້ວາງແຜນ:.....

ຄຳຊີ້ແຈງ

ໃຊ້ຄຳຖາມ ແລະ ຕົວຢ່າງຕໍ່ໄປນີ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂະບວນການວາງແຜນ

• ແຟັມສະສົມຜົນງານປະເພດໃດເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳຫຼັບນັກຮຽນ

ຕົວຢ່າງ 1 ປະເພດຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານ: ກ້າວໜ້າ, ຮອບດ້ານ.

ຕົວຢ່າງ 2 ເນື້ອໃນວິຊາ ການອ່ານ, ການຂຽນ...

- **ຜົນງານອັນໃດທີ່ຈະລວບລວມ**

ຕົວຢ່າງ

ການຂຽນບັນທຶກປະຈຳວັນ, ຕາຕະລາງການອ່ານການບັນທຶກຫຍໍ້ການອະທິບາຍ, ການສະຫຼຸບຫຍໍ້ ຈາກການອ່ານປຶ້ມ, ໂຄງການ...

- ເກນການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນມີອັນໃດແດ່ ?

ຕົວຢ່າງ 1 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຊະນິດກ້າວໜ້າ, ວຽກທີ່ດີທີ່ສຸດ, ວຽກທີ່ມັກຫຼາຍ, ເປົ້າໝາຍຂອງຕົນວຽກທີ່ມີ ຄວາມ ກ້າວໜ້າຫຼາຍ

ຕົວຢ່າງ 2 ແຟ້ມສະສົມຜົນງານຊະນິດຮອບຮູ້ຕາມເກນ: ທັກສະສະເພາະດ້ານ, ວຽກທີ່ບັນລຸເຖິງເກນ.

- **ເກນການເລື່ອນໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ໃນລະດັບທີ່ສູງຂຶ້ນຄືແນວໃດ ?**

ຕົວຢ່າງ ເຮັດກິດຈະກຳສົມບູນທຸກກິດຈະກຳສະແດງວ່າຮອບຮູ້ແລ້ວ.

- **ຂັ້ນແນະນຳການປະເມີນຜົນໂດຍໃຊ້ແຟ້ມສະສົມຜົນງານກ່ອນເລີ່ມຕົ້ນສອນ**

ຄູອະທິບາຍກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນ ໂດຍໃຊ້ແຟ້ມສະສົມຜົນງານໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າເປັນວິທີການປະ ເມີນຜົນງານ ທີ່ນັກຮຽນເຮັດໂດຍບໍ່ເນັ້ນການໃຊ້ແບບທົດສອບ, ວິທີນີ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນເລື່ອງຕໍ່ໄປ ນີ້ຄື:

- ການວາງແຜນຂອງນັກຮຽນ
- ເກັບສະສົມຜົນງານແຕ່ລະອັນ.
- ການທົບທວນຜົນງານແຕ່ລະອັນ
- ການເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ
- ການປະເມີນຜົນງານແຕ່ລະອັນ.

ນອກຈາກນີ້ ຄູຕ້ອງອະທິບາຍວິທີເກັບຜົນງານໄວ້ໃນແຟ້ມລວມຜົນງານ ແລະ ການເລືອກ ຜົນງານເພື່ອຈະເອົາໄປເຮັດເປັນແຟ້ມສະສົມຜົນງານຕໍ່ຈາກນັ້ນຄູ ແລະ ນັກຮຽນຈະພົບກັນເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວ ກັບຜົນງານລົງມືຈັດແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

ຂັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສະສົມຜົນງານແຕ່ລະອັນນັກຮຽນຈະຜະລິດຜົນງານຫຼາຍຊະນິດທີ່ນັກຮຽນ ຕ້ອງການຜົນງານເຫຼົ່ານັ້ນນັກຮຽນຈະລວບລວມໄວ້ໃນແຟ້ມລວມຜົນງານ ເຊິ່ງແຟ້ມລວມຜົນງານນີ້ອາດ ເປັນແຟ້ມ, ເປັນກັບ, ເປັນຖົງ ຫຼື ອື່ນໆກໍໄດ້, ນັກຮຽນສາມາດໃຊ້ກັບ ຫຼື ກະເປົາເປັນແຟ້ມລວມຜົນງານກໍໄດ້ເຊິ່ງ ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຈະມີແຟ້ມລວມຜົນງານຂອງຕົນເອງ.

ການເກັບຜົນງານໃຫ້ເປັນລະບົບອາດຈັດລຽງຕາມວັນເດືອນປີທີ່ຜະລິດຜົນງານແຕ່ລະວັນ ຫຼື ນັກຮຽນສາມາດແຍກແຟ້ມລວມຜົນງານເປັນຕອນໆ ຕາມປະເພດຂອງຜົນງານ ເຊັ່ນ ຜົນງານກ່ຽວກັບການອ່ານ, ການຂຽນ, ໂຄງການເປັນຕົ້ນ. ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຄວນວາງແຜນຮ່ວມກັນໃນການຈັດລະບົບການເກັບຜົນງານແຕ່ ລະອັນໄວ້ໃນແຟ້ມລວມຜົນງານ.

ຫຼັກການ 3 ຢ່າງສາຫຼັບການເຮັດແຟ້ມລວມຜົນງານທີ່ຄູຄວນສອນນັກຮຽນຄື:

- ເກັບຜົນງານທຸກອັນ
- ກຳນົດ ວັນ ເດືອນ ປີ ໃຫ້ແກ່ຜົນງານທຸກອັນ.
- ຈັດລະບົບແຟ້ມລວມຜົນງານ

ການຈັດສ່ວນປະກອບທີ່ສຳຄັນໃນແຟ້ມສະສົມຜົນງານ ໃຫ້ເປັນລະບຽບ ມີຄວາມສຳພັນ ຕໍ່ເນື່ອງ ເປັນລະບົບປະກອບດ້ວຍ 3 ສ່ວນຄື:

ສ່ວນທີ 1 ສວນນໍາປະກອບດ້ວຍ

- ຫຼັງປົກ
- ຄໍານໍາ
- ສາລະບານ
- ປະຫວັດນັກຮຽນ

ສ່ວນທີ 2 ເນື້ອໃນປະກອບດ້ວຍ

- ໃບລາຍງານສະຫຼຸບຜົນງານໃນແຟັມສະສົມງານ
- ຕົວຢ່າງຜົນງານທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວ
- ໃບສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນຂອງຄູ

ສ່ວນທີ 3 ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມປະກອບດ້ວຍ

- ລາຍຊື່ປື້ມ ຫຼື ແຫຼ່ງສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ
- ຄວາມຄິດເຫັນ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ການຮຽນການສອນ
- ແບບບັນທຶກຕ່າງໆເຊັ່ນ ແບບທັນທີກ່ານປະຕິບັດງານ
- ເກນການປະເມີນຜົນງານ ຫຼື ປະເມີນແຟັມສະສົມຜົນງານ
- ຂໍ້ມູນການປະເມີນຂອງຄູ ເພື່ອນນັກຮຽນ ຫຼື ຜູ້ປົກຄອງ
- ແບບປະເມີນຜົນເອງຂອງນັກຮຽນ

ໃນການຈັດລະບົບແຟັມສະສົມຜົນງານ ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ອອກແບບຕົກແຕ່ງປົກ ຈັດວາງຮູບ ແບບການນໍາສະເໜີ ແລະ ສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງແຟັມສະສົມຜົນງານຢ່າງອິດສະຫຼະ ເພື່ອສະແດງຄວາມຄິດ ສ້າງສັນ ແລະ ລັກສະນະນິໄສຂອງນັກຮຽນ.

• **ຂັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນ ເພື່ອກຽມເຮັດແຟັມສະສົມຜົນງານ**

ຖ້າຄູສອນວິຊາໜຶ່ງໄປແລ້ວ 8 ອາທິດ ຫຼື ພົບກຸ່ມນັກຮຽນຫຼາຍກວ່າ 12 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ອາທິດຈຶ່ງໃຫ້ ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນເພື່ອຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານ. ໃນລະຫວ່າງ ພາກຮຽນຄວນໃຫ້ນັກຮຽນ ພິຈາລະນາຜົນງານແຕ່ລະອັນໃນແຟັມລວມຜົນງານ ແລະ ເລືອກຜົນງານແຕ່ລະອັນໄດ້ ເພື່ອນັກຮຽນຈະໄດ້ທົບ ທວນແຕ່ລະຜົນງານ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ວາງແຜນ ວ່າມີອັນໃດອີກທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການເຮັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາ ຍຂອງນັກຮຽນ, ນັກຮຽນສາມາດເຮັດວຽກງານດ້ວຍກັນເປັນກຸ່ມ ເພື່ອຊ່ວຍກັນພິຈາລະນາວ່າຄວນເລືອກ ຜົນງານແຕ່ລະອັນ ແລະ ຄວນເລືອກອັນໃດ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເລືອກຜົນງານອັນນັ້ນ, ແຕ່ທຸກຄົນໃນກຸ່ມຕ້ອງ ຄໍານຶງເຖິງ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ເກນບັງຄັບຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງເຮັດມີອັນໃດ?

• **ຂັ້ນພົບປະ ຫຼື ປະຊຸມຮ່ວມກັນ**

ຫຼັງຈາກນັກຮຽນເລືອກຜົນງານເພື່ອຈັດແຟັມສະສົມຜົນງານແລ້ວ ຄູຕ້ອງພົບກັບນັກຮຽນເປັນ ລາຍບຸກຄົນໃນເວລາສັ້ນໆ ເພື່ອອະທິບາຍກ່ຽວກັບຜົນງານແຕ່ລະອັນ ທີ່ນັກຮຽນເລືອກວ່າຜົນງານນັ້ນໆໄດ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່ານັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການສອນຂອງຄູດ້ວຍ.

ຕົວຢ່າງ ຄໍາຖາມເພື່ອໃຊ້ໃນການປະຊຸມຮ່ວມກັບນັກຮຽນ.

ແບບສອບຖາມເພື່ອການປະຊຸມຮ່ວມກັບນັກຮຽນ.

ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຄູ.....ຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນນັກຮຽນ.....

ວິຊາ..... ວັນ ເດືອນ ປີ.....

ຄຳຊີ້ແຈງ

ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອທົບທວນ ແລະ ວາງແຜນການຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານຮ່ວມກັນກັບນັກຮຽນ.

- ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານອັນໃດແດ່ ?
- ນັກຮຽນຕັດສິນໃຈເລືອກຜົນງານນັ້ນໆ ໂດຍມີເນື້ອໃນແນວໃດ ?
- ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ ? ຈາກຜົນງານແຕ່ລະອັນທີ່ເລືອກ.
- ນັກຮຽນມີຄວາມເພິ່ງພໍໃຈອັນໃດຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
- ນັກຮຽນຕ້ອງການຮຽນຮູ້ ຫຼື ພັດທະນາທັກສະໃດເພີ່ມຕື່ມອີກ ?
- ສິ່ງໃດທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງການຮັກສາໄວ້ ?
- ນັກຮຽນມີຄຳແນະນຳໃນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນແນວໃດແດ່ ?
- ໃນອານາຄົດນັກຮຽນຢາກເຮັດຜົນງານອັນໃດອີກແດ່ ?

• ຂັ້ນຕຽມຈັດແຜ່ມສະສົມຜົນງານ

ໃນຂັ້ນນີ້ນັກຮຽນເລືອກຜົນງານເປັນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຈະລວບລວມໄວ້ໃນແຟ້ມສະສົມຜົນງານ, ໃນການເລືອກນັ້ນນັກຮຽນຕ້ອງຄຳນຶງສະເໜີເຖິງຄຳຖາມຕ່າງໆ ໃນຂໍ້ແນະນຳໃນການຕຽມແຟ້ມສະສົມຜົນງານດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ການຕຽມແຟ້ມສະສົມຜົນງານ

- ຊະນິດຂອງຜົນງານແຕ່ລະອັນແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ, ຜົນງານທີ່ເຮັດມີຈັກຊະນິດ ?
- ຜົນງານອັນໃດທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງແຕ່ລະຊະນິດທີ່ຈະໃຊ້ເຮັດແຟ້ມສະສົມຜົນງານ ?
- ມີຊື່ຜູ້ເຮັດ, ຫົວເລື່ອງ ວັນເດືອນ ປີ ໃນແຕ່ລະຜົນງານ ຫຼື ບໍ່ ?
- ຂຽນຊື່ກິດຈະກຳ ຫຼື ວຽກງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍລົງໃນບັນທຶກ ຫຼື ຍັງ ?
- ມີອັນໃດອີກທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃສ່ໄວ້ໃນແຟ້ມສະສົມຜົນງານ?

ການຂຽນສະຫຼຸບລາຍງານແຟ້ມສະສົມຜົນງານ

- ໜ້າສະຫຼຸບນີ້ເຮົາຂຽນໃຫ້ໃຜອ່ານ, ຜູ້ອ່ານຕ້ອງການຮູ້ອັນໃດ ?
- ຄວນບອກອັນໃດແດ່ໃນວຽກງານຂອງເຮົາ ?
- ເຮົາມັກອັນໃດແດ່ໃນວຽກງານຂອງເຮົາ ?
- ການເຮັດວຽກຂອງເຮົາມີຄວາມສະໜັກສະໜານແນວໃດ ?
- ຜົນງານທີ່ດີທີ່ສຸດໃນແຟ້ມສະສົມຜົນງານຂອງເຮົາຄືອັນໃດ ?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນບໍ່ເຄີຍຮູ້ມາກ່ອນ ?
- ເຮົາເຮັດອັນໃດແດ່ ເຊິ່ງແຕ່ກ່ອນເຮົາເຮັດບໍ່ໄດ້ ?
- ມີຄວາມຄິດເຫັນແນວໃດກ່ຽວກັບວິຊາຮຽນ, ຄູ ຫຼື ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ?

ການຂຽນແຜ່ນປົກໜ້າຜົນງານແຕ່ລະອັນ

- ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງເລືອກຜົນງານອັນນີ້
- ສິ່ງທີ່ເຮົາມັກກ່ຽວກັບຜົນງານນີ້ ແມ່ນອັນໃດ ?
- ເຮົາເຮັດອັນໃດໄດ້ແດ່ ?
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ຈາກສິ່ງກ່ຽວກັບຕົນເອງ.
- ເຮົາໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດກ່ຽວກັບຕົນເອງ.

ບົດທີ 4

ການຂຽນຂໍ້ສອບປາລະໄນ ແລະ ອັດຕາໄນ

1.ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

1.1 ຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

ຂໍ້ສອບອັດຕາໄນແມ່ນຂໍ້ສອບທີ່ມີສະເພາະແຕ່ຄໍາຖາມແລ້ວເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຢ່າງເສລີ ໂດຍການຂຽນບັນລະຍາຍຕາມຄວາມຮູ້ ແລະ ຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງ .

1.2 ຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ ແລະ ຫຼັກການໃຫ້ຄະແນນ

1.2.1 ຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

1. ຂຽນຄໍາອະທິບາຍໃຫ້ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບການຕອບຄໍາຖາມ ເວລາທີ່ໃຊ້ສອບ ແລະ ຄະແນນເຕັມໃນແຕ່ລະຂໍ້.
2. ຄວນໃຊ້ຄໍາຖາມໃນສິ່ງທີ່ຂໍ້ສອບສາມາດວັດໄດ້ດີທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ ການບັນລະຍາຍ, ການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ວິເຄາະວິຈານຕ່າງໆ ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ເປັນຄວາມຈໍາ.
3. ຄວນຄໍານຶງຄວາມສໍາຄັນຂອງຈຸດປະສົງທີ່ວາງໄວ້ໃນຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດໂດຍເລືອກເອົາສະເພາະຈຸດສໍາຄັນທີ່ສຸດ.
4. ພະຍາຍາມສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ເໝາະກັບເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການສອບ.
5. ບໍ່ຄວນໃຫ້ນັກຮຽນເລືອກຕອບເປັນບາງຂໍ້ ເຊັ່ນ ມີ 5 ຂໍ້ ຕອບພຽງ 4 ຂໍ້ ເພາະອາດຈະມີ ການໄດ້ປຽບເສຍປຽບເພາະຂໍ້ສອບຈະມີຄວາມຍາກງ່າຍບໍ່ເທົ່າກັນ ເຮັດໃຫ້ຄະແນນທີ່ໄດ້ນັ້ນປຽບທຽບກັນບໍ່ໄດ້.

1.3 ຫຼັກການກວດໃຫ້ຄະແນນ

- 1.ສ້າງຂະໜານຕອບໃຫ້ລືມບູນ ແລະ ກໍານົດຄະແນນຂອງແຕ່ລະຄໍາຕອບ
- 2.ຄວນໃຫ້ຄະແນນຄໍາຕອບທີ່ເປັນການລວບລວມຄວາມຄິດ ລັກສະນະການຂຽນຊັດເຈນການອະທິບາຍຖືກຕ້ອງຂອງແຕ່ລະຕອນ.
- 3.ຄວນກວດຂໍ້ສອບຂອງຜູ້ສອບເທື່ອລະຂໍ້ພ້ອມກັນທຸກຄົນແລ້ວຈຶ່ງຄ່ອຍກວດຂໍ້ຕໍ່ໄປ
- 4.ຄວນປະເມີນຜົນຂອງຄໍາຕອບຕາມທີ່ນັກຮຽນຕອບບໍ່ຄວນເອົາຄວາມຮູ້ສຶກດ້ານອື່ນໆໄປປະປົນ.
- 5.ຖ້າເປັນໄປໄດ້ຄວນມີຜູ້ກວດຢ່າງນ້ອຍ 2 ຄົນຂຶ້ນໄປໃນການກວດຂໍ້ສອບດຽວກັນ.

ຕົວຢ່າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

- 1.ຈຶ່ງອະທິບາຍຄໍາວ່າ “ ການຂາດດູນການຄ້າ” ຕາມຫຼັກເສດຖະສາດ ?
- 2.ຍ້ອນຫຍັງຢູ່ເຂດພູພຽງບໍລິເວນຈຶ່ງມີຝົນຕົກຫຼາຍ ?
- 3.ຢາເສບຕິດມີຜົນຮ້າຍຕໍ່ສຸຂະພາບແນວໃດ ?

1.4 ຈຸດດີ ແລະ ຈຸດອ່ອນຂອງຂໍ້ສອບແບບອັດຕາໄນ

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
-ສາມາດວັດຂະບວນການຄິດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການຂຽນ	-ການໃຫ້ຄະແນນບໍ່ແນ່ນອນ ຄະແນນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ກວດ ເຊັ່ນ ອາລິມ, ຫັດສະນະຄະຕິ, ຕົວໜັງສືເປັນຕົ້ນ.
-ວັດຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນຄ່າໄດ້ດີ	-ຂາດຄວາມທ່ຽງຕົງດ້ານເນື້ອໃນ ເພາະອອກຂໍ້ສອບໄດ້ໜ້ອຍຂໍ້ຈຶ່ງບໍ່ຄວບຄຸມທຸກ ເນື້ອໃນທີ່ຮຽນມາ.
-ສາມາດວັດທັດສະນະຄະຕິ ແລະ ຄວາມ	-ກວດໃຫ້ຄະແນນຍາກເສຍເວລາຫຼາຍ.

<p>ຄິດຄວາມເຫັນຕ່າງໆໄດ້ດີ.</p> <p>-ມີຄວາມສະດວກ ແລະ ງ່າຍໃນການອອກຂໍ້ສອບ</p> <p>-ຜູ້ຕອບມີອິດສະຫຼະໃນການສະແດງຄວາມຄິດຄວາມເຫັນໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່.</p>	
---	--

2. ການຂຽນຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນ

ຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນຈະປະກອບດ້ວຍ 2 ພາກສ່ວນຄື ຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບ. ຄໍາຖາມຂອງຂໍ້ສອບປາລະໄນແຕ່ລະຂໍ້ຈະເຈາະຈົງສະເພາະຈຸດນ້ອຍໆຂອງເນື້ອໃນບົດຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງມີຄໍາຖາມຫຼາຍຂໍ້ ສ່ວນຄໍາຕອບນັ້ນຜູ້ຕອບຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການຄິດ ແລ້ວຂຽນຕອບເປັນປະໂຫຍກສັ້ນໆ ຫຼື ຂີດເຄື່ອງໝາຍໃສ່ຄໍາຕອບທີ່ຕ້ອງການເລືອກ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຕອບຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງອ່ານຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ພ້ອມທັງຄໍາຖາມ ແລະ ຄໍາຕອບທີ່ສົມບູນ
- ເລືອກຄໍາຕອບທີ່ຖືກທີ່ສຸດຈາກຕົວເລືອກທີ່ຜູ້ຂຽນກຳນົດມາແລ້ວ
- ຕ້ອງຕອບຄໍາຖາມຈາກແບບທົດສອບຫຼາຍຂໍ້

2.1 . ຂໍ້ສອບແບບຖືກຜິດ (True – False)

ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ ຄໍາຖາມທີ່ຖາມໄປນັ້ນຖືກ ຫຼື ຜິດຕາມເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນ ໂດຍທີ່ຜູ້ຕອບຕ້ອງຂຽນຄໍາຖາມວ່າ ຖືກ - ຜິດ , ແມ່ນ - ບໍ່ແມ່ນ, ເຫັນດີ - ບໍ່ເຫັນດີເປັນຕົ້ນ.

ຫຼັກການສ້າງ

- ຂຽນຂໍ້ສອບໃຫ້ເປັນປະໂຫຍກບອກເລົ່າ ແລະ ບໍ່ຄວນຖາມຍາກເກີນໄປ
- ຄວນໃຊ້ພາສາງ່າຍໆເຊັ່ນ:
 - ບໍ່ດີ ຖືກ ຜິດ ທຸກຄົນມີການເທົ່າທຽມກັນ
 - ດີ ຖືກ ຜິດ ລັດຖະທຳມະນູນລະບຸໄວ້ວ່າທຸກຄົນມີສິດເທົ່າທຽມກັນ.
- ຫຼີກເວັ້ນການໃຊ້ຄຳສັບບາງປະເພດທີ່ເປັນການແນະນຳຄໍາຕອບ ເຊັ່ນ ທັງໝົດ , ສະເໝີ, ບໍ່ມີເລີຍ, ທຸກໆ..... ເພາະຄຳສັບປະເພດນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ປະໂຫຍກຜິດຫຼາຍກວ່າຖືກ ສ່ວນຄຳວ່າອາດຈະ, ບາງຢ່າງ, ບາງຄັ້ງ ອາດຈະເຮັດໃຫ້ປະໂຫຍກນັ້ນຖືກຫຼາຍກວ່າຜິດ.
- ພະຍາຍາມໃຊ້ຄຳເວົ້າທີ່ສະແດງເຖິງປະລິມານຫຼາຍກວ່າ ຄຳເວົ້າທີ່ສະແດງເຖິງຄຸນນະພາບ ເພາະການໃຊ້ຄຳເວົ້າ ຫຼາຍ, ໜ້ອຍ, ດີ, ຊົ່ວ ເປັນສິ່ງທີ່ຕັດສິນໃຈຍາກ.
- ເຮັດໃຫ້ຄຳຖາມມີຄວາມຄິດດຽວກັນ ບໍ່ຄວນເຮັດໃຫ້ສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງໜ້າຜິດ ແຕ່ສ່ວນທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງຖືກ
- ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳສັບທີ່ມີລັກສະນະຄຳສັ່ງ.
- ບໍ່ຄວນໃຊ້ຄຳປະຕິເສດຊ້ອນກັນ.
- ຖ້າອອກຂໍ້ສອບປະເພດຖືກຜິດທັງໝົດ ຄວນສ້າງຄຳຖາມໃຫ້ຫຼາຍໆ ເຊັ່ນ 50 , 100 ຫຼື 200 ຂໍ້ ແລະ ຄວນວາງຂໍ້ຖືກຜິດສະຫຼັບກັນຢ່າງບໍ່ມີລະບົບ.
- ຄວນກຳນົດຄະແນນໄວ້ ໃນຄຳອະທິບາຍແນ່ນອນ ເຊັ່ນ ຂໍ້ລະ 1 ຄະແນນ ແລະ ບໍ່ຄວນຫັກຄະແນນ ຫຼື ໃຫ້ຄະແນນຕິດລົບໃນຂໍ້ທີ່ເຮັດຜິດ.

ຕົວຢ່າງ

- 1.....ພູທີ່ສູດທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ ຄືພູເບ້ຍ
- 2.....ເລື່ອງກອງພັນທີສອງເປັນບົດປະພັນຂອງ ສ.ບຸຜານຸວົງ.
- 3..... ນໍ້າຂອງໄຫຼຜ່ານປະເທດລາວມີລວງຍາວ 2.500 ກິໂລແມັດ.

2.2 ຂໍ້ສອບແບບຕອບສັ້ນໆ (Short Answer Items)

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
-ກວດງ່າຍ, ໄວ, ຍຸດຕິທໍາ ແລະ ເປັນປາລະໄນ -ສາມາດວັດຄວາມຮູ້ຄວາມຈໍາໄດ້ດີ -ສາມາດວັດເນື້ອໃນຂອງບົດຮຽນໄດ້ຫຼາຍກວ່າຂໍ້ສອບແບບອື່ນໆ -ສາມາດພັດທະນາເປັນຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບໄດ້. -ອອກຂໍ້ສອບງ່າຍ ໄດ້ຈໍານວນຫຼາຍຂຶ້ນ ແຕ່ຜູ້ສອບໃຊ້ເວລາເຮັດໜ້ອຍ.	-ນັກຮຽນໄດ້ຄະແນນຈາກການເຕົາສູງ -ບໍ່ສາມາດວິນິດໄສໄດ້ວ່ານັກຮຽນເຮັດຜິດເພາະສາຍເຫດໃດ? -ມີຄວາມເຊື່ອໜັ້ນຕໍ່າ ດັ່ງນັ້ນ ຄວນອອກຂໍ້ສອບ 50 ຂໍ້ຂຶ້ນໄປ. -ສາມາດວັດໄດ້ສະເພາະພຶດຕິກໍາຄວາມຮູ້ຄວາມຈໍາ -ສົ່ງເສີມການຮຽນທີ່ບໍ່ດີໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ.

ຂໍ້ສອບຈະປະກອບດ້ວຍຄໍາຖາມທີ່ສົມບູນ ແລ້ວໃຫ້ຜູ້ຕອບສະແດງຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາດ້ວຍການຂຽນຕອບເປັນຄໍາດຽວ ຫຼື ປະໂຫຍກສັ້ນໆ.

ຫຼັກການສ້າງ

- ຕັ້ງບັນຫາເປັນຮູບຄໍາຖາມ ແລະ ຕ້ອງການຄໍາຕອບພຽງສັ້ນໆເຊັ່ນ
- ຕ້ອງເປັນຄໍາຖາມທີ່ມີຄໍາຕອບຕາຍຕົວແນ່ນອນ

ຕົວຢ່າງ

- ເມືອງລະຄອນເພັງຕັ້ງຢູ່ທິດໃຕ້ຂອງແຂວງສາລະວັນ ?
- ປະທານປະເທດລາວຄົນປະຈຸບັນມີຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນວ່າແນວໃດ ?
- ວັນສະຖາປະນາ ສປປ ລາວ ແມ່ນວັນທີ ເດືອນ ປີ ໃດ ?
- ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຂອງລາວຄົນປະຈຸບັນມີຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນວ່າແນວໃດ ?
- ຈົ່ງໃຫ້ຄວາມໝາຍຂອງຄໍາວ່າ “ ການປະເມີນ ” ?
- ເລື່ອງ ສິນໄຊ ແມ່ນບົດປະພັນຂອງຜູ້ໃດ ?

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
-ສ້າງງ່າຍ ສະດວກ ແລະ ສ້າງໄດ້ໄວ - ສາມາດຂຽນຄໍາຖາມໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ -ຂຽນຄໍາຕອບໄດ້ງ່າຍກວ່າຂໍ້ສອບອັດຕາໄນ -ເໝາະສໍາລັບວັດພຶດຕິກໍາດ້ານຄວາມຮູ້ຄວາມຈໍາ ເຊັ່ນ ຖາມກ່ຽວກັບຄໍາສັບ, ກົດເກນ, ນິຍາມເປັນຕົ້ນ	-ບາງຄັ້ງອາດເກີດບັນຫາໃນການໃຫ້ຄະແນນເຊັ່ນ ຜູ້ຕອບໃຊ້ພາສາຜິດພາດ. - ກວດຍາກກວ່າຂໍ້ສອບປາລະໄນປະເພດກໍານົດຄໍາຕອບມາໃຫ້ -ບໍ່ສາມາດວັດພຶດຕິກໍາ, ການວິເຄາະ, ການສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຄ່າ. -ຍາກທີ່ຂຽນຄໍາຖາມໃຫ້ໄດ້ພຽງຄໍາຕອບດຽວ

2.3 ຂໍ້ສອບແບບຕື່ມຄຳ (Completion Items)

ຄຳຖາມຈະຂຽນປະໂຫຍກໃດໜຶ່ງໄວ້ ແລ້ວຈົ່ງຫວ່າງໄວ້ທາງກາງ ຫຼື ຫ້າຍຂອງປະໂຫຍກເພື່ອໄວ້ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນ. ການຈົ່ງຫວ່າງໄວ້ໃຫ້ຕື່ມໃສ່ນັ້ນສາມາດຈົ່ງໄດ້ຫຼາຍຫວ່າງ.

ຫຼັກການສ້າງ

- 1.ພະຍາຍາມຂຽນປະໂຫຍກໃຫ້ຊັດເຈນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຕອບເສຍເວລາໃນການຕີຄວາມໝາຍເຊັ່ນ
 ບໍ່ດີ ຜູ້ທີ່ບວດເປັນພະໄດ້ຕ້ອງ.....
 ດີ ຜູ້ທີ່ບວດເປັນພະໄດ້ຕ້ອງເປັນຜູ້ຊາຍ ມີອາຍຸ.....ປີເຕັມຂຶ້ນໄປ.
- 2.ບໍ່ຄວນຈົ່ງຫວ່າງຫຼາຍເກີນໄປຈົນບໍ່ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າຕ້ອງການຫຍັງເຊັ່ນ
 ບໍ່ດີ.....ຊອກໄດ້ໂດຍເອົາ.....ຫານໃຫ້.....
 ດີ ຄວາມໄວຊອກໄດ້ໂດຍເອົາ.....ຫານໃຫ້.....
- 3.ຄຳທີ່ຈະເອົາມາຕື່ມນັ້ນຄວນເປັນຄຳທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ
 ບໍ່ດີ ໃນປີ 1492 ໂກລຳບັດໄດ້.....ທະວີບອາເມລິກາ
 ດີ ໂກລຳບັດໄດ້ພົບທະວີບອາເມລິກາ ໃນປີ.....
- 4.ການຈົ່ງຫວ່າງໄວ້ຄວນຈົ່ງໄວ້ທ້າຍປະໂຫຍກ ດຶກວ່າຈົ່ງໄວ້ທາງກາງ ຫຼື ຕົ້ນປະໂຫຍກເຊັ່ນ
 ບໍ່ດີ ຄືສັນຍາລັກທາງເຄມີຂອງນ້ຳ
 ດີ ສັນຍາລັກທາງເຄມີຂອງນ້ຳຄື:
- 5.ບໍ່ຄວນກ່າຍເອົາປະໂຫຍກໃດໜຶ່ງໃນບົດຮຽນມາຂຽນຖາມໂດຍການຕັດຄຳສັບໃດໜຶ່ງອອກເພາະຈະເຮັດໃຫ້
 ນັກຮຽນຕອບດ້ວຍການເລົ່າບົດຮຽນ.
- 6.ຄວນສ້າງຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄຳຕອບທີ່ສັ້ນທີ່ສຸດ.
- 7.ຄວນສ້າງຄຳຖາມເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄຳຕອບພຽງຢ່າງດຽວ.
- 8.ຈົ່ງຫວ່າງເພື່ອຂຽນຄຳຕອບໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ຄວນຈົ່ງຫວ່າງໃຫ້ເທົ່າກັນ.
- 9.ຄະແນນແຕ່ລະຫວ່າງຄວນໃຫ້ເທົ່າກັນ.
- 10.ຖ້າຫວ່າງທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຕື່ມມີຫຼາຍຫວ່າງກໍບໍ່ຄວນຂຽນຄຳຖາມປະເພດນີ້ ເພາະຈະເປັນການແນະນຳຄຳ
 ຕອບ
 ເຊັ່ນ ທຸງຊາດລາວມີ.....ສີ ຄື 1. ສີ.....2. ສີ.....3. ສີ.....
- 11.ຖ້າຂຽນປະໂຫຍກບໍ່ດີຈະບໍ່ເປັນຄຳຖາມ ແບບປາລະໄນເຊັ່ນ
 ບໍ່ດີ ສະບູເປັນ.....
 ດີ ສະບູເປັນທາດປະສົມລະຫວ່າງ.....ກັບ.....

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
<ul style="list-style-type: none"> - ສ້າງງ່າຍ ສະດວກ ແລະ ສ້າງໄດ້ໄວ - ໂອກາດທີ່ຕອບຖືກໂດຍການເດີມີໜ້ອຍ - ສາມາດສ້າງຄຳຖາມເນື້ອໃນເລື່ອງໜຶ່ງໄດ້ຫຼາຍຂໍ້ 	<ul style="list-style-type: none"> - ວັດໄດ້ແຕ່ພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ

ຕົວຢ່າງ

- ປະທານປະເທດຂອງລາວ ຄົນປັດຈຸບັນມີຊື່ແລະນາມສະກຸນວ່າ.....
- ສາຂາຂອງນ້ຳຂອງທີ່ຍາວທີ່ສຸດຄື: ນ້ຳ.....
- ພູທີ່ສູງທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວຊື່ວ່າ.....ຢູ່ແຂວງ.....

2.4 ຂໍ້ສອບແບບຈັບຄູ່ (Matching Test Items)

ຂໍ້ສອບຈະປະກອບດ້ວຍພາກຄຳຖາມ ແລະ ພາກຄຳຕອບ ໂດຍຜູ້ຕອບຈະຕ້ອງຊອກຫາຄູ່ລະຫວ່າງຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນກົງກັນ ຫຼື ພົວພັນກັນຢ່າງມີເຫດຜົນ.

ຫຼັກການສ້າງ

- ຄວນຂຽນຄຳອະທິບາຍໃຫ້ຜູ້ຕອບປະຕິບັດຢ່າງຊັດເຈນ
- ຈຳນວນຂໍ້ໃນພາກຄຳຕອບຄວນໃຫ້ມີຫຼາຍກວ່າຈຳນວນຂໍ້ຄຳຖາມ.
- ຄຳທີ່ຢູ່ໃນພາກສ່ວນຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບຄວນໃຫ້ເປັນຊະນິດດຽວກັນ.
- ຄຳທີ່ເວົ້າຄູ່ກັນຄວນຢູ່ສະຫຼັບກັນ ຫຼື ອາດຈັດລຽງລຳດັບຕົວອັກສອນເວລາ ຫຼື ຈາກໜ້ອຍ ໄປຫາຫຼາຍ.
- ພະຍາຍາມໃຫ້ພາກຄຳຖາມ ແລະ ພາກຄຳຕອບດຸ່ນດ່ຽງກັນຈຳນວນຂໍ້ຍ່ອຍໃນພາກຄຳຖາມຄວນຢູ່ໃນລະຫວ່າງ5-8 ຂໍ້ເຊັ່ນ:

ພາກຄຳຖາມມີ 5 ຂໍ້ ພາກສ່ວນຄຳຕອບຄວນມີ 8-10 ຂໍ້
ພາກຄຳຖາມມີ 7 ຂໍ້ ພາກສ່ວນຄຳຕອບຄວນມີ 10-12 ຂໍ້

- ທັງພາກຄຳຖາມ ແລະ ພາກຄຳຕອບຄວນໃຫ້ຢູ່ໃນໜ້າດຽວກັນ.

ລັກສະນະຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ຄວນນຳມາຈັບຄູ່ກັນ

- ຊື່ບຸກຄົນສຳຄັນ ຈັບຄູ່ກັບ ຜົນງານທີ່ເດັ່ນໆ
- ຊື່ນັກປະພັນ ຈັບຄູ່ກັບ ຊື່ປື້ມເລື່ອງ
- ຄຳສັບ ຈັບຄູ່ກັບ ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ
- ກົດເກນ ຈັບຄູ່ກັບ ຕົວຢ່າງ
- ເຫດເກນ ຈັບຄູ່ກັບ ວັນທີ ເດືອນ ປີ
- ພະຍາດ ຈັບຄູ່ກັບ ອາການຂອງພະຍາດ
- ວັດຖຸ ຈັບຄູ່ກັບ ໜ້າທີ່ຂອງມັນ
- ສັນຍາລັກ ຈັບຄູ່ກັບ ຄວາມໝາຍ
- ຊື່ປະເທດ ຈັບຄູ່ກັບ ນະຄອນຫຼວງ ໆລໆ

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
<ul style="list-style-type: none"> -ສ້າງງ່າຍ ແລະ ປະຢັດເວລາ -ສາມາດຖາມໄດ້ຫຼາຍຂໍ້ໃນເວລາຈໍາກັດ -ເໝາະສໍາລັບການວັດຄວາມຈໍາ-ກວດໃຫ້ຄະແນນໄວ ແລະ ສາມາດໃຊ້ຄອມພິວເຕີກວດໄດ້. -ສາມາດພັດທະນາເປັນຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບໄດ້ 	<ul style="list-style-type: none"> -ສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ມີການພົວພັນກັນຍາກ - ວັດພຶດຕິກຳຂຶ້ນສູງໄດ້ໜ້ອຍ -ຂໍ້ສອບຂໍ້ທີ່ຢູ່ທາງຫຼັງ ມີໂອກາດຕອບຖືກໄດ້ງ່າຍ

ຕົວຢ່າງ:

ຄໍາຊີ້ແຈງ: ໃຫ້ນັກຮຽນຂິດເສັ້ນເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງຂໍ້ຄວາມເບື້ອງຊ້າຍມືໃສ່ເບື້ອງຂວາມືທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມກ່ຽວພັນກັນ

ປະເທດ	ນະຄອນຫຼວງ
ຫວຽດນາມ	ພະນົມເປັນ
ໄທ	ປັກກິ່ງ
ກຳປູເຈຍ	ໂຕກຽວ
ຈີນ	ຮ່າໂນ້ຍ
ຍີ່ປຸ່ນ	ຢາງກຸ້ງ
	ບາງກອກ
	ໄຮ່ຈິມິນ

2.5 ຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບ

ຂໍ້ສອບປະກອບດ້ວຍຄໍາຖາມທີ່ເປັນປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນ ເພື່ອວັດຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດກັບຕົວເລືອກ ຕັ້ງແຕ່ 3 ຕົວຂຶ້ນໄປໃນຕົວເລືອກນັ້ນຈະມີທັງຄໍາຕອບຖືກ ແລະ ຄໍາຕອບຜິດທີ່ເປັນຕົວລວງມາໃຫ້ນັກຮຽນ ພິຈາລະນາ

ຫຼັກການສ້າງ

1. ຄໍາຖາມຄວນເປັນປະໂຫຍກທີ່ສົມບູນແລ້ວໃສ່ເຄື່ອງໝາຍຖາມ (?) ເພື່ອຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍເຊັ່ນ :

ບໍ່ດີ ໂລກປິ່ນອ້ອມຕົວເອງ

- ກ. ເຮັດໃຫ້ເກີດມີລະດູການ ງ. ໃນທິດທາງດຽວກັນ
ຂ. ໃຊ້ເວລາ 24 ຊົ່ວໂມງ ຈ. ເຮັດໃຫ້ເກີດນ້ຳຂຶ້ນນ້ຳລົງ
ຄ. ເຮັດໃຫ້ເກີດກາງເວັນກາງຄືນ

ດີ ໂລກປິ່ນອ້ອມຕົວເອງເຮັດໃຫ້ເກີດມີປະກົດການຫຍັງ ?

- ກ. ລະດູການ ງ. ນ້ຳຂຶ້ນນ້ຳລົງ
ຂ. ແຮງດຶງດູດ ຈ. ເດືອນຂຶ້ນເດືອນແຮມ
ຄ. ກາງເວັນກາງຄືນ

2. ເນັ້ນຈຸດທີ່ຈະຖາມໃຫ້ຊັດເຈນເຊັ່ນ

ບໍ່ດີ ຖ້າຢົກກຳລັງສອງຂອງຈຳນວນໃດໜຶ່ງຜົນຮັບຈະເປັນແນວໃດ ?

- ກ. ເທົ່າກັນ ຂ. ຫຼາຍກວ່າກັນ
ຂ. ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ 1 ຈ. ເປັນທັງຄ່າບວກ ແລະ ຄ່າລົບ
ຄ. ຫ້ອຍກວ່າເກົ່າ

ດີ ຖ້າຢົກກຳລັງສອງຂອງຈຳນວນເສດສ່ວນນ້ອຍກວ່າໜຶ່ງຜົນຮັບຈະເປັນແນວໃດ ?

- ກ. ເທົ່າກັນ ຂ. ຫຼາຍກວ່າກັນ
ຂ. ຫຍັບເຂົ້າໃກ້ 1 ຈ. ເປັນທັງຄ່າບວກ ແລະ ຄ່າລົບ
ຄ. ຫ້ອຍກວ່າເກົ່າ

3. ຄວນຫຼີກເວັ້ນຄໍາຖາມທີ່ເປັນປະໂຫຍກປະຕິເສດ

4. ຄວນໃຊ້ຄໍາຖາມສິ້ນກະທັດຮັດ ແລະ ໄດ້ໃຈຄວາມເຊັ່ນ:

ບໍ່ດີ ການຖູແຂ້ວຜິດວິທີຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງໃດ ?

ດີ ການຖູແຂ້ວຜິດວິທີຈະເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງໃດ ?

5. ຖາມໃນສິ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດເພາະຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ສິ່ງທີ່ດີງາມ.

6. ຖາມໃນສິ່ງທີ່ຫາຂໍ້ຍຸດຕິໄດ້ໃນບົດຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ຄວາມຄິດບໍ່ຄວນຖາມໃນສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມເຊື່ອຖື.

7. ຄວນຖາມພຶດຕິກຳທີ່ໃຊ້ຄວາມຄິດ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການຖາມຄວາມຈິຈຳຈາກບົດຮຽນ

8. ໃຊ້ພາສາໃຫ້ເໝາະສົມກັບນັກຮຽນ

9. ຄວນໃຊ້ຄໍາຖາມແບບຍິວະເຍົາຊັກຊວນໃຫ້ນັກຮຽນຄິດບາງຄັ້ງອາດຕັ້ງຄໍາຖາມເປັນຮູບພາບ ສັນຍາລັກ ສະຖານະການ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຢາກເຮັດ

10. ຕົວເລືອກຄວນສິ້ນກະທັດຮັດ ແລະ ມີຄວາມໝາຍ
11. ຕົວເລືອກແຕ່ລະຕົວຄວນມີຄວາມຍາວເທົ່າໆກັນ ຖ້າມີຄວາມຍາວແຕກຕ່າງກັນໃຫ້ລຽງລຳດັບແຕ່ສັ້ນຫາຍາວຖ້າເປັນວັນເດືອນປີ ຫຼື ຈຳນວນໃຫ້ລຽງຈາກໜ້ອຍຫາຫຼາຍ
12. ຄວນຫຼີກເວັ້ນການຂຽນຕົວເລືອກຊ້ຳກັນ ຫຼື ມີຄວາມຄືກັນ
13. ຕົວເລືອກຕ້ອງມີການພົວພັນກັນ
14. ຄວນລະມັດລະວັງໃນການໃຊ້ຄຳຖາມປາຍເປີດ ແລະ ປາຍປິດ ເຊັ່ນ ຖືກທຸກຂໍ້, ຜິດທຸກຂໍ້, ບໍ່ມີຂໍ້ຖືກສະຫຼຸບແນ່ນອນບໍ່ໄດ້ເປັນຕົ້ນ.
15. ຫຼີກເວັ້ນການແນະນຳຄຳຕອບ
16. ບໍ່ຄວນຖາມໃນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຈື່ກັບປາກ.
17. ຄວນກະຈາຍຕົວເລືອກທີ່ເປັນຂໍ້ຖືກຢູ່ໃນຕຳແໜ່ງທີ່ຕ່າງກັນແຕ່ລະຕົວຄວນມີໂອກາດເປັນຂໍ້ຖືກເທົ່າໆກັນ.

ຈຸດດີ	ຈຸດອ່ອນ
<ul style="list-style-type: none"> -ວັດພຶດຕິກຳໄດ້ຫຼາຍດ້ານ -ກວດໃຫ້ຄະແນນງ່າຍຖືກຕ້ອງໄວ ແລະ ເປັນປາລະໄນ -ສາມາດຄວບຄຸມຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບໄດ້ -ສາມາດວິນິດໄສໄດ້ວ່ານັກຮຽນເຮັດຜິດນັ້ນມາຈາກສາຍເຫດອັນໃດ. -ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນສູງເພາະມີຂໍ້ສອບຫຼາຍຂໍ້ ແລະ ໂອກາດການເດີມີໜ້ອຍ.. 	<ul style="list-style-type: none"> -ສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ດີໂດຍໃຫ້ຕົວລວງທີ່ມີປະສິດທິພາບໄດ້ຍາກ ແລະ ໃຊ້ເວລາໃນການສ້າງຫຼາຍ. -ບໍ່ເໝາະໃນການວັດຄວາມຄິດສ້າງສັນ ການສະເໜີແນວ ຄິດ ແລະ ທັກສະດ້ານການຂຽນ -ສິ້ນເປືອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສ້າງຂໍ້ສອບ

ຮູບແບບຂອງຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບທີ່ນິຍົມໃຊ້ມີ 3 ປະເພດຄື:

1.ປະເພດຄຳຖາມດ່ຽວ

ເປັນຂໍ້ສອບເລືອກຕອບທີ່ແຕ່ລະຂໍ້ຈະຖາມໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງໂດຍສະເພາະ ແລະ ສົມບູນໃນຕົວໂດຍບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂໍ້ອື່ນໆ ໝາຍຄວາມວ່າແຕ່ລະຂໍ້ເປັນອິດສະຫຼະຈາກກັນ.

2.ປະເພດຕົວເລືອກຄືງທີ່

ໃນແຕ່ລະຕອນມີຕົວເລືອກຢູ່ຊຸດໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາຕົວເລືອກເລົ່ານັ້ນແລ້ວໄປຕອບຄຳຖາມທີ່ກຳນົດມາໄດ້ຫຼາຍຄຳຖາມ.

3.ປະເພດສະຖານະການ

ຄຳຖາມຊະນິດນີ້ຈະປະກອບດ້ວຍບົດຄວາມ ຮູບພາບ ຫຼື ບົດເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງມາໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ແລ້ວຕັ້ງຄຳຖາມຫຼາຍຂໍ້ຫຼາຍດ້ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເລື່ອງນັ້ນ. ຄຳຖາມຊະນິດນີ້ມີຄຸນຄ່າທີ່ຈະວັດຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ແລະ ສາມາດວັດສະມັດຖະພາບທາງສະໜອງໄດ້ງ່າຍກວ່າຂໍ້ສອບປະເພດອື່ນ.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 4

- 1.ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາພາສາລາວປະຖົມຕົ້ນ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?
- 2.ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາຄະນິດສາດປະຖົມຕົ້ນ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?
- 3.ໃຫ້ນັກສຶກສາເອົາບົດຮຽນວິຊາວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ປ 1, ປ 2, ປ 3) ມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວນັກສຶກສາພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບແບບອັດຕະໄນ ແລະ ປາລະໄນ ມາແບບລະ 2-3 ຂໍ້ ພ້ອມຂະໜານຕອບ ?

ບົດທີ 5

ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ

ບູມ (bloom) ແລະ ຄະນະໄດ້ແບ່ງພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາອອກເປັນ 6 ດ້ານຄື: ຄວາມຮູ້ຄວາມຈຳ, ຄວາມເຂົ້າໃຈການນຳໄປໃຊ້, ການວິເຄາະ, ສັງເກດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

1. ຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈຳ (Knowledge)

ຄວາມຮູ້ - ຄວາມຈຳແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການສຳນຶກໄດ້ເຖິງເລື່ອງລາວຕ່າງໆທີ່ເຄີຍມີປະສົບການມາ ທັງໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ນອກຫ້ອງຮຽນເຊັ່ນ: ຈາກການຮຽນເນື້ອໃນວິຊາຕ່າງໆ, ຈາກການຟັງວິທະຍຸ, ເບິ່ງ ໂທລະພາບ, ອ່ານໜັງສືພິມ, ການບອກເລົ່າຕໍ່ກັນມາເປັນຕົ້ນ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໝາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບຄວາມຮູ້-ຄວາມຈຳ ບອກ, ເລົ່າ, ຊື່, ລະບຸ, ຈຳແນກ, ທ່ອງ, ລວບລວມ, ປະມວນ, ຈັດລະດັບ, ໃຫ້ຄວາມໝາຍ, ໃຫ້ຄຳນິຍາມ, ເລືອກ, ຂຽນໃສ່ບ່ອນວ່າງ, ຊອກຫາ , ຂຽນປ້າຍ, ກຳນົດທີ່ຕັ້ງ, ຖືກກັບ, ກ່າວ, ຫວນຄືນ, ສະກົດ, ເຮັດຄືນ, ຂີດກອງ , ຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ຍ້າຄືນ.

1.1 ຄວາມຮູ້ສະເພາະເລື່ອງ (knowledge of specifics)

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສັບ ແລະ ນິຍາມ (knowledge of terminology)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມແປຄວາມໝາຍຄຳສັບ
- ຖາມຊື່ເອິ້ນສິ່ງຂອງຕ່າງໆ
- ຖາມຄວາມໝາຍຂອງເຄື່ອງໝາຍ, ຮູບພາບ, ສັນຍາລັກ

ຕົວຢ່າງ:

1. ສັກກຸນາແປວ່າຫຍັງ ?
2. ວັນທີ 2 ທັນວາ 1975 ແມ່ນວັນສຳຄັນຫຍັງຂອງ ສ.ປ.ປ ລາວ ?
3. ນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີມີໜ້າທີ່ຫຍັງ ?
4. ເມືອງຫຼວງຂອງປະເທດລາວຊື່ວ່າຫຍັງ ?
5. ໄມ້ວັດໃຊ້ວັດຫຍັງ?
6. ? ເອິ້ນວ່າເຄື່ອງໝາຍຫຍັງ ?

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບກົດເກນ ແລະ ຄວາມຈິງສະເພາະເລື່ອງ (knowledge of specific facts)

ລັກສະນະການຖາມມັກຖາມກ່ຽວກັບ

- ສູດ, ກົດເກນ
- ຄຸນສົມບັດຂອງສິ່ງຕ່າງໆ
- ເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເນື້ອເລື່ອງເຊັ່ນ: ໃຜ, ເຮັດຫຍັງ, ຢູ່ໃສ, ເວລາໃດ, ແນວໃດ...
- ຂະໜາດ, ເວລາ, ຈຳນວນ ແລະ ສະຖານທີ່
- ຈຸດປະສົງ, ປະໂຫຍດ ແລະ ໂຫດ
- ສາເຫດ ແລະ ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ

ໆລໆ

ຕົວຢ່າງ:

1. ຜົນບວກມຸມໃນຂອງຮູບສາມແຈມີຈັກອົງສາ ? (180 ອົງສາ)
2. ແຂວງທີ່ຢູ່ເໜືອສຸດຂອງປະເທດລາວແມ່ນແຂວງໃດ ? (ຜົ້ງສາລີ)
3. ຜັກບັ້ງມີປະໂຫຍດແນວໃດ ? (ບຳລຸງຮັກສາຕາ)
4. ໜຶ່ງປີ ມີຈັກເດືອນ ? (12 ເດືອນ)
5. ປະຈຸບັນພົນລະເມືອງລາວມີຈັກຄົນ ?

1.2 ຄວາມຮູ້ໃນວິທີການປະຕິບັດ (knowledge of ways and means of dealing with specifics)

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະບຽບແບບແຜນ (knowledge of conception)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມກ່ຽວກັບລະບຽບປະຕິບັດຕ່າງໆ
- ຖາມກ່ຽວກັບແບບແຜນ
- ຖາມເຖິງປະເພນີ
ໆລໆ

ຕົວຢ່າງ

1. ຢູ່ໃນງານສືບຄວນແຕ່ງຕົວແນວໃດ ? (ຊຸດສີດຳ ຫຼື ສີຂາວ)
2. ໃນເວລານັ່ງຮຽນຢູ່ຫ້ອງຮຽນນັກຮຽນບໍ່ຄວນເຮັດແນວໃດ ?
3. ເມື່ອຜູ້ໃຫຍ່ໃຫ້ສິ່ງຂອງເຮົາຄວນກ່າວວ່າແນວໃດ ?

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລຳດັບຂັ້ນ ແລະ ທ່າອ່ຽງ (knowledge of classifications and Categories)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມເຫດການວ່າອັນໃດເກີດກ່ອນ - ຫຼັງ
- ຖາມໃຫ້ລະດັບເຫດການຂອງເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
- ຖາມໃຫ້ລະດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຫຼາຍໆສິ່ງ
- ຖາມເຫດການຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນອາດີດວ່າມີຄວາມເປັນມາແນວໃດ ?

ຕົວຢ່າງ:

1. ປະທານປະເທດຄົນທຳອິດຂອງປະເທດ ສ. ປ. ປ. ລາວຊື່ວ່າແນວໃດ ?
2. ສິນຫ້າຂໍ້ທຳອິດເວົ້າເຖິງຫຍັງ ?
3. ຄົນທີ່ສູບຢາຫຼາຍມັກຈະເປັນພະຍາດຫຍັງ ?

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການຈັດປະເພດ (knowledge of classification and categories)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ຈັດຊະນິດ, ປະເພດ, ໝວດໜູ່ຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ກຳນົດໃຫ້
- ຖາມໃຫ້ບອກຊື່ຂອງຄຳ ຫຼື ຂໍ້ຄວາມທີ່ຈັດຢູ່ໃນປະເພດ ຫຼື ໝວດດຽວກັນກັບຄຳທີ່ກຳນົດໃຫ້

ຕົວຢ່າງ

1. ປາຫຍັງໃນປະເທດລາວທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມ ?

ກ. ປາຄໍ່	ຂ. ປາເອີນ
ຄ. ປາບຶກ	ງ. ປາຝາ

2. ຂໍ້ໃດຈັດເປັນປະເພດອາຫານໃນໝວດໂປຼຕີນ ?

- ກ. ລໍາໄຍ ຂ. ຖົ່ວ
ຄ. ເຂົ້າ ງ. ກ້ວຍ

3. ຈັດເປັນເລກສ່ວນໃດ ?

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບລະດັບຄາດໝາຍ (knowledge of Criterria)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມກ່ຽວກັບຄາດໝາຍຄຸນສົມບັດ
- ເອກະລັກຂອງສິ່ງຂອງອັນໃດອັນໜຶ່ງ

ຕົວຢ່າງ

1. ຂໍ້ໃດເປັນຄຸນລັກສະນະທີ່ສໍາຄັນຂອງຮູບສາມແຈທ່ຽງ ?

- ກ. ພື້ນສິ້ນກວ່າຂ້າງ ງ. ສອງຂ້າງເທົ່າກັນ
ຂ. ລວງສູງຍາວກວ່າພື້ນ ຈ. ທັງສາມມຸມເປັນມຸມແຫຼມ
ຄ. ມຸມເທິງເປັນມຸມແຫຼມ

2. ອາຫານທີ່ດີມີລັກສະນະແນວໃດ ?

- ກ. ແຊບ ງ. ກິນຫອມໜ້າກິນ
ຂ. ລາຄາແພງ ຈ. ຊ່ວຍໃຫ້ຮ່າງກາຍແຂງແຮງ
ຄ. ອົ່ມຢູ່ເທິງ

3. ຜ້າໄໝທີ່ດີມີຄຸນລັກສະນະແນວໃດ ?

- ກ. ລາຄາຖືກ ງ. ເກັບຮັກສາງ່າຍ
ຂ. ຊັກລົດງ່າຍ ຈ. ເນື້ອລະອຽດນິ້ມດີ
ຄ. ນໍ້າໜັກຫຼາຍ

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບວິທີການ (knowledge of Methodology)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມເທັກນິກ ຫຼື ວິທີການທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະຕິບັດວຽກນັ້ນໆ ວ່າມີຂັ້ນຕອນການເຮັດຢ່າງໃດ
- ຖາມວິທີການປະຕິບັດຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງໃດ

ຕົວຢ່າງ

1. ຂໍ້ໃດເປັນການກຳຈັດຂໍ້ເໜືອທີ່ຜິດວິທີ ?

- ກ. ຖິ້ມລົງຂຸມ ງ. ກອງປະໄວ້ເປັນບ່ອນ
ຂ. ເອົາໄປຈູດ ຈ. ຖິ້ມລົງຂຸມແລ້ວເອົາປຸນຂາວຖິ້ມ
ຄ. ຊຸດຂຸມຝັງ

2. ຂໍ້ໃດຊອກຄ່າຕອບໄດ້ ໂດຍໃຊ້ວິທີຄູນ ?

- ກ. 4+5+6 ງ. 6-5-4
ຂ. 5+5-5 ຈ. 6+6+6
ຄ. 6-5+4

3. ເວລາໃກ້ຈະສອບເສັງນັກຮຽນຄວນຕຽມຕົວແນວໃດ ?

- ກ. ພັກຜ່ອນ
- ງ. ຈ້າງຄູພິເສດມາສອນໃຫ້
- ຂ. ຕັ້ງໜ້າອ່ານປຶ້ມ
- ຈ. ທົບທວນສະເພາະຕອນທີ່ສໍາຄັນ
- ຄ. ອ່ານແດ່ພັກຜ່ອນແດ່

1.3 ຄວາມຮູ້ໃນໃຈຄວາມຂອງເລື່ອງ

(knowledge of universals and abstractions in the field)

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຫຼັກວິຊາການ ແລະ ການຂະຫຍາຍ

(knowledge of principles and generalizations)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ບອກຄະຕິ ຫຼື ຫົວໃຈບົດເລື່ອງ
- ຖາມໃຫ້ນຳເອົາຫຼັກການນັ້ນໆໄປພົວພັນເລື່ອງອື່ນໆ

ຕົວຢ່າງ:

- 1.ຈຳນວນຂອງຜູ້ແທນລາດຊະດອນຢູ່ແຕ່ລະແຂວງຂອງລາວຂຶ້ນກັບອັນໃດ ?
- 2.ທຸກໆສາດສະໜາຈະສອນຄົນໃຫ້ເປັນແນວໃດ?
- 3.ຍີ່ປຸ່ນ, ຟີລິບປິນ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍມີສິ່ງໃດແຕກຕ່າງກັບລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ ?
(ອາຫານ, ສາດສະໜາ, ພູມິປະເທດ, ວັດທະນະທຳ)

ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບທິດສະດີ ແລະ ໂຄງສ້າງ

(knowledge of theories and structures)

ລັກສະນະການຖາມ

-ຖາມເພື່ອຮູ້ວ່ານັກຮຽນສາມາດລະນຶກ ແລະ ນຳຄວາມສຳພັນຈາກທິດສະດີ ແລະ ຫຼັກວິຊາຕ່າງໆມາສະຫຼຸບເປັນເນື້ອໃນໃຫຍ່ດຽວກັນ ຫຼື ບໍ່

ຕົວຢ່າງ:

- 1.ຮູບສາມແຈສະເໝີ, ຮູບດອກຈັນ ແລະ ຮູບຈະຕຸລັດ ມີລັກສະນະຄືກັນຂໍ້ໃດ ?
ກ. ມຸມ ຂ. ຂ້າງ
ຄ. ເນື້ອທີ່ ງ. ຂະໜາດ
2. ຕົ້ນເຂົ້າ, ຕົ້ນໄຜ່ ແລະ ຕົ້ນຫຍ້າເປັນພືດປະເພດດຽວກັນຍຶດສິ່ງໃດເປັນຫຼັກ ?
(ອາຍຸ, ຮາກ, ບ່ອນຢູ່ , ຂະໜາດ)

2.ຄວາມເຂົ້າໃຈ (Comprehension)

ຄວາມເຂົ້າໃຈໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການແປຄວາມ ຕິຄວາມ ແລະ ຂະຫຍາຍຄວາມຈາກສື່ຄວາມໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ ນັ້ນກໍຄືພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມເຂົ້າໃຈ ເປັນພຶດຕິກຳທີ່ສາມາດດັດແປງແກ້ໄຂສິ່ງຍາກມາເປັນສິ່ງງ່າຍ ສິ່ງຊັບຊ້ອນໃຫ້ເປັນສິ່ງເປັນສິ່ງທຳມະດານັ້ນເອງ ຄວາມເຂົ້າໃຈຈິ່ງແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຈຳ ແຕ່ຈະເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໄດ້ກໍຕ້ອງມີພື້ນຖານຄວາມຈຳເໝືອນກັນ ຄົນທີ່ສາມາດອ່ານພຶດຕິກຳຂອງສັດ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນປາກກົກ ເດົາເຫດການອັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນອານາຄົດໄດ້ດີເຫຼົ່ານີ້ເປັນພຶດຕິກຳຄວາມເຂົ້າໃຈທັງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຈິ່ງແຍກພຶດຕິກຳຄວາມເຂົ້າໃຈອອກດັບ 3 ປະການ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໜາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈ. ອະທິບາຍ (ໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າ), ປຽບທຽບ, ແປຄວາມໝາຍ, ຕີຄວາມໝາຍ, ສະຫຼຸບຫຍໍ້ ບອກໃຈຄວາມສຳຄັນ, ຂະຫຍາຍຄວາມ, ລົງຄວາມເຫັນ, ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ຄາດການ, ຄາດຂະເນ, ການເດົາ, ການປະມານ, ຈັດປະເພດ, ພັນລະນາ, ພິຈາລະນາ, ຮັບຮູ້, ລາຍງານ. ຄັດຈ້ອນ, ຈັດຕາມລຳດັບ, ປ່ຽນ, ແປສັບ, ຕາມຮອຍ.

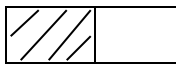
2.1 ການແປຄວາມໝາຍ (Translation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຖາມໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງຮູບພາບ ແລະ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ
- ຖາມໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງສັນຍາລັກ, ສູດ, ກົດເກນ, ກຼາຟ ແລະ ຕາຕະລາງຕົວເລກ
- ໃຫ້ແປຄວາມໝາຍຂອງພຶດຕິກຳ ແລະ ປະກົດການ

ຕົວຢ່າງ

1.

ສ່ວນທີ່ຂີດມີຄ່າເທົ່າໃດ ? ()

2. ໂຊເຟີຕິນຜົນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ ?

3. ອາຊີບຄູປຽບເໝືອນເຮືອຈ້າງໝາຍຄວາມວ່າອາຊີບຄູເປັນແນວໃດ ?

- ກ. ລາຍໄດ້ໜ້ອຍ ຄ. ຂາດການເບິ່ງແຍງ
- ຂ. ບໍ່ມີກຽດ ງ. ຮັບຜິດຊອບແຕ່ງານຫຼັກ

4. ເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ 2 ຄົນມີເງິນລວມກັນທັງມົດ 12 ກີບຜູ້ເປັນອ້າຍມີຫຼາຍກວ່ານ້ອງ 2 ເທົ່າຈາກຂໍ້ຄວາມນີ້ຂຽນເປັນສົມຜົນໄດ້ແນວໃດ ?

- ກ. $X + X = 12$ ຂ. $2X - x = 12$
- ຂ. $12 - x = 12$ ງ. $2x + X = 12$

2.2 ການຕີຄວາມໝາຍ (Interpretation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ຕີຄວາມໝາຍຂອງເລື່ອງລາວທັງໝົດອອກມາໃນແງ່ມຸມຕ່າງໆ
- ໃຫ້ຄົ້ນຫາຈຸດປະສົງ, ຄວາມເຊື່ອ ຫຼື ຄະຕິນິຍົມຂອງຜູ້ແຕ່ງ
- ໃຫ້ແປຫຍໍ້ເລື່ອງລາວຕ່າງໆອອກມາເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບ

ຕົວຢ່າງ:

1. ຈາກຂໍ້ຄວາມ “ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະຕອບແທນບຸນຄຸນຂອງພວກທ່ານໄດ້ແນວໃດ ”

ຜູ້ເວົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ຜູ້ຟັງແນວໃດ (ຊາບຊຶ້ງໃນນ້ຳໃຈຂອງຜູ້ຟັງ)

2. ຄູ່ຜູ້ນີ້ໄປສອນຫ້ອງໃດນັກຮຽນກໍ່ເສັງຕົກສະແດງວ່າຄູ່ຜູ້ນີ້ເປັນແນວໃດ

2.3 ການຂະຫຍາຍຄວາມ (Extrapolation)

ລັກສະນະການຖາມ

- ການຄາດຄະເນເລື່ອງລາວກ່ອນທີ່ຈະເກີດເລື່ອງນີ້ ຫຼື ຫຼັງເກີດເລື່ອງນີ້
- ຖາມໂດຍສົມມຸດສະຖານະການຂຶ້ນ
- ຝຶກໃຊ້ຂໍ້ແທ້ຈິງສ່ວນຍ່ອຍໄປຄາດຄະເນສ່ວນໃຫຍ່ຢ່າງມີເຫດຜົນ

ຕົວຢ່າງ :

1. ຖ້າຄົນຊົນນະບົດຍົກຍ້າຍເຂົ້າມາໃນຕົວເມືອງວຽງຈັນທຸກໆປີຕໍ່ໄປເມືອງວຽງຈັນຈະເປັນແນວໃດ ?

2. ເມື່ອນ້ຳມັນຂຶ້ນລາຄາກິດຈະການປະເພດໃດຈະຂຶ້ນລາຄາທັນທີ ?

ກ. ກໍ່ສ້າງ ຂ. ຄ້າຂາຍຍ່ອຍ

ຄ. ລົດໂດຍສານ ງ. ຕົກຂະໜ່າ

3. ການນຳໄປໃຊ້ (Application)

ໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາໂດຍກົງ ຫຼື ໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການນຳເອົາສິ່ງໜຶ່ງໄປໃຊ້ໄດ້ແຕ່ພຽງຢ່າງດຽວໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ເມື່ອເຫັນຄຳວ່ານຳໄປໃຊ້ກໍ່ມັກນຶກເຖິງຄວາມສາມາດໃນການນຳສິ່ງທີ່ເຂົາແນະນຳແລ້ວໄປໃຊ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນ ເຂົາແນະນຳວ່າ ມິດໃຊ້ສຳລັບການຕັດເຊືອກ ຖ້າເອົາມິດໄປຕັດເຊືອກໄດ້ ກໍ່ນຶກວ່າ ມີຫົວດ້ານນຳໄປໃຊ້ ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງການນຳໄປໃຊ້ໃນທີ່ນີ້ບໍ່ເໝືອນກັບການນຳໄປໃຊ້ດັ່ງທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງ ການນຳໄປໃຊ້ໃນການວັດຜົນເປັນຄວາມສາມາດໃນການນຳຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈເດີມມາໃຊ້ແກ້ບັນຫາໃນສະຖານະການໃໝ່ນັ້ນ ຄື ການແກ້ບັນຫາໃນຮູບແບບໃໝ່ ແຕ່ອາໄສປະສົບການເດີມນັ້ນເອງ ວິທີການແກ້ບັນຫານັ້ນມັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄູ ຫຼື ຜູ້ອື່ນມາຫຼາຍຢ່າງເຜີຍໄປພົບກັບບັນຫາໃໝ່ ເຊິ່ງບໍ່ເຄີຍພົບມາກ່ອນເລີຍ ຖ້າສາມາດແກ້ບັນຫານັ້ນໄດ້ສະແດງວ່າເດັກຄົນນັ້ນມີຫົວການນຳໃຊ້ ວິທີການຂຽນຂໍ້ສອບຈົ່ງພະຍາຍາມສ້າງສະຖານະການໃໝ່ຂຶ້ນ ເຊັ່ນ ສອນວ່າ ຖ້າຈະຕັດເຊືອກກໍ່ຄວນໃຊ້ມິດ ຖ້າກໍລະນີບໍ່ມີມິດເອົາຫຍັງຈະໃຊ້ຕັດເຊືອກແທນ ເດັກຕອບ ຄຳຕອບລັກສະນະນີ້ໄດ້ ສະແດງວ່າມີຫົວດ້ານການນຳໃຊ້.

ບັນຫາເລື່ອງສະຖານະການໃໝ່ນີ້ມອງໃນສອງແງ່ໂດຍຫຼັກການແລ້ວສະຖານະການໃໝ່ຄື ສະຖານະການທີ່ເດັກບໍ່ເຄີຍພົບເຫັນມາກ່ອນນັ້ນເອງ ແຕ່ຖ້າບັງເອີນສະຖານະການທີ່ຍົກມາອອກຂໍ້ສອບ ຫຼື ຖາມເດັກນັ້ນ ເກີດມີເດັກບາງຄົນເຄີຍຮູ້ເຫັນມາກ່ອນແລ້ວ ເດັກກຸ່ມທີ່ເຄີຍຮູ້ເຫັນມາກ່ອນແລ້ວກໍ່ຖືວ່າວັດຄວາມຈຳເທົ່ານັ້ນເອງ ບໍ່ໄດ້ວັດການນຳໄປໃຊ້ແຕ່ຢ່າງໃດ ຂະນະດຽວກັນ ກຸ່ມທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນສະຖານະການນັ້ນມາກ່ອນ ຖືວ່າເປັນການວັດການນຳໄປໃຊ້ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ຄູຈະຕ້ອງເລືອກສະຖານະການຢ່າງສະຫຼາດ ຢ່າໃຫ້ເປັນເຫດການທີ່ບໍ່ກົງກັບຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງການສອນເປັນອັນຂາດ.

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໜາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການນຳໄປໃຊ້

ປະຍຸກ , ປັບປຸງ, ແກ້ບັນຫາ, ເລືອກ, ຈັດ, ເຮັດ, ປະຕິບັດ , ສະແດງ ສາທິດ, ຜະລິດ, ພິສູດ , ເຮັດໃຫ້ກາຍເປັນເລື່ອງເລົ່າ , ວາດຮູບ, ແປງ , ດຳເນີນການ, ຂຶ້ນແຜນ , ຮ່າງ, ແກ້, ໃຊ້, ຂຽນ, ຄິດໄລ່, ກໍ່ສ້າງ, ກຳນົດ, ຊອກເຫັນ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ກຳນົດລະບຽບການ.

ລັກສະນະການຖາມ

-ນຳຫຼັກການ, ກົດເກນ, ວິທີດຳເນີນການຂອງເລື່ອງນັ້ນໄປແກ້ບັນຫາໃນທຳນອງດຽວກັນ

-ບັນຫາຕ້ອງໃໝ່ແປກໄປຈາກເດີມທີ່ຄູສອນ

-ແກ້ບັນຫາຂໍ້ໃຈດແບບຝຶກຫັດທາງຫຼາຍທີ່ບໍ່ເຄີຍເຮັດມາກ່ອນ

(ຖ້າເຄີຍເຮັດມາກ່ອນແມ່ນຄຳຖາມທີ່ເນັ້ນຄວາມຮູ້, ຄວາມຈຳກ່ຽວກັບວິທີການ)

ຕົວຢ່າງ:

1. ການປອກເປືອກໝາກມ່ວງຄວນໃຊ້ມິດຊະນິດໃດ ? (ມິດບາງ)

2. ຖ້ານັກຮຽນຫຼິ້ງທາງຢູ່ໃນປ່າຈະອາໄສສິ່ງໃດໃນການຊອກຫາທິດ ?

ກ. ລົມ ຄ. ດວງອາທິດ

ຂ. ເມກ ງ. ທາງສັດ

3. ຄຳເວົ້າໃດທີ່ມີລັກສະນະປະຊາທິປະໄຕ ?

- ກ. ໃຜຈະເຮັດແດ່ ຂ. ຊ່ວຍເຮັດແດ່
- ຄ. ຢ່າເຮັດແນວນີ້ ງ. ຫ້າມທຸກຄົນເຮັດ

4. ການວິເຄາະ (Analysis)

ການວິເຄາະ (Analysis) ສະມັດຖະພາບດ້ານການວິເຄາະນີ້ເປັນສະມັດຖະພາບທີ່ສາມາດແຍກອອກເປັນສ່ວນຍ່ອຍໆຂອງເຫດການ ຫຼື ເນື້ອໃນຕ່າງໆວ່າປະກອບດ້ວຍຫຍັງ ມີຈຸດໝາຍ ຫຼື ຄວາມປະສົງສິ່ງໃດນອກຈາກນັ້ນ ຍັງເບິ່ງເຖິງສ່ວນຍ່ອຍໆ ທີ່ສຳຄັນນັ້ນແຕ່ລະເຫດການກ່ຽວພັນກັນຢ່າງໃດແດ່ ແລະ ກ່ຽວພັນໂດຍອາໄສຫຼັກການໃດຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ສະມັດຖະພາບດ້ານການວິເຄາະຈະເຕັມໄປດ້ວຍການຫາເຫດ ແລະ ຜົນມາກ່ຽວຂ້ອງກັນຢູ່ສະເໝີ ແລະ ພະຍາຍາມເບິ່ງໃຫ້ເລິກລົງ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ດ້ານການນຳໄປໃຊ້ມາປະກອບການພິຈາລະນາ ພຶດຕິກຳນີ້ແບ່ງຍ່ອຍເປັນ 3 ປະເພດໄດ້ແກ່

- 1. ການວິເຄາະຄວາມສຳຄັນ
- 2. ການວິເຄາະການພົວພັນ
- 3. ການວິເຄາະຫຼັກການ

ຄຳກຳມະທີ່ແທດເໜາະສຳລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການວິເຄາະ

ຈຳແນກ, ແຍກແຍະ, ຫາເຫດ ແລະ ຜົນ, ຫາຄວາມພົວພັນ, ຫາຂໍ້ສະຫຼຸບ, ຫາຫຼັກການ, ຫາຂໍ້ອ້າງອີງ, ຫາຫຼັກຖານ, ກວດສອບ, ຈັດກຸ່ມ, ລະບຸ, ຊື້, ວິເຄາະ, ຈັດປະເພດ, ຈັດເປັນປະເພດ, ປຽບທຽບ, ຄວາມແຕກຕ່າງ, ອະພິປາຍ, ຖອດຖອນ, ບິ່ງມະຕິ, ແຜນວາດ, ແຍກ, ຜ່າຕັດ, ສັງເກດ, ຊື້ໃຫ້ເຫັນ, ຕິຕຽນ, ທົດລອງ, ຄຳຖາມ, ທົດສອບ

1. ການວິເຄາະການສຳຄັນ (Analysis of elements)

ລັກສະນະການຖາມ

-ໃຫ້ຄົ້ນຫາລັກສະນະທີ່ເດັ່ນ ຫຼື ຫາມູນເຫດຕົ້ນກຳເນີດ, ສາເຫດ, ຜົນລັບ ແລະ ຄວາມສຳຄັນທັງປວງຂອງເລື່ອງຕ່າງໆ

-ຕອນໃດເປັນສົມມຸດຖານ ຫຼື ຕອນໃດເປັນສະຫຼຸບຜົນ ຫຼື ເປັນຄຳອ້າງອີງສະໜັບສະໜູນຕົວຢ່າງ:

1. ສາເຫດສຳຄັນຂອງການເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຕະຫຼາດສາລະວັນປີ 2013 ແມ່ນອັນໃດ ?

2. ແມ່ນ້ຳຫຍັງໃນລາວທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ?

- ກ. ນ້ຳອູ່ ຄ. ນ້ຳເທີນ
- ຂ. ນ້ຳງື່ມ ງ. ນ້ຳງຽບ

3. ອັນໃດແມ່ນສາຍເຫດສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຄວາມຕຸ້ຍ

- ກ. ການກິນອາຫານ ຄ. ການເຮັດວຽກຜິດປົກກະຕິຂອງຕ່ອມ
- ຂ. ການອອກກຳລັງກາຍ ງ. ການເຜົາຜານອາຫານຂອງຮ່າງກາຍ

4. ຄວນຕັ້ງຊື່ເລື່ອງນີ້ວ່າແນວໃດ ?

2. ວິເຄາະຄວາມສຳພັນ (Analysis of relationships)

ລັກສະນະການຖາມ

- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເລື່ອງກັບເລື່ອງ
- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຫຼາຍຂໍ້ປົກຍ່ອຍກັບເລື່ອງທັງໝົດ
- ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຂໍ້ປົກຍ່ອຍກັບຂໍ້ປົກຍ່ອຍ

-ຄວາມສຳພັນທາງດຽວກັນ (ແພດ - ພະຍາບານ)

-ຄວາມສຳພັນທາງກົງກັນຂ້າມ (ຫຼາຍ - ໜ້ອຍ)

ຕົວຢ່າງ

1.ສອງສິ່ງໃດຕໍ່ໄປນີ້ສຳພັນກັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ?

ກ. ດິນກັບຄົນ ຂ. ສັດກັບພືດ

ຂ. ດິນກັບສັດ ງ. ພືດກັບນ້ຳ

2. ສອງສິ່ງໃດບໍ່ມີການພົວພັນ ?

ກ. ລັດສະໝີກັບວົງມົນ ຂ. ລັດສະໝີກັບເມັດເຄິ່ງກາງ

ຄ. ລວງຮອບກັບເນື້ອທີ່ຂອງວົງມົນ ງ. ລວງຮອບກັບເສັ້ນຜ່າສູນກາງ

3. ການວິເຄາະຫຼັກການ (Analysis of organizational principles)

ລັກສະນະການຖາມ

-ຖາມໃຫ້ຈັບເຄົ້າເລື່ອງໃຫ້ໄດ້ວ່າເລື່ອງນັ້ນອີງໃສ່ຫຼັກການໃດ

-ມີລະບຽບວິໄນໃນການຮຽບຮຽງ ແລະ ມີເຄົ້າໂຄງສ້າງແນວໃດ

ຕົວຢ່າງ

1.ການເຄື່ອນທີ່ຊະນິດໃດໃຊ້ຫຼັກການຜິດກັບຊະນິດອື່ນ

ກ. ຈະຫຼວດ ຄ. ເຮືອບິນອາຍເຜີນ

ຂ. ບັ້ງໄຟ ງ. ເຮືອບິນໜາກປິ່ນ

2. ຄຳເວົ້າທີ່ວ່າ “ ວິທະຍຸເປັນເຄື່ອງມືສື່ສານທີ່ມີອິດທິພົນຫຼາຍ ” ຄຳເວົ້າດັ່ງກ່າວຢຶດຫຼັກການໃດ?

ກ. ເພາະມີຈຳນວນຜູ້ຟັງຫຼາຍ

ຂ. ສາມາດອອກຂ່າວໄດ້ວ່ອງໄວ

ຄ. ສາມາດອອກຂ່າວໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ

ງ. ປະຊາຊົນມັກຟັງຫຼາຍກວ່າມັກອ່ານ

5. ການສັງເຄາະ (Synthesis)

ການສັງເຄາະຄື ຄວາມສາມາດໃນການລວມສິ່ງຕ່າງໆຕັ້ງທີ່ສອງສິ່ງຂຶ້ນໄປເຂົ້າດ້ວຍກັນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສິ່ງໃໝ່ ອີກຮູບໜຶ່ງມີຄຸນລັກສະ ໂຄງສ້າງ ຫຼື ໜ້າທີ່ໃໝ່ແປກແຕກຕ່າງໄປຈາກເດີມກ່ອນນຳມາລວມກັນ ການນຳເອົາຜ່າ ເສດທີ່ເຂົ້າຖິ້ມ ມາຫຍິບ ຫຼືປະກອບຂຶ້ນເປັນຜ່າຊັດຕິນ ສະລັບສີຢ່າງສວຍງາມຂາຍໄດ້ລາຄາແພງ ສະແດງວ່າຄົນ ຄິດເຮັດແບບນີ້ມີຄວາມສາມາດດ້ານສັງເຄາະນັ້ນເອງນັກວິທະຍາສາດເອົາ ຣິໂດແຊນລວມຕົວກັບອີກຊີ ແລ້ວ ກາຍເປັນນ້ຳຂຶ້ນມາ ນັກຄະນິດສາດເອົາຄວາມຮູ້ຄະນິດສາດສ່ວນຍ່ອຍໆມາປະສົມປະສານກັນຈົນເກີດເປັນສູດ, ກົດເກນໃໝ່ ສິ່ງເລົ່ານີ້ເປັນການໃຊ້ຄວາມສາມາດດ້ານສັງເຄາະທັງນັ້ນການສັງເຄາະມີທັງລະດັບງ່າຍ ແລະ ລະດັບ ຍາກ ເດັກນ້ອຍ ຫຼື ຜູ້ໃຫຍ່ກໍຈະສາມາດສອນໃຫ້ເກີດໄດ້ແຕ່ຄົນລະລຳດັບຄວາມໃໝ່ແປກທີ່ເຂົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຂອງ ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງຖືເປັນຜົນການສັງເຄາະໄດ້ເໝືອນກັນ.

ການສັງເຄາະເປັນຄວາມສາມາດດ້ານຄວາມຄິດສ້າງສັນ ຫຼື ຄິດລິເລີ່ມສິ່ງແປກຂຶ້ນດັ່ງນັ້ນການສອນໃຫ້ເດັກ ຄິດລິເລີ່ມເປັນຂິ່ງເປັນການສອນໃຫ້ເດັກສັງເຄາະເປັນ ການອອກຂໍ້ສອບວັດຕ້ອງວັດວ່າເດັກເກີດພຶດຕິກຳດ້ານນີ້ ຫຼື ບໍ່ ບັນຫາການຂຽນຂໍ້ສອຍຈິ່ງເກີດຂຶ້ນວ່າຈະຂຽນວັດລັກສະນະໃດດີ.

ການຂຽນຄຳຖາມໂດຍທົ່ວໄປຈິ່ງຕ້ອງນິຍາມການສັງເຄາະໃຫ້ດີກ່ອນວ່າຢູ່ໃນຮູບໃດແດ່ ບູມ (Bloom, 1956) ໄດ້ແບ່ງການສັງເຄາະອອກເປັນ 3 ດ້ານຄື:

- 1.ການສັ່ງເຄາະບົດຄວາມ
2. ການສັ່ງເຄາະແຜນງານ
3. ການສັ່ງເຄາະຄວາມສໍາພັນ

ຄໍາກໍາມະທີ່ແທດເໝາະສໍາລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການສັ່ງເຄາະ

ຂຽນບັນລະຍາຍ, ອະທິບາຍ, ເລົ່າ, ບອກ, ຮຽບຮຽງ, ສ້າງ, ຈັດ, ປະດິດ, ແຕ່ງ, ດັດແປງປັບ, ແກ້ໄຂ, ເຮັດໃໝ່ ອອກແບບ ປະຕິບັດ, ຄິດເລີ່ມ , ຕັ້ງສົມມຸດທິຖານ, ຕັ້ງຈຸດມຸ່ງໝາຍ, ເດົາ , ແຈກແຈງລາຍລະອຽດ, ຈັດໝວດໝູ່, ສະຖານະການ, ວິທີແກ້ ບັນຫາ

1 ການສັ່ງເຄາະບົດຄວາມ (Production of unique communication)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ເລື່ອງລາວທີ່ກໍານົດໃຫ້
- ໃຫ້ສັ່ງເຄາະມາເປັນຮູບພາບ
- ໃຫ້ສັ່ງເຄາະມາເປັນຄໍາເວົ້າ
- ໃຫ້ສັ່ງເຄາະໂດຍການຂຽນ
- ໃຫ້ແຕ່ງກາບກອບ, ໂຄງ, ສານ, ບົດເພງ, ນິທານເລື່ອງອື່ນໆ
- ໃຫ້ບັນຍາຍພາບທີ່ກໍານົດໃຫ້
- ໃຫ້ວາດພາບຈາກຈິນຕະນາການ

ຕົວຢ່າງ

- 1.ຈົ່ງແຕ້ມຮູບກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ?
- 2.ໃຫ້ແຕ້ມກ່ຽວກັບໂຮງຮຽນຄຸນະພາບ ?
- 3.ໃຫ້ຕໍ່ຂໍ້ຄວາມຈາກປະໂຫຍກ “ ສໍາລັບບາງຄົນການສ້າງຄວາມດີຍາກກວ່າການສ້າງຄວາມຊົ່ວຍ້ອນວ່າ

4.ເລື່ອງພະເຫວດສັນດອນເປັນຕົວຢ່າງຂອງຄວາມດີຫຼາຍທີ່ສຸດແມ່ນຂໍ້ໃດ ?

ກ. ຄວາມພາກພຽນ	ຂ. ຄວາມເສຍສະຫຼະ
ຄ. ຄວາມກະຕັນຍູ	ງ. ຄວາມເມດຕາກະລຸນາ

2. ການສັ່ງເຄາະແຜນງານ (production of plans and proposed set of operations)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ນັກຮຽນສ້າງໂຄງສ້າງໂຄງການ ຫຼື ວາງແຜນກິດຈະກຳຕ່າງໆຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ກໍານົດໃຫ້
- ໃຫ້ສະເໜີວິທີການກວດສອບສົມມຸດຖານ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕ່າງໆວ່າຈະດໍາເນີນແນວໃດ ?
- ໃຫ້ກໍານົດຂອບເຂດ ຂອງວຽກງານ ຫຼື ໂຄງການຕ່າງໆ
- ໃຫ້ວາງແຜນທີ່ຈະຄວບຄຸມ ຫຼື ປ້ອງກັນຜົນເສຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ

ຕົວຢ່າງ

- 1.ສົມມຸດວ່ານັກຮຽນຈະໄປທັດສະນະສຶກສາຢູ່ປ່າດົງຕິບນັກຮຽນຈະກຽມຫຍັງ?
 - 2.ສົມໝາຍຈັບຍູງ 10 ໂຕມາຂັງໄວ້ໃນກັບທີ່ເປັນຕາໜ່າງລວດເປັນເວລາ 2 ວັນປະກົດວ່າຍູງຕາມໄປ 5 ໂຕ ຖ້າເຂົາຕ້ອງການຮູ້ວ່າຍູງຕາຍເພາະນ້ຳ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນ ເຂົາຄວນເຮັດແນວໃດ ?
ກ. ແຊ່ກັບໄວ້ໃນນ້ຳ	ຂ. ພິ່ນນ້ຳໃນກັບໃຫ້ຊຸ່ມ
ຄ. ຕັ້ງຖັງນ້ຳນ້ອຍໆໄວ້ໃນກັບ	ງ. ພິ່ນລະອອງນ້ຳໃຫ້ຍູງປຽກ

3. ການສັງເກດຄວາມສໍາພັນ (Derivation of a set abstract relations)

ລັກສະນະການຖາມ

-ຖາມໃຫ້ຜູ້ສອບລອງສະຫຼຸບເລື່ອງລາວຕ່າງໆ

-ໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນຫາວ່າປະກົດການໜຶ່ງໆ ຫຼື ໃນການລາຍງານຍ່ອຍຊຸດໜຶ່ງມີເນື້ອໃນໃນແນວໃດແດ່ທີ່ສໍາພັນກັນ

-ກໍານົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ແລ້ວສົມມຸດໃຫ້ມີສະຖານະການອື່ນເກີດຂຶ້ນແລ້ວຖາມໃຫ້ສະຫຼຸບຂໍ້ຢຸດຕິຂອງເລື່ອງຕົວຢ່າງ

1.(ກ) ສູງກວ່າ (ຂ) ແຕ່ຕໍ່ກວ່າ (ຄ) ແລະ (ງ) ສູງກວ່າ (ຄ) ສະນັ້ນໃຜສູງທີ່ສຸດ ?

2.ອາກາດຮ້ອນອົບເອົ້າກ່ອນຝົນຈະຕົກແຕ່ອາກາດບໍ່ຮ້ອນອົບເອົ້າຈະຫຼຸບໄດ້ແນວໃດ ?

ກ. ຈະມີລົມ

ຂ. ຟ້າຈະເຫຼື້ອມ

ຂ. ແດດຈະອອກ

ງ. ຝົນຈະຕົກ

6 ການປະເມີນຜົນ (Evaluation)

ການປະເມີນຜົນໝາຍເຖິງຄວາມສາມາດໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າຂອງຄວາມຄິດທຸກຊະນິດ ເພື່ອປຽບທຽບກັບເກນມາດຕະຖານທີ່ກໍານົດໃຫ້ ການປະເມີນຈົງເປັນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນທີ່ນໍາເກນມາໃຊ້ ບໍ່ແມ່ນຄິດຊຶ່ງ ການພິຈາລະນາຕັດສິນອາດຈະເປັນໃນຮູບຂອງປະລິມານ ຫຼື ຄຸນນະພາບ ກໍໄດ້ເກນທີ່ກໍານົດອາດຈະເປັນຂອງນັກຮຽນ ຫຼື ຜູ້ອື່ນກໍໄດ້.

ເຖິງແມ່ນວ່າການປະເມີນຜົນຈະເປັນຂະບວນການຂັ້ນສຸດທ້າຍຂອງດ້ານສະຕິປັນຍາແຕ່ບໍ່ຈໍາເປັນຈະຕ້ອງເປັນຂະບວນການສຸດທ້າຍຂອງຂະບວນການຄິດ ແລະ ແກ້ບັນຫາ ມີຄວາມເຊື່ອວ່າຂະບວນການປະເມີນຜົນຈະເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມຢາກຮູ້ຢາກເຫັນໃນສິ່ງທີ່ເປັນຄວາມຮູ້ໃໝ່.

ມະນຸດກ່ຽວຂ້ອງກັບບົດບາດຕ່າງໆຫຼາຍ ຈົນບໍ່ສາມາດຖອນຕົວອອກຈາກການປະເມີນ, ການຕັດສິນ ການວັດ ຫຼື ການໃຫ້ຄຸນຄ່າໃນສິ່ງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຕົວເຂົາໄດ້ ການປະເມີນສ່ວນຫຼາຍມັກຈະເຂົ້າຂ້າງຕົວເອງ ຈະເອີ້ນວ່າເພາະມະນຸດມີກິເລດກໍຄົງບໍ່ຜິດ ສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຂົາຈົ່ງມັກຈະໄດ້ຮັບການປະເມີນໄວ້ສູງກວ່າສິ່ງທີ່ບໍ່ກ່ຽວກັບເຂົາ ເຖິງແມ່ນວ່າການໃຊ້ປະໂຫຍດຈະເປັນເກນສູງສໍາຫຼັບການປະເມີນແຕ່ລະຄົນກໍຕາມ.

ການປະເມີນເຊິ່ງແຕ່ລະຄົນໃຊ້ຕັດສິນໄວວາປາສະຈາກການພິຈາລະນາຢ່າງລະມັດລະວັງໃນດ້ານຕ່າງໆຂອງວັດຖຸ ຄວາມຄິດ ຫຼື ກິດຈະກຳທີ່ຕັດສິນອາດເອີ້ນຊື່ໃຫ້ເໝາະສົມວ່າຄວາມຄິດເຫັນຫຼາຍກວ່າຈະເປັນການພິຈາລະນາຕັດສິນ ຄວາມຄິດເຫັນຈົງເປັນລະດັບທີ່ໃຊ້ສະຕິປັນຍານ້ອຍກວ່າແຕ່ສໍາຫຼັບການປະເມີນແລ້ວໝາຍຄວາມໄປເຖິງການນໍາຄວາມຄິດເຫັນໄປທຽບກັບເກນທີ່ຈໍາແນກຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ເດັ່ນຊັດ ແລະ ໃຊ້ສະຕິປັນຍາຢ່າງສູງໃນການພິຈາລະນາຕັດສິນດ້ວຍເຫດຜົນການປະເມີນຢູ່ 2 ດ້ານຄື ປະເມີນໂດຍອາໄສຂໍ້ແທ້ຈິງພາຍໃນ ແລະ ປະເມີນໂດຍອາໄສເກນພາຍນອກເປັນເຄື່ອງປຽບທຽບ.

ຄໍາກໍາມະທີ່ແທດເໜາະສໍາລັບຂຽນຄາດໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບການປະເມີນ

ວິພາກວິຈານ, ຕັດສິນ, ປະເມີນຄ່າ, ຕິຄ່າ, ສະຫຼຸບ, ປຽບທຽບ, ຂັດອັນດັບ, ກໍານົດເກນ, ກໍານົດມາດຕະຖານ, ຕັດສິນໃຈ, ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ, ໃຫ້ເຫດຜົນ, ບອກຫຼັກຖານ, ຕິລາຄາ, ເລືອກ, ປົກປ້ອງ, ໃຫ້ຄໍາເຫັນ, ໃຫ້ບຸລິມະສິດ, ລຽງລໍາດັບ, ຈັດອັນດັບ, ຄັດຈ້ອນ, ສະໜັບສະໜູນ, ຕິເປັນມູນຄ່າ.

1.ການປະເມີນຜົນໂດຍອາໄສຄວາມຈິງພາຍໃນ (Judgment in terms of internal)

ລັກສະນະການຖາມ

-ໃຫ້ນິໄສວ່າບົດລາຍງານ, ເລື່ອງລາວ ຫຼື ບົດຄວາມນັ້ນມີຄຸນນະພາບໃນດ້ານຕ່າງໆສູງ - ຕໍ່າພຽງໃດ

ຕົວຢ່າງ

1. ເດັກນ້ອຍເຈັບຫົວໄປຊື້ຢາກິນເອງດີ ຫຼື ບໍ່
2. ການປູກເຫັດເຟືອງໃນລະດູຝົນເຮັດໄດ້ ຫຼື ບໍ່
 - ກ. ໄດ້ເພາະເຫັດເຟືອງມັກນ້ຳ
 - ຂ. ໄດ້ແຕ່ຄວນມີຫຼັງຄາກັນຝົນ
 - ຄ. ບໍ່ໄດ້ເພາະອາກາດຊຸ່ມເກີນໄປ
 - ງ. ບໍ່ໄດ້ເພາະມີນ້ຳຂັງເຮັດໃຫ້ເຊື້ອເຫັດເນົ່າ

2. ການປະເມີນຜົນໂດຍອາໄສຄວາມຈິງພາຍນອກ (Judgment in terms of external criteria)

ລັກສະນະການຖາມ

- ໃຫ້ວິໄນໄສຈະລະນາ ຫຼື ຕັດສິນ ໂດຍກຳນົດເກນໃຫ້

ຕົວຢ່າງ

1. ການໃຫ້ລາງວັນນັກຮຽນທີ່ຮຽນດີຂຶ້ນມີຜົນດີຕໍ່ນັກຮຽນແນວໃດ
2. ປະເທດລາວຄວນມີນະໂຍບາຍເລື່ອງການເກີດ ຫຼື ບໍ່ເພາະເຫດໃດ ?
 - ກ. ຄວນເພາະທຸກຄົນມີລູກຫຼາຍກວ່າຄົນຮັ່ງມີ
 - ຂ. ຄວນເພາະປະຊາຊົນໃນເມືອງມີຄວາມໝາແໜ້ນ
 - ຄ. ບໍ່ຄວນເພາະຍັງມີເນື້ອທີ່ທຳມາຫາກິນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ
 - ງ. ບໍ່ຄວນເພາະມັນຂັດຕໍ່ຄວາມຮູ້ສຶກທາງດ້ານສິນລະທຳ

ສະຫຼຸບ

ການສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ມີຄຸນນະພາບເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ທັງຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນໄດ້ຝຶກຢ່າງມີປະສິດທິພາບຜູ້ສ້າງສອບຕ້ອງມີຄຸນສົມບັດດັ່ງນີ້:

1. ຮູ້ຈັກລັກສະນະຂອງຄຳຖາມທີ່ດີ
2. ຮູ້ວິທີຂຽນຄຳຖາມ
3. ຮູ້ຈັກຊະນິດຂອງຄຳຖາມຕ່າງໆ (ໃນ 6 ລະດັບ)
4. ຮູ້ຈັກຮູບແບບຂອງຄຳຖາມຊະນິດຕ່າງໆ
5. ຝຶກຂຽນ ແລະ ຝຶກວິຈານຄຳຖາມເລື້ອຍໆ
6. ບົບປຸງຄຳຖາມໂດຍວິທີວິເຄາະຂໍ້ສອບ

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 5

1. ໃຫ້ພວກນັກສຶກສາເລືອກເອົາບົດຮຽນວິຊາພາສາລາວຊັ້ນປະຖົມສຶກສາມາໜຶ່ງບົດແລ້ວພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບຕາພຶດຕິກຳຍ່ອຍຕ່າງໆຕັ້ງແຕ່ພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈຳໄປຈົນຮອດພຶດຕິກຳດ້ານການປະເມີນຜົນຢ່າງລະຂໍ້ ທັງໝົດ 20 ຂໍ້ ?
2. ໃຫ້ພວກນັກສຶກສາເລືອກເອົາບົດຮຽນວິຊາຄະນິດສາດຊັ້ນປະຖົມສຶກສາມາໜຶ່ງບົດແລ້ວພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບຕາພຶດຕິກຳຍ່ອຍຕ່າງໆຕັ້ງແຕ່ພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈຳໄປຈົນຮອດພຶດຕິກຳດ້ານການນຳໃຊ້ຢ່າງລະຂໍ້ ທັງໝົດ 10 ຂໍ້ ?
2. ໃຫ້ພວກນັກສຶກສາເລືອກເອົາບົດຮຽນວິຊາວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຊັ້ນປະຖົມສຶກສາມາໜຶ່ງບົດ ແລ້ວພາກັນສ້າງຂໍ້ສອບຕາພຶດຕິກຳຍ່ອຍຕ່າງໆຕັ້ງແຕ່ພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຈິຈຳໄປຈົນຮອດພຶດຕິກຳດ້ານການນຳໃຊ້ຢ່າງລະຂໍ້ ທັງໝົດ 10 ຂໍ້ ?
4. ຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້ວັດພຶດຕິກຳທາງດ້ານສະຕິປັນຍາດ້ານໃດແດ່ ?
 1. ຈົ່ງບອກສູດທີ່ໃຊ້ການຄຳນວນຫາເນື້ອທີ່ຂອງຮູບຄາງໝູ ?
 2. ນັກຮຽນລັກເຄື່ອງຂອງຄົນອື່ນເປັນການຜິດກົດລະບຽບນັກສຶກສາໃນມາດຕາທິເທົ່າໃດ ?
 3. ຈົ່ງແຕ່ງກາບກອນ 8 ກ່ຽວກັບວັນຄູ ?
 4. ສິນຫ້າຂໍ້ໃດສຳຄັນທີ່ສຸດຕາມຂະນົບທຳນຽມປະເພນີລາວ ?
 5. ສິນຂໍ້ 5 ມີໃຈຄວາມແນວໃດ ຈົ່ງອະທິບາຍໂດຍສັງເຂບ ?
 6. ຫ້າວ ແດງ ມີເງິນຢູ່ 5000 ກີບ, ແມ່ເອົາໃຫ້ອີກ 10.000 ກີບ, ຖາມວ່າ: ຫ້າວ ແດງມີເງິນເທົ່າໃດ ?
 7. ລົມແມ່ນຫຍັງ ? ຈົ່ງບອກປະໂຫຍດ ແລະ ໂທດຂອງລົມມາ ແນວລະ 3 ຂໍ້ ?
 8. $19 \times 30 = 570$ ເລກ 5 ມີຄ່າເທົ່າໃດ ?
 9. ລຳເລື້ອງ ແລະ ລະຄອນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແງ່ໃດ ?
 10. ຈຸດປະສົງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງການວັດຜົນການສຶກສາແມ່ນຂໍ້ໃດ ?
 11. ຫ້ອງໜ້າຍາວ 9 ມ, ກວ້າງ 6 ມ, ສູງ 6 ມ ; ຈະຕິດຝາຫ້ອງ 4 ດ້ານ wallper ຂະໜາດ $11/2 \times 2$ ຈະຕ້ອງໃຊ້ wallper ຈັກແຜ່ນ ?
 12. ໃບພືດປຽບເໝືອນສ່ວນໃດຂອງເຮືອນ ?
 13. ຈົ່ງວິຈານຂໍ້ສອບເສັງຕໍ່ໄປນີ້ຕາມຫຼັກການສ້າງຂໍ້ສອບທີ່ໄດ້ສຶກສາໄປແລ້ວ ?
 14. ປະເທດໄທຢູ່ທາງທິດໃດຂອງປະເທດລາວ ?
 15. ສິນຄ້າທີ່ສິ່ງອອກມີລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ປະເທດລາວຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື ອັນໃດ ?
 16. ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ ອອກຂໍ້ສອບມີຜູ້ໄດ້ຄະແນນລົງໄປຈົນເຖິງສູນ, ກົງກັບ ລັກສະນະ ແບບທົດສອບທີ່ດີຂໍ້ໃດ ?
 17. ເປັນຫຍັງຄົນທີ່ຮູ້ກົດໝາຍຈິ່ງໄດ້ປຽບຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ ?
 18. ເຄື່ອງມືວັດຜົນຊະນິດໃດມີລັກສະນະເໝືອນແພດວິນິດໄສພະຍາດ ?
 19. ຖ້າທຳລາຍປ່າໄມ້ໝົດ ປະເທດລາວເຮົາຈະເປັນແນວໃດ ?
 20. ເປັນຫຍັງຕົ້ນໄມ້ໃນເຂດໜາວຈິ່ງປົ່ງໃບພ້ອມກັນ ?
 21. ຄວາມອ່ອນຊ້ອຍມ່ວນຊື່ນຂອງດິນຕີຂຶ້ນກັບຫຍັງ ?
 22. ການຮັບຊື້ເຄື່ອງຂອງຈາກຄົນຂີ້ລັກຜິດກົດໝາຍໃນມາດຕາທິເທົ່າໃດ ?

23. ທ່ານເຫັນພ້ອມ ຫຼື ບໍ່ຕໍ່ປະເທດທົດລອງລະເບີດປະລາມານູ ? ຈົ່ງໃຫ້ເຫດຜົນ ?
24. ມີເນື້ອທີ່ນາ 5 ໄລ່ ໃຫ້ຂຽນໂຄງການວ່າປູກພືດຊະນິດໃດ ຈົ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍທີ່ສຸດ?
25. ຖ້າປູກໝາກມ່ວງໃນກະຕ່າ ຈະມີລັກສະນະແນວໃດ ?

ບົດທີ 6

ວິທີການອອກຂໍ້ສອບ

1. ການວາງແຜນສ້າງຂໍ້ສອບ

ການວາງແຜນໃນການສ້າງຂໍ້ສອບຈະຕ້ອງດຳເນີນການກ່ອນທີ່ຈະລົງມືຂຽນຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ສອບນັ້ນສາມາດວັດໄດ້ຄອບຄຸມ ແລະ ຕົງຕາມທີ່ຕ້ອງການທັງແບບຂໍ້ສອບລວມ (Summative Test) ແລະ ແບບຂໍ້ສອບຍ່ອຍ (Formative Test) ດັ່ງມີຂັ້ນຕອນໃນການວາງແຜນດັ່ງນີ້:

1.1 ກຳນົດຈຸດມຸ່ງໝາຍໃນການສອບ

ກ່ອນຈະດຳເນີນການສ້າງຂໍ້ສອບຕ້ອງກຳນົດຈຸດມຸ່ງໝາຍໃນດ້ານຕ່າງໆດັ່ງນີ້:

- 1.1.1 ຈຸດມຸ່ງໝາຍກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນ ວ່າໃນການໃຊ້ແບບທົດສອບຄັ້ງນີ້ຈະນຳຜົນໄປໃຊ້ໃນການປະເມີນຜົນຕາມເນື້ອໃນຍ່ອຍ ຫຼື ປະເມີນຜົນໃນເນື້ອໃນລວມ ການສ້າງຂໍ້ສອບກໍຈະສ້າງຕາມຈຸດປະສົງຂອງການປະເມີນຜົນ ຖ້າເປັນການປະເມີນຜົນຕາມເນື້ອໃນຍ່ອຍ ກໍຈະສ້າງຂໍ້ຄຳຖາມເປັນຂໍ້ສອບຍ່ອຍ (Formative Test) ເພື່ອໃຊ້ໃນການປັບປຸງການຮຽນ-ການສອນ ເພື່ອຫາຈຸດປົກຜ່ອງຂອງນັກຮຽນຖ້າເປັນການປະເມີນຜົນຕາມເນື້ອໃນລວມ ກໍຈະສ້າງເປັນຂໍ້ສອບລວມ (Summative Test) ເພື່ອໃຊ້ໃນການປະເມີນຜົນພາກຮຽນ ຫຼື ທ້າຍພາກຮຽນ ຂອງນັກຮຽນ ໂດຍເອົາຜົນການສອບຂອງແຕ່ລະຄົນມາປຽບທຽບກັນວ່າຄວນຈະສອບໄດ້ເຖິງໃນລະດັບໃດເປັນຕົ້ນ.
- 1.1.2 ຈຸດມຸ່ງໝາຍທົ່ວໄປ ແລະ ຈຸດມຸ່ງໝາຍສະເພາະວິຊາ ຕ້ອງກຳນົດຈຸດມຸ່ງໝາຍທົ່ວໄປໃຫ້ຊັດເຈນ ບາງວິຊາກໍຈະມີຈຸດມຸ່ງໝາຍສະເພາະວິຊາດ້ວຍເພື່ອກຳນົດທິດທາງຂອງການສອນໃນແຕ່ລະເນື້ອໃນວິຊານັ້ນມຸ່ງໃຫ້ນັກຮຽນເກີດພຶດຕິກຳຫຍັງ ພຶດຕິກຳທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຈາກການຮຽນການສອນນັ້ນຈະຕ້ອງຂຽນໃຫ້ຊັດເຈນ ຖ້າເປັນແບບທົດສອບຍ່ອຍຈະຕ້ອງຂຽນເປັນຈຸດມຸ່ງໝາຍແບບພຶດຕິກຳເປັນຕົ້ນ.
- 1.2 ສຶກສາທິດສະດີ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລັກສະນະຂອງແບບທົດສອບທີ່ຈະສ້າງ ເພື່ອຮູ້ວິທີການຂຽນຂໍ້ສອບໄດ້ຖືກຕ້ອງຕາມຈຸດມຸ່ງໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ ເຊັ່ນ: ສຶກສາວິທີຂຽນຂໍ້ຄຳຖາມຂອງບູມ (Bloom) ຫຼື ນັກວັດຜົນຄົນອື່ນໆທີ່ມີປະສິບການທາງດ້ານນີ້ ແລະ ເປັນທີ່ເຊື່ອຖືໂດຍທົ່ວໄປ.
- 1.3 ເຮັດຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດ ຂັ້ນນີ້ຖືວ່າສຳຄັນຫຼາຍ ກ່ອນທີ່ຈະເລີ່ມຂຽນຂໍ້ຄຳຖາມຕ້ອງເຮັດການວິເຄາະຫຼັກສູດໃນວິຊາທີ່ສ້າງແບບທົດສອບຖ້າເປັນການສ້າງແບບທົດສອບອົງກຸ່ມກໍເຮັດການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອົງກຸ່ມ ແລະ ຖ້າເປັນຂໍ້ສອບແບບອົງເກນກໍເຮັດການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອົງເກນດັ່ງໄດ້ກ່າວມາແລ້ວຂ້າງຕົ້ນເພື່ອທີ່ຈະກຳນົດສິ່ງທີ່ຈະວັດວ່າວັດເນື້ອໃນຫຍັງ ຈຳນວນເທົ່າໃດ ແລະ ຄວນຕັ້ງຄຳຖາມວັດພຶດຕິກຳຫຍັງແຕ່ເຊິ່ງຂັ້ນນີ້ສຳຄັນຫຼາຍເປັນຂັ້ນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ແບບທົດສອບມີຄຸນະພາບໃນດ້ານຄວາມທ່ຽງຕົງ ແລະ ສາມາດສ້າງຂໍ້ສອບໃຫ້ຄວບຄຸມເນື້ອໃນທີ່ເຮັດການສອນໄດ້.
- 1.4 ກຳນົດຮູບແບບຂອງຂໍ້ສອບທີ່ຈະໃຊ້ໃນການວັດ ນັ້ນຄືຈະຕ້ອງພິຈາລະນາວ່າແບບທົດສອບທີ່ສ້າງຂຶ້ນໄດ້ຕົງຕາມຈຸດມຸ່ງໝາຍໃນການວັດນັ້ນ ຄວນຈະໃຊ້ແບບທົດສອບຊະນິດໃດ ເຊັ່ນ: ແບບທົດສອບຕື່ມຄຳ, ຈັບຄູ່ ຫຼື ເລືອກຕອບເປັນຕົ້ນ.

ສ້າງຕາຕະລາງການວາງແຜນການສ້າງຂໍ້ສອບແບບທົດສອບ

ເນື້ອ ໃນ	ຈຸດປະສົງ	ລະດັບພຶດຕິກຳ						ລວມ
		ຄວາມ ຮູ້ ຄວາມ ຈຳ	ຄວາມ ເຂົ້າໃຈ	ການນຳ ໄປໃຊ້	ການ ວິ ເຄາະ	ການ ສັງ ເຄາະ	ການ ປະ ເມີນ	
ຕົວຢ່າງ	ນັກຮຽນສາມາດ	1						1
1.ເລກ ກຳລັງ	1.ບອກທິດສະດີກ່ຽວກັບ ເລກກຳລັງ 2.ຄຳນວນຄ່າຂອງຈຳນວນ ທີ່ຢູ່ໃນຮູບເລກກຳລັງໄດ້			2				2
	ລວມ	1		2				3

2. ການສ້າງຂໍ້ສອບ

ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນຂອງການຂຽນຂໍ້ຄຳຖາມ ແລະ ດຳເນີນການສ້າງເພື່ອໃຫ້ແບບທົດສອບມີຄຸນະພາບດັ່ງນີ້:

- 2.1 ຂຽນຂໍ້ຄຳຖາມ ຂັ້ນນີ້ຈະຕ້ອງຂຽນຂໍ້ຄຳຖາມໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ພຶດຕິກຳທີ່ຈະວັດ ຫຼື ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຕາຕະລາງວິເຄາະຫຼັກສູດນັ້ນເອງ
- 2.2 ພິຈາລະນາເລືອກຂໍ້ຄຳຖາມທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ວັດໄດ້ຕາມທີ່ຕ້ອງການຈະວັດ ແລະ ຂໍ້ຄຳຖາມ ຫຼື ຂໍ້ສອບຄວນຈະເປັນຕົວແທນ (sample) ຂອງສິ່ງທີ່ໄດ້ສອນໄປແລ້ວໃນການອອກຂໍ້ສອບນັ້ນ ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນທີ່ຈະຖາມທຸກຢ່າງທຸກຄຳທີ່ສອນໄປແຕ່ຈະຖາມພຽງບາງຕອນ ຫຼື ບາງສ່ວນທີ່ເປັນຕົວແທນໃນເນື້ອໃນ ແລະ ພຶດຕິກຳເທົ່ານັ້ນ
- 2.3 ຈັດເຮັດເປັນຮູບເຫຼັ້ມບາງຕອນຂອງແບບທົດສອບຄວນຈະມີຄຳຊີ້ແຈງໃນການເຮັດໃຫ້ຊັດເຈນພ້ອມທັງພິມເປັນຮູບເຫຼັ້ມຂຶ້ນມາ
- 2.4 ເຮັດຄຳຕອບເພື່ອເປັນການກວດຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ສອບ ກ່ອນທີ່ຈະນຳຂໍ້ສອບໄປໃຊ້ຈິງ
- 2.5 ຈັດກຽມແບບທົດສອບໃຫ້ພຽງພໍກັບຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ໃຊ້ສອບ

3. ການກວດຄຸນະພາບຂອງຂໍ້ສອບ

ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນຂອງການນຳຄະແນນຈາກການສອບມາກວດສອບຄຸນະພາບຂອງແບບທົດສອບເຊັ່ນ: ຄວາມທ່ຽງຕົງ, ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ຄວາມຍາກງ່າຍຂອງແບບທົດສອບ ເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂແບບທົດສອບໃຫ້ມີຄຸນະພາບດີຢູ່ງຊັ້ນ.

4. ການຄັດເລືອກ ແລະ ປັບປຸງຂໍ້ສອບ

ຜົນການກວດສອບຈະມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ໄວ້ວາງໃຈໄດ້ນັ້ນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບອົງປະກອບໃນຂະບວນການກວດສອບຫຼາຍປະການນັບແຕ່ຮູບແບບ, ລັກສະນະຂອງແບບກວດສອບ, ການດຳເນີນການສອບ, ເວລາທີ່ກຳນົດໃຫ້ໃນການສອບ, ລັກສະນະຂອງການສະເໜີຂໍ້ສອບແກ່ຜູ້ສອບ, ເງື່ອນໄຂໃນການສອບ, ການລຽງລຳດັບຂໍ້ສອບ ແລະ ສ່ວນປະກອບອື່ນໆອີກຫຼາຍຢ່າງ.

ເມື່ອຜູ້ສ້າງຂໍ້ສອບອອກຂໍ້ສອບເປັນລາຍຂໍ້ສຳເລັດຮຽບຮ້ອຍແລ້ວກໍຈະຕ້ອງນຳເອົາຂໍ້ສອບນັ້ນມາຈັດລຽງ. ການຈັດລຽງຂໍ້ສອບຄວນມີຫຼັກການດັ່ງນີ້:

ກ. ຂໍ້ສອບປະເພດດຽວກັນເຊັ່ນ: ຖືກຜິດ, ຕື່ມຄຳ, ຈັບຄູ່, ເລືອກຕອບ, ລຽງຄວາມຄວນຈະຈັດໄວ້ເປັນ ໜວດເປັນໜຸ່ງ

ຂ. ຄວນລຽງຂໍ້ສອບປະລະໄນໄວ້ກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເອົາຂໍ້ສອບອັດຕະໄນໄວ້ຕາມຫຼັງ

ຄ. ຂໍ້ສອບໃນໜວດໜຶ່ງໆ ຄວນຈະລຽງຕາມລຳດັບເນື້ອໃນທີ່ມີໃນການຈັດການຮຽນ-ການສອນ

ງ. ໃນບົດສອບໜຶ່ງໆ ຄວນຈະຈັດລຽງຈາກ ຂໍ້ທີ່ງ່າຍໄປຫາຂໍ້ທີ່ຍາກ, ຈາກສັ້ນໄປຫາຍາວ.

+ ຂໍ້ແນະນຳໃນການລຽງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຊະນິດມີ 4 ວິທີຄື:

1. ຈັດລຽງລຳດັບຄວາມຍາກງ່າຍ (Arrangement in order difficulty) ວິທີນີ້ເປັນວິທີການຈັດລຽງຂໍ້ສອບແບບທຳມະດາທົ່ວໄປ. ການຈັດລຽງຂໍ້ສອບແບບວິທີນີ້ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ນັກສອບຈະໄດ້ພົບຂໍ້ສອບງ່າຍໆກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງພົບຂໍ້ຍາກ ແລະ ບໍ່ເກີດຄວາມເປື່ອໜ້າຍໃນເມື່ອພົບຂໍ້ຍາກແຕ່ຖ້າບໍ່ຈັດລຽງຂໍ້ສອບແບບນີ້ຈະມີຂໍ້ເສຍຢູ່ 2 ປະການຄື:

ປະການທີ 1 : ການລຽງຂໍ້ສອບແຕ່ງ່າຍຫາຍາກນັ້ນ ຖ້າຂໍ້ຄຳຖາມທີ່ມີເນື້ອໃນດຽວກັນຫາກຖືກກະຈາຍກັນອອກໄປຄວາມຍາກງ່າຍນີ້ມີຜົນເຮັດໃຫ້ຄວາມຄິດຂອງນັກສອບປ່ຽນແປງຢູ່ເລື້ອຍໆ.

ປະການທີ 2 : ການລຽງຂໍ້ສອບແບບນີ້ຖ້ານັກຮຽນພົບຂໍ້ທີ່ຍາກກ່ອນແລ້ວໃນຕອນຕົ້ນກໍຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຖ້ຳຖອຍໃຈຈະເຮັດຂໍ້ສອບຕໍ່ໄປເນື່ອງຈາກນັກຮຽນຮູ້ວ່າຂໍ້ສອບຈະຍິ່ງຍາກຂຶ້ນໄປອີກ.

2. ຈັດລຽງຄວາມຍາກງ່າຍແບບຮອບວຽນ(Arrangement in cyclic order of difficulty)

ເປັນການຫຼີກລຽງຂໍ້ບົກພ່ອງປະການທີ 1 ຂອງການຈັດລຽງຂໍ້ສອບຕາມລຳດັບຄວາມຍາກງ່າຍ ຈຶ່ງໃຊ້ວິທີການລຽງຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກແລ້ວເລີ່ມຂຶ້ນໃໝ່ເປັນງ່າຍໄປຍາກອີກໜຸ່ນວຽນໄປ ຊຶ່ງວິທີການນີ້ ເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານຂໍ້ສອບໃຫ້ໝົດທຸກຂໍ້. ເພາະນັກຮຽນຮູ້ວ່າຖ້າເຮັດຂໍ້ສອບໄປລະຍະໜຶ່ງ ກໍຈະພົບຂໍ້ງ່າຍອີກວິທີນີ້ຈຶ່ງມີແຕ່ຂໍ້ດີ ແຕ່ກໍມີຈຸດອ່ອນທີ່ນັກສອບຈະຕ້ອງປ່ຽນຄວາມຄິດໃນການແກ້ບັນຫາໄວເກີນໄປ.

1. ການຈັດລຽງຕາມກຸ່ມເນື້ອໃນວິຊາ (Arrangement according to subject matter area)

ການຈັດລຽງໂດຍວິທີນີ້ ຈະລຽງຂໍ້ສອບທີ່ມີເນື້ອໃນດຽວກັນເຂົ້າໄວ້ນຳກັນແລ້ວ ຈັດລຽງຂໍ້ຄຳຖາມຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ ຊຶ່ງສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ໃຊ້ຄວາມຄິດຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນການແກ້ບັນຫາໃນເນື້ອໃນກ່ອນທີ່ຈະປ່ຽນໄປຄິດໃນເນື້ອໃນອື່ນໆ.

2. ການຈັດລຽງຂໍ້ສອບຕາມຈຸດປະສົງຂອງການວັດຜົນ (Arrangement according to the goals measured)

ໃນການຈັດລຽງຂໍ້ສອບຜູ້ອອກຂໍ້ສອບບາງຄົນນິຍົມລຽງຂໍ້ສອບໂດຍລວມພຶດຕິກຳທີ່ຕ້ອງການວັດປະເພດດຽວກັນເຊັ່ນ (Co-operative test) ລຽງຂໍ້ຄຳຖາມທີ່ວັດກ່ຽວກັບຄຳສັບ ແລະ ຄວາມຄິດລວມ

ຍອດເຂົ້າໄວ້ເປັນກຸ່ມດຽວກັນ, ສ່ວນການວັດດ້ານຄວາມເຂົ້າໃຈນັ້ນ ກໍແຍກໄວ້ເປັນອີກພາກສ່ວນໜຶ່ງ ການລຽງຂໍ້ສອບວິທີນີ້ມີປະໂຫຍດສຳລັບຄູໃນການກວດສອບວ່າ ກົງກັນກັບຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການ ຫຼື ບໍ່ ແຕ່ມີຂໍ້ເສຍຄ່າ ບໍ່ສາມາດຈະລວບລວມເນື້ອໃນດຽວກັນ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນເຂົ້າໄວ້ນຳກັນໄດ້.

ນອກຈາກວິທີລຽງຂໍ້ສອບທັງ 4 ວິທີດັ່ງກ່າວນັ້ນແລ້ວ ຍັງມີວິທີການອື່ນໆອີກທີ່ມີຜູ້ນຳໃຊ້ເຊັ່ນ: ການລຽງຂໍ້ສອບແບບເລືອກເອົາ (a random arrangement) ການລຽງຂໍ້ສອບຕາມລຳດັບຂອງເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ ການລຽງລຳດັບຂໍ້ສອບຕາມລະດັບຂອງພຶດຕິກຳທາງດ້ານຄວາມຮູ້-ຄວາມຄິດ (Cognitive domain)

5.ການພິມຂໍ້ສອບສະບັບສົມບູນ

ການໃຊ້ຂໍ້ສອບແບບປາລະໄນນັ້ນ ນັບວ່າມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດ ທີ່ຄູສອນຈະຕ້ອງຈັດພິມຂໍ້ສອບໃຫ້ມີຈຳນວນພຽງພໍກັບຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ເຂົ້າສອບ. ຂໍ້ທີ່ຄວນລະວັງໃນການພິມຂໍ້ສອບນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຕ່ພຽງເຮັດໃຫ້ງ່າຍສຳລັບນັກຮຽນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈະຕ້ອງຈຳເພີມໃຫ້ງ່າຍຕໍ່ການກວດໃຫ້ຄະແນນອີກດ້ວຍ. ດັ່ງນັ້ນໃນການຈັດພິມຂໍ້ສອບ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມສະດວກທັງນັກຮຽນ ແລະ ຄູສອນຄວນຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງສິ່ງຕ່າງໆດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ຄວນໃຫ້ມີໄລຍະຫ່າງອອກຈາກກັນ ໂດຍສະເພາະ ຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບ ຕົວເລືອກຕ່າງໆຄວນຈັດລຽງໃຫ້ຢູ່ໃນແຖວຕັ້ງ.
2. ສະຫຼັບຂໍ້ສອບແບບຖືກ-ຜິດຈະໃຫ້ນັກຮຽນໃຊ້ເຄື່ອງຖືກ-ຜິດເບື້ອງຂວາມື ຫຼື ເບື້ອງຊ້າຍມືຂອງຕົວຂໍ້ສອບກໍໄດ້. ໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນຂີດວົງມົນ, ຂີດກ້ອວ ຫຼື ກາກະບາດໃສ່ໃນຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ, ບໍ່ຄວນໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຖືກ ຫຼື ຜິດໃສ່ໃນເຈ້ຍຄຳຕອບເພາະເຮັດໃຫ້ເສຍເວລາ
3. ສຳລັບຂໍ້ສອບແບບຈັບຄູ່ຄວນໃຫ້ລາຍການທັງສອງທີ່ເປັນຄຳຖາມ ແລະ ຄຳຕອບຢູ່ໃນໜ້າດຽວກັນ.
4. ໃນກໍລະນີຂໍ້ສອບບາງຂໍ້ໃຊ້ເສັ້ນສະແດງ, ແຜນພູມ, ຮູບພາບ, ຕາຕະລາງ ຫຼື ແຜນທີ່ຄວນຈັດລຽງໃຫ້ຢູ່ພາຍໃນໜ້າດຽວກັນເພື່ອໃຫ້ສະດວກໃນການອ່ານ.
5. ຄວນໃຫ້ເລກທີ່ຂໍ້ສອບຕໍ່ເນື່ອງກັນ ສຳລັບຂໍ້ສອບແບບເລືອກຕອບ ແລະ ແບບຈັບຄູ່ ຄວນໃຫ້ຕົວເລືອກ ຫຼື ລາຍທີ່ຈະຈັບຄູ່ເປັນຕົວອັກສອນ
6. ສຳລັບຂໍ້ສອບແບບຄຳຕອບສັ້ນ ທີ່ຍະຫວ່າງຄວນໃຫ້ເລກທີ່ ແລະ ການບັນທຶກ ຄຳຕອບຈັດລຽງລົງມາໃຫ້ຢູ່ໃນແຖວຊື່ທີ່ແຍກອອກມາຕ່າງຫາກ ແລະ ຢູ່ດ້ານໜຶ່ງຂອງເຈ້ຍຄຳຕອບບາງເທື່ອການຍະຫວ່າງໃຫ້ນັກຮຽນຕື່ມຄຳໃສ່ ກໍນັບວ່າມີຄວາມສຳຄັນເໝືອນກັນ. ແຕ່ກໍເປັນການຍາກທີ່ຈະຍະຫວ່າງໃຫ້ພໍດີເຊັ່ນ: 2 ຊມ 3 ຊມ, 5 ຊມ ເປັນຕົ້ນ. ນັກຮຽນບາງຄົນຂຽນໜັງສືຕົວໃຫຍ່, ບາງຄົນກໍຂຽນໜັງສືຕົວນ້ອຍຈຶ່ງເປັນບັນຫາໃນການຍະຫວ່າງຢູ່ສະເໝີ. ແຕ່ຖ້າໃຫ້ເລກທີ່ຕາມຊ່ອງຫວ່າງແລ້ວ ບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະໝົດໄປ.
7. ຖ້າຫາກໃຫ້ນັກຮຽນບັກທຶກຄຳຕອບໃນເຈ້ຍຄຳຕອບກໍຈະເຮັດໃຫ້ການກວດໃຫ້ຄະແນນງ່າຍຂຶ້ນ.
8. ສຳລັບຕາຕະລາງແຜນພູມ ຫຼື ຮູບພາບທີ່ນຳມາສ້າງສະຖານະການໃນຂໍ້ສອບ ຄວນຈະຕ້ອງມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຈັດເຈນພິສິມຄວນ.
9. ໃນກໍລະນີຈະຕ້ອງຈັດພິມຂໍ້ສອບຈຳນວນຫຼາຍ ຄວນໃຊ້ເຄື່ອງພິມທີ່ສາມາດພິມໄດ້ຊັດເຈນດີ
10. ຄວນກວດຕົ້ນສະບັບຂອງແບບທົດສອບກ່ອນການຈັດພິມທຸກເທື່ອ. ຖ້າຫາກພົບວ່າມີຂໍ້ໃດຜິດພາດຄວນຈະຕ້ອງແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງກ່ອນລົງມືໃນການຈັດພິມ.

ບົດທີ 7 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

1. ຄວາມໝາຍຂອງການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

ການວິເຄາະຂໍ້ສອບໝາຍເຖິງການກວດກາຄຸນະພາບຂອງຂໍ້ຄໍາຖາມເປັນລາຍຂໍ້ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຄຸນລັກສະນະສໍາຄັນຂອງຂໍ້ຄໍາຖາມແຕ່ລະຂໍ້ ແລະ ເພື່ອນໍາເອົາຜົນກວດວິເຄາະນັ້ນມາໃຊ້ໃນການຕັດສິນໃຈວ່າຄໍາຖາມໃດສົມຄວນຈະໃຊ້ອີກຕໍ່ໄປ, ຄໍາຖາມໃດຕ້ອງປັບປຸງ ຕົວຖືກ ຕົວລວງ ຫຼື ຄໍາຖາມໃດທີ່ຄວນຕັດຖິ້ມເພາະບໍ່ມີປະໂຫຍດທີ່ຈະນໍາມາໃຊ້ ເປັນເຄື່ອງມືວັດຄຸນະພາບຂອງນັກຮຽນ, ຂໍ້ສອບທີ່ຜ່ານການວິເຄາະ ແລະ ຕັດສິນຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນຈຸດປະສົງຂອງການວິເຄາະຂໍ້ສອບແມ່ນ:

1. ເພື່ອກວດກາເບິ່ງຂໍ້ສອບຂໍ້ໃດເປັນຂໍ້ສອບທີ່ບໍ່ມີຄຸນະພາບ ຫຼື ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ມີຈຸດບົກພ່ອງ.
2. ເພື່ອກໍານົດຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ ຊຶ່ງຈະເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ຄູສາມາດເລືອກຂໍ້ສອບທີ່ມີລະດັບຄວາມຍາກງ່າຍໄດ້ກົງກັບຈຸດປະສົງຂອງການທົດສອບ ແລະ ເພື່ອກໍານົດຄ່າອໍານາດຈໍາແນກຂອງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ສໍາລັບການວິເຄາະແບ່ງຂໍ້ສອບອື່ງກຸ່ມ
3. ເພື່ອກໍານົດຄ່າຄວາມໄວຕໍ່ຜົນການຮຽນການສອນສໍາລັບການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອື່ງເກນ.

ນອກຈາກນັ້ນການວິເຄາະຂໍ້ສອບຍັງຊ່ວຍໃຫ້ຄູມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຈຸດມັ່ງໝາຍການສອບຂອງການສອນພຶດຕິກຳການຮຽນຮູ້ໃຫ້ນັກຮຽນ ແລະ ຍັງຊ່ວຍປະຢັດເວລາໃນການສ້າງຂໍ້ສອບໃໝ່ອີກດ້ວຍ.

2. ວິທີວິເຄາະຂໍ້ສອບ

2.1 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອື່ງເກນ

ແບບທົດສອບແບບອື່ງເກນແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າຫຼັງຈາກທີ່ມີການຮຽນ-ການສອນແລ້ວ ຜູ້ຮຽນມີການປ່ຽນແປງ ຫຼື ບໍ່, ເປັນແນວໃດ, ດີຂຶ້ນ, ຫຼື ຄືເກົ່າ ຫຼື ຂີ້ຮ້າຍລົງ

❖ ຂັ້ນຕອນໃນການວິເຄາະແບບທົດສອບແບບອື່ງເກນ

1. ສອບກ່ອນມີການຮຽນການສອນ (pretest) ໂດຍສອບຕາມຈຸດປະສົງຂອງບົດທີ່ເນັ້ນດ້ານພຶດຕິກຳທຸກຂໍ້.
2. ສອບຫຼັງມີການຮຽນການສອນແລ້ວ (Post test) ໂດຍໃຊ້ແບບທົດສອບຊຸດດຽວກັນກັບແບບທົດສອບກ່ອນມີການຮຽນການສອນ.
3. ນໍາເອົາຜົນການສອບທັງສອງຄັ້ງມາປຽບທຽບກັນເພື່ອເບິ່ງວ່ານັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນພຽງໃດ ໂດຍນໍາເອົາຂໍ້ມູນມາຄຳນວນຫາຄ່າຕັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບ (sensitivity to instructional effect) “ s “ ໂດຍໃຊ້ສູດດັ່ງນີ້ :

$$s = \frac{R_A - R_B}{T}$$

ເຊິ່ງ S ແມ່ນຕັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບ

R_A ແມ່ນຈໍານວນນັກຮຽນທີ່ເຮັດຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນຖືກຫຼັງການຮຽນ-ການສອນ

R_B ແມ່ນຈໍານວນນັກຮຽນທີ່ເຮັດຂໍ້ສອບຂໍ້ນັ້ນຖືກກ່ອນການຮຽນ-ການສອນ

T ແມ່ນຈໍານວນນັກຮຽນທັງມົດທີ່ເຂົ້າສອບກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ

ຄ່າ S ທີ່ຄຳນວນໄດ້ຕ້ອງຢູ່ໃນລະຫວ່າງ -1 ເຖິງ 1

ຂໍ້ສອບທີ່ມີຄ່າ S ເປັນຈຳນວນບວກ ຫຼື ມີຄ່າສູງສະແດງເປັນຂໍ້ສອບທີ່ມີຄວາມໄວຕໍ່ຜົນການຮຽນການສອນສູງ

❖ ເກນທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດສິນຄ່າດັດສະນີຄວາມໄວຂອງຂໍ້ສອບມີດັ່ງນີ້

S	ລັກສະນະຂໍ້ສອບ
1	ດີຫຼາຍ
0,80 – 0,99	ດີ
0,60 – 0,79	ຂ້ອນຂ້າງດີ
0,40 – 0,59	ດີປານກາງ
0,20 – 0,39	ພໍໃຊ້ໄດ້
0,01 – 0,19	ບໍ່ດີ
-1 ຫາ 0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້

ຕົວຢ່າງ

ຕາຕະລາງການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງເກນໂດຍວິທີຫາຄ່າ S ວິຊາເຄມີຊັ້ນ ມ 3 ຈຳນວນນັກຮຽນສອບກ່ອນສອນ ແລະ ຫຼັງສອນ 40 ຄົນ.

ຂໍ້ທີ	ຈຳນວນຜູ້ຕອບຖືກ		$S = \frac{R_A - R_B}{T}$	ຕີຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ສອບ
	ກ່ອນຮຽນ R_B	ຫຼັງຮຽນ R_A		
1	0	40	1	ດີຫຼາຍ
2	10	40	0,75	ຂ້ອງຂ້າງດີ
3	5	40	0,87	ດີ
4	20	40	0,5	ປານກາງ
5	10	20	0,25	ພໍໃຊ້ໄດ້
6	30	30	0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
7	0	0	0	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
8	10	15	0,12	ບໍ່ດີ
9	20	10	-0,25	ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
10	5	35	0,75	ຂ້ອນຂ້າງດີ

2.2 ການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອີງກຸ່ມ

ເປັນຂໍ້ສອບທີ່ໃຊ້ວັດເພື່ອສະຫຼຸບ ຫຼື ຕັດສິນຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນເພື່ອຈຳແນກວ່າຜູ້ໃດເກັ່ງກວ່າກັນ ໂດຍປຽບທຽບກັບຄົນອື່ນໆໃນກຸ່ມທີ່ເຮັດການທົດສອບດ້ວຍກັນ. ຂໍ້ສອບແບບນີ້ແມ່ນໃຊ້ວັດເມື່ອສິ້ນສຸດການຮຽນໃນວິຊານັ້ນໆເຊັ່ນ: ສອບທ້າຍພາກ ຫຼື ທ້າຍປີ.

ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອຫາຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ, ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ປະສິດທິພາບຕົວລວງຂອງຂໍ້ສອບ.

ຂໍ້ສອບທີ່ນຳມາວິເຄາະຕ້ອງມີຄຸນສົມບັດດັ່ງນີ້:

1. ເປັນຂໍ້ສອບປາລະໄນແບບເລືອກຕອບ
2. ແຕ່ລະຂໍ້ມີຈຳນວນຕົວເລືອກເທົ່າກັນ
3. ມີຄຳຕອບຖືກຂໍ້ລະໜຶ່ງຄຳຕອບ
4. ການກວດໃຫ້ຄະແນນຖ້າຕອບຖືກໃຫ້ເຕັມ ແລະ ຕອບຜິດໃຫ້ 0
5. ເປັນຂໍ້ສອບທ້າຍພາກຮຽນ ຫຼື ທ້າຍປີຮຽນ

❖ ເທັກນິກການແບ່ງກຸ່ມທີ່ນຳໃຊ້ໃນການວິເຄາະຂໍ້ສອບຄື:

1. ເທັກນິກ 50% (ແບ່ງກຸ່ມສູງ ກຸ່ມຕ່ຳເທົ່າກັນ)
2. ເທັກນິກ 33% (ແບ່ງກຸ່ມສູງ-ຕ່ຳກຸ່ມລະ 33%)
3. ເທັກນິກ 27% ແບ່ງກຸ່ມສູງ-ຕ່ຳກຸ່ມລະ 27%)

ການໃຊ້ເທັກນິກໃນການວິເຄາະບໍ່ມີກົດທີ່ແນ່ນອນຕາຍຕົວເຊິ່ງເຄີຍປະຕິບັດກັນເຊັ່ນ:

- ຖ້າມີນັກຮຽນ 1 ຫ້ອງໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 50%
- ຖ້າມີນັກຮຽນ 2 ຫ້ອງໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 33%
- ຖ້າມີນັກຮຽນ 100 ຄົນຂຶ້ນໄປໃຫ້ໃຊ້ເທັກນິກ 27%

ຂັ້ນຕອນໃນການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

1. ກວດເຈັຍຈຳນວນຄຳຕອບ ແລະ ໃຫ້ຄະແນນ
2. ລຽງເຈັຍຄຳຕອບຂອງນັກຮຽນຈາກຄະແນນສູງສຸດຫາຄະແນນຕ່ຳສຸດ
3. ແບ່ງເຈັຍຄຳຕອບອອກເປັນ 2 ກຸ່ມຄື: ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນສູງສຸດ (ກຸ່ມສູງ) ແລະ ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນຕ່ຳ (ກຸ່ມຕ່ຳ) ຕາມເທັກນິກທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ເຊັ່ນ : ກໍລະນີມີນັກຮຽນເຂົ້າສອບ 80 ຄົນໃຊ້ເທັກນິກ 33% ຈະໄດ້

$$\text{ຈານວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ} \frac{33 \times 80}{100} = 26 \text{ ຄົນ}$$

ຈານວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ 26 ຄົນ ແລະ ກຸ່ມຕ່ຳ 26 ຄົນ

ສະນັ້ນ ເວລານຳມາວິເຄາະກໍຕ້ອງນັບເອົາແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມຄົນ 26 ໃບ ແມ່ນ ກຸ່ມສູງ ແລະ ນັບແຕ່ລຸ່ມຂຶ້ນເທິງ 26 ໃບ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອເອົາອອກບໍ່ຕ້ອງນຳມາວິເຄາະ.

4. ເອົາເຈັຍຄຳຕອບໃນກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕ່ຳທີ່ເລືອກມາໂດຍເອົາເຈັຍຄຳຕອບຂອງກຸ່ມສູງຂຶ້ນມາເທື່ອລະຄົນ ແລ້ວເບິ່ງວ່ານັກຮຽນເລືອກຂໍ້ໃດ, ເຮັດແບບດຽວຈົນມົດທຸກຂໍ້ ແລະ ຄົບທຸກຄົນຂອງກຸ່ມສູງແລ້ວລວມຄວາມຖີ່ໃນແຕ່ລະຕົວເລືອກຂອງແຕ່ລະຂໍ້, ກຸ່ມຕ່ຳກໍປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ:

ຕົວຢ່າງ

ຕາຕະລາງສະແດງຄວາມຖີ່ຂອງຕົວເລືອກແຕ່ລະຕົວຂອງນັກຮຽນ ກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ

ຂັ້ນ	ຕົວເລືອກ	ກຸ່ມສູງ (26)	ກຸ່ມຕໍ່າ (26)
1	ກ	☒	☒
	ຂ	☒	☒ L
	(ຄ)	☒ ☒ ☐	☒ ☐
	ງ	☐	☒

5. ຈາກຕົວເລກທີ່ໄດ້ໃນຂໍ້ 4 ນຳມາຄຳນວນຄ່າຂອງຄວາມຍາກງ່າຍ, ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງຕົວລອງເປັນລາຍຂໍ້ ເຊິ່ງຈະສະເໜີສູດຕ່າງໆໃນຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້ :

6. ຕິຄວາມໝາຍຜົນການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

❖ ການຄຳນວນຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ

$$p = \frac{H + L}{2N}$$

P ຄ່າຄວາມຍາກ

H ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມສູງທີ່ເລືອກຕົວເລືອກນັ້ນ

L ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມຕໍ່າທີ່ເລືອກຕົວເລືອກນັ້ນ

N ຈຳນວນນັກຮຽນໃນກຸ່ມສູງ ຫຼື ກຸ່ມຕໍ່າ

ເກນທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດສິນລະດັບຄວາມຍາກງ່າຍຂອງຂໍ້ສອບ

ລະດັບຄວາມຍາກງ່າຍ P	ການຕິຄວາມໝາຍ
0,81 – 1	ງ່າຍຫຼາຍ
0,61 – 0,80	ຂ້ອນຂ້າງງ່າຍ
0,40 – 0,60	ປານກາງ
0,20 – 0,59	ຂ້ອນຂ້າງຍາກ
0,00 – 0,19	ຍາກຫຼາຍ

ການຄຳນວນຄ່າຂອງອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບ

$$\text{ສູດ } r = \frac{H - L}{N}$$

r ແມ່ນອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບ

ເກນທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕັດສິນຄ່າອຳນາດຈຳແນກທີ່ເປັນຈຳນວນຂອງຂໍ້ສອບ

ຄ່າອຳນາດຈຳແນກ r	ການຕີຄວາມໝາຍ
0	ບໍ່ມີອຳນາດຈຳແນກ
0,01 – 0,19	ອຳນາດຈຳແນກຕໍ່າ
0,20 – 0,39	ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ
0,40 – 0,59	ອຳນາດຈຳແນກປານກາງ
0,60 – 0,79	ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງສູງ
0,80 – 0,99	ອຳນາດຈຳແນກສູງ
1	ອຳນາດຈຳແນກສູງຫຼາຍ

ການຄຳນວນຫາປະສິດຕິພາບຂອງຕົວລວງ

- ໃຫ້ເບິ່ງຄ່າ P ແລະ r ຂອງຕົວລວງ

ຖ້າ $p \geq 0,05$ ແລະ r ເປັນຄ່າລົບ (-) ຖືວ່າເປັນຕົວລວງທີ່ມີປະສິດຕິພາບ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຕາມເກນນີ້ ຕົວລວງຄວນປັບປຸງໃໝ່.

ສະຫຼຸບແລ້ວວ່າ:

ການຄຳນວນຫາຄ່າຄວາມຍາກງ່າຍ ແລະ ອຳນາດຈຳແນກຂອງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ສອບນັ້ນແມ່ນໃຫ້ເອົາຄ່າ H ແລະ L ຂອງຕົວເລືອກຖືກ.

ຂໍ້ສອບທີ່ໃຊ້ໄດ້ຕ້ອງເບິ່ງຄ່າ P ແລະ r ຂອງຕົວຖືກຄື : P = 0,20 – 0,80 ແລະ r = 0,20 ຂຶ້ນໄປ ຕົວຢ່າງ

ວິຊາຄະນິດສາດຫ້ອງ ມ 4 ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນກະຊະ ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ 80 ຄົນ, ວິເຄາະ ໂດຍນຳໃຊ້ເທັກນິກ 33% ຈຳນວນນັກຮຽນກຸ່ມສູງ 26 ຄົນ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ 26 ຄົນ

ຂໍ້	ຕົວເລືອກ	H	L	P	r	ຕີຄວາມໝາຍ
1	ກ	4	2	0,11	0,07	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ຄວາມຍາກງ່າຍປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຄວນປັບປຸງຕົວລວງຂໍ້ ກ
	(ຂ)	15	9	0,46	0,23	
	ຄ	6	8	0,26	-0,07	
	ງ	1	7	0,15	-0,23	
2	(ກ)	20	5	0,48	0,38	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຕົວລວງດີທຸກຕົວ
	ຂ	2	7	0,17	-0,19	
	ຄ	1	8	0,17	-0,26	
	ງ	3	6	0,17	-0,11	

3	ກ	6	6	0,23	0	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ບໍ່ໄດ້
	ຂ	5	10	0,28	-0,19	
	(ຄ)	5	8	0,25	-0,11	
	ງ	10	2	0,25	0,30	
4	ກ	1	5	0,11	-0,15	ຂໍ້ສອບນີ້ໃຊ້ໄດ້ ປານກາງ ອຳນາດຈຳແນກຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຄວນປັບປຸງຕົວລອງຂໍ້ ຂ
	ຂ	5	2	0,13	0,11	
	ຄ	2	9	0,21	-0,26	
	(ງ)	18	10	0,53	0,30	

3. ປະໂຫຍດຂອງການວິເຄາະຂໍ້ສອບ

- ເຮັດໃຫ້ຮູ້ຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ ວ່າມີຄວາມຍາກງ່າຍ ອຳນາດຈຳແນກ ແລະ ປະສິດທິພາບ ຂອງຕົວລອງເປັນແນວໃດ. ສຳລັບການວິເຄາະຂໍ້ສອບແບບອື່ນກໍຈະຊ່ວຍ ໃຫ້ຮູ້ ວ່າ ຂໍ້ສອບນັ້ນວັດໄດ້ຕາມຈຸດປະສົງ ຫຼື ບໍ່ ມີຄວາມໄວຕໍ່ຜົນຂອງການຮຽນ-ການສອນພຽງໃດ
- ເຮັດໃຫ້ສາມາດປັບປຸງຂໍ້ສອບໄດ້ຖືກຕ້ອງ ສຳລັບຂໍ້ສອບທີ່ມີຄຸນນະພາບດີແລ້ວກໍ່ເກັບສະສົມໄວ້ ໃຊ້ໃນໂອກາດຕໍ່ໄປຊຶ່ງເປັນການປະຫຍັດເວລາ ແລະ ປະຫຍັດເວລາໄດ້ຫຼາຍ.
- ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຂໍ້ສອບມາດຕະຖານ
- ເປັນແນວທາງ ຫຼື ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສ້າງຄັງຂໍ້ສອບ

4. ການສ້າງຄັງຂໍ້ສອບ

ເນື່ອງຈາກຂໍ້ສອບທີ່ມີຄຸນນະພາບດີນັ້ນສ້າງໄດ້ຍາກຕ້ອງລົງທຶນ ແລະ ໃຊ້ສະໜອງຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ຂໍ້ສອບທີ່ຜ່ານຂະບວນການວິເຄາະ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງແກ້ໄຂຈົນເປັນຂໍ້ສອບທີ່ມີຄຸນນະພາບດີແລ້ວ ແຕ່ລະຂໍ້ຈະມີ ຄຸນຄ່າຫຼາຍ. ຄຸນຄ່າຂອງຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ຈະມີໜ້ອຍ ຫຼື ຫຼາຍຂຶ້ນຢູ່ກັບຜູ້ນຳໄປໃຊ້ ວ່າໃຊ້ໄດ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ຈຸດປະສົງ ພຽງໃດ ແລະ ຮູ້ວິທີນຳໄປໃຊ້ພຽງໃດ, ຂໍ້ສອບທີ່ມີຄຸນນະພາບດີເຫຼົ່ານີ້ຈຶ່ງ ຄວນຈະໄດ້ຮັບ ການເກັບ ມ້ຽນຢ່າງມີ ລະບົບ ເພື່ອສະດວກໃນການນຳໄປໃຊ້ ຫຼື ນຳມາປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ດີຂຶ້ນໄປ, ວິທີການເກັບ ມ້ຽນຂໍ້ສອບດັ່ງກ່າວເອີ້ນວ່າ: ຄັງຂໍ້ສອບ

ຄັງຂໍ້ສອບໝາຍເຖິງແຫຼ່ງທີ່ລວບລວມຂໍ້ສອບທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວວ່າມີຄຸນນະພາບດີ ໂດຍຈັດເກັບຂໍ້ສອບ ຢ່າງມີລະບົບດັ່ງນີ້:

ກ. ເຮັດບັດຂໍ້ສອບແຕ່ລະຂໍ້ ລັກສະນະຂອງບັດຄວາມເປັນເຈ້ຍແຂງຂະໜາດ 10×15 ຊັງຕີແມັດ ຫຼື 15×20 ຊັງຕີແມັດ, ໃຊ້ບັດ 1 ແຜ່ນ ຕໍ່ຂໍ້ສອບ 1 ຂໍ້ ດ້ານໜ້າພິມຊື່ວິຊາ, ຊັ້ນຮຽນ ແລະ ຕົວຂໍ້ສອບ ດ້ານຫຼັງ ບັນທຶກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ສອບໂດຍບອກປະຫວັດຄວາມມຸ່ງໝາຍຂອງການສອບ ແລະ ຜົນການ ວິເຄາະ.

ຂ. ຈັດແຍກບັດຂໍ້ສອບໃຫ້ເປັນລະບົບ: ເຊັ່ນ ແຍກວິຊາຕາມສີຂອງບັດ ຫຼື ອາດຈະໃຊ້ບັດຂາວ ແລ້ວ ໃຊ້ສີ ແຕ້ມແຈ ແຍກຕາມແຕ່ລະວິຊາກໍໄດ້ ແລະ ຈັດລຽງບັດຕາມອັນດັບເນື້ອໃນເປັນຕົ້ນ

ຕົວຢ່າງ : ບັດຂໍ້ສອບ

(ດ້ານໜ້າ)

ບັດຂໍ້ສອບ

ວິທະຍາໄລຄຸສາລະວັນ

ແຂວງສາລະວັນ

ວິຊາ ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ປີທີ 2, 3 ລະບົບ 12+2, 9+3 ສາຍຮຽນ ປະຖົມ

- ຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ : ໃຫ້ນັກສຶກສາສາມາດ
ຈຳແນກພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາເປັນດ້ານຍ່ອຍໆໄດ້

ເນື້ອໃນ / ຫົວຂໍ້

ການຂຽນຂໍ້ສອບວັດພຶດຕິກຳດ້ານສະຕິປັນຍາ

- ພຶດຕິກຳທີ່ວັດ () ຈຳ () ເຂົ້າໃຈ () ນຳໄປໃຊ້ ($\sqrt{\quad}$) ວິເຄາະ () ສັງເກດ () ປະເມີນຄ່າ
- ຂໍ້ສອບ: ຄວາມສາມາດໃນການຕັດສິນຄຸນຄ່າຂອງເນື້ອເລື່ອງເຫດການ ຫຼື ເລື່ອງລາວຕ່າງໆໂດຍອາໄສຫຍັງ
ເປັນຫຼັກ ?

ກ. ຫຼັກການ ຫຼື ມາດຖານທີ່ວາງໄວ

ຂ. ຄວາມຈິງພາຍໃນ

(ດ້ານຫຼັງ)

ໃຊ້ຄັ້ງທີ	1		2		3		ໝາຍເຫດ
ວັນທີສອບ ລະບົບ ຈຳນວນນັກຮຽນ ເພື່ອ	21/ 1 / 2014 12+2, 9+3 198 ຄົນ ສອບຈົບຊັ້ນ						
ຕົວເລືອກ	p	r	p	r	p	r	
(ກ)	0.78	0.36					
ຂ	0.12	-0.21					
ຄ	0.09	-0.15					
ຄວາມເຫັນ	ຂໍ້ສອບໃຊ້ໄດ້ ຄວາມຍາກງ່າຍ ຂ້ອນຂ້າງງ່າຍ ອຳນາດຈຳແນກ ຂ້ອນຂ້າງຕໍ່າ ຕົວລວງດີທຸກຕົວ						
ຜູ້ວິເຄາະ	ອາຈານ ຈັນທະວິໄຊ ແຫວນພະຈັນ						

3.1 ປະໂຫຍດຂອງຄັ້ງຂໍ້ສອບ

1. ເພື່ອສະສົມຂໍ້ຄຳຖາມທີ່ມີຄຸນນະພາບດີໄວ້ໃຊ້ໃນໂອກາດຕໍ່ໄປ ຊ່ວຍປະຢັດເວລາ, ແຮງງານໃນການອອກຂໍ້ສອບຄັ້ງຕໍ່ໄປໄດ້ຫຼາຍ.
2. ຖ້າມີຂໍ້ສອບໃນຄັ້ງຫຼາຍ ກໍສາມາດນຳມາຈັດເປັນຊຸດໃຫ້ລະອຽດໃນເລື່ອງໃດເລື່ອງໜຶ່ງໄດ້ ແລະ ໃຊ້ໃນການສອບເພື່ອວິນິດໄສ ນັກຮຽນໄດ້ວ່າເລື່ອງນັ້ນນັກຮຽນຍັງບົກຜ່ອງໃນດ້ານໃດ.
3. ຖ້າມີຂໍ້ສອບໃນວິຊານັ້ນ ຫຼາຍພໍສົມຄວນອາດຈະພັດທະນາໃຫ້ເປັນຂໍ້ສອບຄູ່ຂະໜານໄດ້.
4. ສາມາດພັດທະນາໃຫ້ເປັນຂໍ້ສອບມາດຕະຖານໄດ້.

ບົດເຝິກຫັດທ້າຍບົດທີ 7

1. ໃນການສອບເສັງວິຊາວິທະຍາສາດຂອງນັກຮຽນ 112 ຄົນ ນຳຜົນມາວິເຄາະໂດຍໃຊ້ເທັກນິກ 27% ຜົນການເລືອກແຕ່ລະຕົວເລືອກຂອງນັກຮຽນກຸ່ມສູງ ແລະ ກຸ່ມຕໍ່າ ໄດ້ຜົນດັ່ງຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້:

ຂໍ້ທີ	ຕົວເລືອກ	ກຸ່ມສູງ	ກຸ່ມຕໍ່າ	P	r	ອະທິບາຍຜົນ
1.	ກ	1	3			
	ຂ	0	3			
	ຄ	1	2			
	(ງ)	26	19			
	ຈ	2	3			
	ສ	-	-			
2.	(ກ)	22	14			
	ຂ	1	4			
	ຄ	3	3			
	ງ	2	6			
	ຈ	2	3			
	ສ	-	-			
3.	ກ	0	0			
	ຂ	2	7			
	(ຄ)	19	13			
	ງ	7	6			
	ຈ	1	4			
	ສ	1	-			
4.	ກ	2	4			
	(ຂ)	28	20			
	ຄ	0	3			
	ງ	0	2			
	ຈ	0	1			
	ສ	-	-			
5.	ກ	2	3			
	ຂ	1	3			
	ຄ	3	4			
	ງ	9	12			
	(ຈ)	15	8			
	ສ	-	-			
6.	ກ	-	2			
	ຂ	3	2			

	(ຄ)	20	18			
	ງ	4	5			
	ຈ	3	-			
	ສ	-	-			

2. ນັກຮຽນ 35 ຄົນ ເຂົ້າສອບເສັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງສອບເສັງທັງ 2 ຄັ້ງແລ້ວນຳມານັບຈຳນວນຄົນທີ່ຕອບຖືກໄດ້ດັ່ງນີ້

ຂໍ້	ກ່ອນສອບເສັງ	ຫຼັງສອບເສັງ	S
1	2	28	
2	5	30	
3	7	35	
4	0	33	
5	1	7	
6	34	35	
7	3	22	
8	32	6	
9	0	20	
10	8	15	

ຈົ່ງແປຄວາມໝາຍຂໍ້ສອບເສັງທີ 1 – 10

1. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດແດ່ທີ່ໃຊ້ໄດ້ ?
2. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດທີ່ດີທີ່ສຸດ ?
3. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດງ່າຍທີ່ສຸດ ?
4. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດຍາກທີ່ສຸດ ?
5. ຂໍ້ສອບເສັງຂໍ້ໃດທີ່ຜິດພາດ ?

ບົດທີ 8

ການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics)

1.ຄວາມໝາຍຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics)

ແມ່ນເຄື່ອງມືການໃຫ້ຄະແນນ (Scoring Tool) ທີ່ເກີດຈາກການລວມກັນລະຫວ່າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Scoring Criteria) ກັບ ຄ່າລະດັບຄະແນນ (Rating scale) ເພື່ອບອກເຖິງຄຸນນະພາບຂອງງານ.

1.1 ຄວາມສໍາຄັນຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ (Rubrics)

- ການຕັດສິນໃຫ້ຄະແນນມີຄວາມທ່ຽງຕົງ ແລະ ຍຸດທິທໍາ
- ຊ່ວຍໃຫ້ຄູສາມາດຕັ້ງຄວາມຄາດຫວັງກັບການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ
- ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດປັບປຸງຄວາມຜິດພາດຂອງຕົນເອງ ແລະ ຜູ້ອື່ນ

1.2 ລັກສະນະຂອງ Rubrics ທີ່ດີ

- ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ
- ຈຳແນກການປະຕິບັດຢ່າງທ່ຽງຕົງ
- ແຕ່ລະຕົວບໍ່ມີການລວມເກນການໃຫ້ຄະແນນ
- ວິເຄາະກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງລະອຽດ
- ພາສາທີ່ໃຊ້ອະທິບາຍຈຳແນກກິດຈະກຳຢ່າງຊັດເຈນ
- ສາມາດຕິດສິນຜົນຂອງກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ

2.ປະເພດຂອງເກນການໃຫ້ຄະແນນ Rubrics

2.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນ ຫຼື Rubrics ມີ 2 ແບບຄື :

2.1.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)

2.2.2 ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈຳແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic score)

2.1.1 ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)

ເປັນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍນຳເອົາລາຍການປະເມີນທາງດ້ານຂະບວນການ ແລະ ກິດຈະກຳມາລວມກັນໃນແຕ່ລະດັບຄຸນນະພາບ

ຕົວຢ່າງ ເກນໃຫ້ຄະແນນຜົນງານການແກ້ໂຈດຄະນິດສາດ

☐ ເກນ 1	☐ ຄຳຕອບຖືກ ສະແດງເຫດຜົນຖືກຕ້ອງ ແນວຄິດຊັດເຈນ	☐ (ຄະແນນ 4)
ເກນ 2	☐ ຄຳຕອບຖືກ ສະແດງເຫດຜົນຖືກຕ້ອງ ອາດມີຂໍ້ຜິດພາດເລັກນ້ອຍ	☐ (ຄະແນນ 3)
ເກນ 3	☐ ເຫດຜົນ ຫຼື ການຄຳນວນຜິດພາດແຕ່ມີແນວທາງທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຄຳຕອບ	☐ (ຄະແນນ 2)
ເກນ 4	☐ ສະແດງວິທີຄິດເລັກນ້ອຍ ແຕ່ບໍ່ມີຄຳຕອບ	☐ (ຄະແນນ 1)
ເກນ 5	☐ ບໍ່ຕອບ ຫຼື ຕອບບໍ່ຖືກເລີຍ	☐ (ຄະແນນ 0)

ເກນການປະເມີນທັກສະການຂຽນ

ລະດັບຄະແນນ	ລັກສະນະຂອງການຂຽນ
3 (ດີ)	ຂຽນໄດ້ກົງປະເດັນ ແລະ ຊັດເຈນ ມີຄຳນຳ ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ຢ່າງຊັດເຈນ ຕິດສະກົດ ແລະ ໄວຍະກອນມີຄວາມຖືກຕ້ອງສົມບູນເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈງ່າຍມີແນວຄິດທີ່ໜ້າສົນໃຈ ມີເຫດຜົນ ໃຊ້ພາສາຢ່າງຖືກຕ້ອງ
2 (ຜ່ານ)	ຂຽນໄດ້ກົງປະເດັນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ມີຄຳນຳ ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ພາສາທີ່ໃຊ້ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເກີດຄວາມສັບສົນ ເຫດຜົນຍັງບໍ່ຄ່ອຍສອດຄ່ອງກັນ
1 (ຕ້ອງປັບປຸງ)	ຂຽນບໍ່ກົງປະເດັນ ບໍ່ມີການຈັດລະບົບການຂຽນເຊັ່ນ ຄຳນຳ, ເນື້ອໃນ ແລະ ບົດສະຫຼຸບ ພາສາທີ່ໃຊ້ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານເກີດມີຄວາມສັບສົນ ຂາດເຫດຜົນສະໜັບສະໜູນໃຊ້ສັບທີ່ເໝາະສົມ

2.2.2 ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈຳແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic Score)

ເປັນການໃຫ້ຄະແນນເປັນລາຍການຍ່ອຍ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຂຽນຄຳອະທິບາຍຄຸນນະພາບໃນທຸກໆລະດັບ

ຕົວຢ່າງ: ເກນການປະເມີນການເລົ່ານິທານ

☐ ລາຍການປະເມີນ	☐ ຄຸນນະພາບ		
	☐ ດີ ☐ (3)	☐ ພໍໃຊ້ ☐ (2)	☐ ຄວນປັບປຸງ ☐ (1)
ເນື້ອໃນ	☐ ມີອົງປະກອບເຊັ່ນ: ມີການກຳນົດບັນຫາ ມີພອນສະຫວັນການເລົ່າເລື່ອງ ແລະ ການຈັບໃຈຄວາມ ແລະ ເນື້ອເລື່ອງບໍ່ຕ່າງຈາກເລື່ອງເດີມຫຼາຍ ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ	☐ ຂາດອົງປະກອບບາງປະການແຕ່ເລລື່ອງຍັງຄົງເນື້ອໃນຫຼັກກຸ່ຢູ່	☐ ຂາດອົງປະກອບຫຼາຍປະການ ເຮັດໃຫ້ເລື່ອງສັ້ນ ☐ ຂາດຄວາມລະອຽດຫຼັກ ແລະ ບໍ່ໜ້າສົນໃຈ
ພາສາ	☐ ມີຄວາມຄ່ອງໃນການເລົ່າບໍ່ກະຕຸດກະຕັກຟັງມ່ວນດີ ເຖິງຈະຜິດໄວຍະກອນຢູ່ ມີການໃຊ້ຂອງຕົນເອງ	☐ ຜິດໄວຍະກອນເຮັດໃຫ້ການເລົ່າເລື່ອງສະດຸດ ☐ ຂາດຕອນ	☐ ການອອກສຽງ ແລະ ໄວຍະກອນຜິດຫຼາຍ ຈົນຍາກແກ່ການຟັງໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຫຼື ຈົນເດົາເລື່ອງຕໍ່ໄປບໍ່ໄດ້
ນ້ຳສຽງ, ລິລາ	☐ ມີການໃຊ້ສຽງໜັກ, ເບົາ ແລະ ໃຊ້ທ່າທາງປະກອບເພື່ອຊ່ວຍຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ເລື່ອງເປັນໜ້າສົນໃຈ	☐ ໃຊ້ນ້ຳສຽງແບບດຽວລຽບໆ ໃຊ້ທ່າທາງປະກອບນ້ອຍ	☐ ໃຊ້ນ້ຳສຽງເປັນແບບອ່ານຫຼາຍກວ່າແບບເລົ່າເລື່ອງບໍ່ໃຊ້ສີໜ້າທ່າທາງປະກອບເພື່ອຄວາມໜ້າສົນໃຈ

3.ວິທີການສ້າງເກນການໃຫ້ຄະແນນ Rubrics

ປັດຈຸບັນນັກສຶກສາໄດ້ໃຫ້ຄວາມສົນໃຈຢ່າງຫຼາຍກ່ຽວກັບການສ້າງເກນການປະເມີນ ທັງນີ້ເນື່ອງມາຈາກການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນກຳລັງປ່ຽນແປງສູ່ການປະເມີນຕາມສະພາບຈິງ ແລະ ການປະເມີນຈະເນັ້ນຂະບວນການປະຕິບັດຫຼາຍຂຶ້ນ ຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາເກນການປະເມີນທີ່ສະທ້ອນຫຼັກສູດ ແລະ ການສອນຂອງແຕ່ລະຄົນ ທັງນີ້ເພື່ອໃຫ້ເກນປະເມີນມີຄວາມສຳພັນກັບການຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ການອອກແບບເກນການປະເມີນຕ້ອງພະຍາຍາມໃຫ້ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

ຂັ້ນຕອນທີ 1 ກຳນົດສິ່ງທີ່ປະເມີນໃຫ້ຊັດເຈນວ່າຕ້ອງການປະເມີນວຽກຫຍັງ ?

ຂັ້ນຕອນທີ 2 ກຳນົດຄວາມໝາຍຂອງຄຸນລັກສະນະຂອງສິ່ງທີ່ຈະວັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ 1

ຂັ້ນຕອນທີ 3 ກຳນົດລາຍການ ຫຼື ຕົວບົ່ງຊີ້ຂອງຄຸນລັກສະນະຂອງວຽກ ຫຼື ຂະບວນການປະຕິບັດວຽກ

ຂັ້ນຕອນທີ 4 ລະບຸລະດັບຂອງຄຸນະພາບ ເຊັ່ນ 3 ລະດັບ ຄື ດີ ພໍໃຊ້ ຜ່ານເກນ ຫຼື 4 ລະດັບ ຄື ດີຫຼາຍ ດີ ປານກາງ ຄວນປັບປຸງ

ຂັ້ນຕອນທີ 5 ກຳນົດຕົວຢ່າງວຽກທີ່ດີ ແລະ ບໍ່ດີ ໂດຍການນຳວຽກງານຕ່າງໆມາເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນຕົວຢ່າງວຽກນັ້ນໆ ແລະ ຂຽນບັນຍາຍລັກສະນະວຽກທີ່ມີຄຸນະພາບດີທີ່ສຸດ ແລະ ຂຽນບັນຍາຍລັກສະນະວຽກທີ່ມີລັກສະນະຕ່ຳທີ່ສຸດ

ແລ້ວຄ່ອຍຂຽນວຽກທີ່ມີລັກສະນະກາງໆ ເຊິ່ງຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນທີ່ປະຕິບັດຍາກທີ່ສຸດ ເພາະການສ້າງ ຫຼື ການບັນຍາຍຄຸນລັກສະນະຂອງຄຸນະພາບຂອງວຽກໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະດັບ.

Weiner and Cohen (1997) ໄດ້ສະເໜີແນະການແບ່ງລະດັບຄຸນະພາບ ແລະ ການຂຽນອະທິບາຍວຽກແຕ່ລະລະດັບມີ 4 ລະດັບຄື:

ລະດັບ 4 ມີ (yes) ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດຢ່າງຄົບຖ້ວນ

ລະດັບ 3 ມີ -ແຕ່ (yes-but) ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດແຕ່ຂາດລາຍລະອຽດບາງຢ່າງ

ລະດັບ 2 ບໍ່ມີ-ແຕ່ (no but) ບໍ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດຢ່າງພຽງພໍ ແຕ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດພຽງເລັກນ້ອຍ

ລະດັບ 1 ບໍ່ມີ (no) ບໍ່ມີການໃຫ້ລາຍລະອຽດ

ຂັ້ນຕອນທີ 6 ໃຫ້ນັກຮຽນປະເມີນຜົນເອງ ແລະ ປະເມີນເພື່ອນຂັ້ນນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນຜິດລິດວຽກຂະນະປະຕິບັດວຽກໃຫ້ນັກຮຽນຢຸດບາງຊ່ວງເພື່ອໃຫ້ໃຊ້ເກນການປະເມີນວຽກຂອງຕົນເອງ ແລະ ປະເມີນວຽກຂອງເພື່ອນ.

ຂັ້ນຕອນທີ 7 ແກ້ໄຂປັບປຸງຂັ້ນນີ້ເປັນການປັບປຸງວຽກຂອງຕົນເອງຕາມຂໍ້ສະເໜີແນະທີ່ໄດ້ຈາກຂັ້ນຕອນທີ 6

ຂັ້ນຕອນທີ 8 ໄດ້ເກນປະເມີນ ເພື່ອຄູ່ຜູ້ສອນໄດ້ນຳໄປໃຊ້ໃນການປະເມີນວຽກຂອງນັກຮຽນຕໍ່ໄປ

ດັ່ງນັ້ນຄູ່ຜູ້ສອນຕ້ອງການຝຶກສ້າງເກນການປະເມີນກໍຄວນຈະເລີ່ມຕົ້ນຈາກຂໍ້ສະເໜີແນະດັ່ງກ່າວແລ້ວຄ່ອຍພັດທະນາຕົນເອງໄປເລື້ອຍໆ ກໍຈະໄດ້ເກນປະເມີນທີ່ມີຄຸນະພາບທັງຄວາມທ່ຽງຕົງ (Validity) ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ (Reliability) ມີຄວາມເປັນປາລະໄນ (Objectivity) ແລະ ມີອຳນາດຈຳແນກ (Discriminant) ສາມາດປະເມີນຜົນງານ ຫຼື ຂະບວນການປະຕິບັດວຽກຂອງນັກຮຽນໄດ້ຕາມສະພາບຈິງ.

4. ຕົວຢ່າງ rubrics

ເກນການໃຫ້ຄະແນນໂດຍພາບລວມ (Holistic score)

ເກນການໃຫ້ຄະແນນດ້ານທັກສະ / ຂະບວນການທາງຄະນິດສາດ

ທັກສະ / ຂະບວນການແກ້ບັນຫາ

ຄະແນນ / ຄວາມໝາຍ	ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ບັນຫາທີ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນ
4 (ດີຫຼາຍ)	ໃຊ້ຍຸດທະວິທີດຳເນີນການແກ້ບັນຫາສຳເລັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນໃນການໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ເຂົ້າໃຈຊັດເຈນ

3 (ດີ)	ໃຊ້ຍຸດທະວິທີດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາສໍາເລັດແຕ່ອາດຈະອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນໃນການໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ດີກວ່ານີ້
2 (ພໍໃຊ້)	ໃຊ້ຍຸດທະວິທີດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາສໍາເລັດພຽງບາງສ່ວນ ອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນໃນການໃຊ້ວິທີການດັ່ງກ່າວໄດ້ບາງສ່ວນ
1 (ຕ້ອງປັບປຸງ)	ມີຮ່ອງຮອຍດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາບາງສ່ວນເລີ່ມຄິດວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້ວິທີການນັ້ນແລ້ວ ຍຸດອະທິບາຍຕໍ່ບໍ່ໄດ້ ແກ້ບັນຫາບໍ່ສໍາເລັດ
0 ບໍ່ພະຍາຍາມ	ເຮັດໄດ້ບໍ່ເຖິງເກນ ຫຼື ບໍ່ມີລ່ອງຮອຍການດໍາເນີນການແກ້ບັນຫາ

ເກນການໃຫ້ຄະແນນແບບຈໍາແນກສິ່ງປະເມີນອອກເປັນຂໍ້ຍ່ອຍ (Analytic Score)

ຕົວຢ່າງ ການປະເມີນໂຄງການ

ລາຍການປະເມີນ	ຄຸນນະພາບ		
	ດີ (3)	ພໍໃຊ້ (2)	ຄວນປັບປຸງ (1)
1.ຄວາມຄິດເລີ່ມສ້າງສັນ	ໂຄງການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄິດເລີ່ມສ້າງສັນ	ບາງສ່ວນຂອງໂຄງການຮູບແບບໃໝ່ຈາກໂຄງການທີ່ມີຜູ້ເຮັດຢູ່ແລ້ວ	ໂຄງການຄ້າຍຄືກັບສິ່ງທີ່ເຄີຍເຮັດມາແລ້ວ
2. ການກໍານົດບັນຫາ ແລະ ການຕັ້ງສົມມຸດຕິຖານ	ສົມມຸດຕິຖານສອດຄ່ອງກັບບັນຫາ ແລະ ສະແດງຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງເຫດ ແລະ ຜົນຢ່າງຊັດເຈນ	ສົມມຸດຕິຖານສອດຄ່ອງກັບບັນຫາ	ສົມມຸດຕິຖານບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບັນຫາ
3. ຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ແທ້ຈິງປະກອບການເຮັດໂຄງການ	ມີການສຶກສາຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂໍ້ແທ້ຈິງຄວບຄຸມທຸກປະເດັນທີ່ສຶກສາຢ່າງພຽງພໍ	ມີການສຶກສາຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂໍ້ແທ້ຈິງແຕ່ບໍ່ຄວບຄຸມປະເດັນທີ່ສຶກສາ	ບໍ່ມີການສຶກສາຫາຂໍ້ມູນ ຫຼື ຂໍ້ແທ້ຈິງຕ່າງໆ
4.ການອອກແບບການທົດລອງ	ສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຕິຖານ ແລະ ຄວບຄຸມຕົວແປຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນ	ສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຕິຖານ ແລະ ຄວບຄຸມຕົວແປຍັງບໍ່ຄົບຖ້ວນ	ສອດຄ່ອງກັບສົມມຸດຕິຖານແຕ່ການຄວບຄຸມຕົວແປບໍ່ຖືກຕ້ອງ
5. ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້ໃນການທົດລອງ	ເລືອກໃຊ້ອຸປະກອນຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ	ເລືອກໃຊ້ອຸປະກອນບາງສ່ວນຖືກຕ້ອງ	ເລືອກໃຊ້ອຸປະກອນບໍ່ຖືກຕ້ອງ
6. ການດໍາເນີນການທົດລອງ	ດໍາເນີນການທົດລອງໄດ້ຖືກຕ້ອງສົມບູນ	ດໍາເນີນການທົດລອງໄດ້ຖືກຕ້ອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່	ດໍາເນີນການທົດລອງບໍ່ຖືກຕ້ອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່
7.ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ	ບັນທຶກຂໍ້ມູນກົງຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການ	ບັນທຶກຂໍ້ມູນກົງຈຸດປະສົງທີ່ຕ້ອງການ	ບັນທຶກຂໍ້ມູນກົງຈຸດປະສົງທີ່

	ສຶກສາຖືກຕ້ອງ ແລະ ລະອຽດ	ສຶກສາ ແລະ ຖືກຕ້ອງ	ຕ້ອງການສຶກສາ
8. ການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນ	ມີການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນ ຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ	ມີການຈັດລະບົບຂໍ້ມູນ ຖືກຕ້ອງ	ມີການຈັດລະບົບຂໍ້ ມູນຖືກຕ້ອງບາງ ສ່ວນ
9. ການແປຄວາມໝາຍຂໍ້ ມູນ ແລະການສະຫຼຸບ ຜົນຂອງຂໍ້ມູນ	ການແປຄວາມໝາຍ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສະຫຼຸບ ຜົນສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນ	ການແປຄວາມໝາຍ ຖືກຕ້ອງແຕ່ສະຫຼຸບຜົນ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ມູນ	ການແປຄວາມໝາຍ ຖືກຕ້ອງບາງສ່ວນ
10. ການຂຽນລາຍງານ	ມີການນຳສະເໜີເປັນ ຂັ້ນຕອນສົມບູນ ແລະ ຊັດເຈນ	ມີການນຳສະເໜີເປັນ ຂັ້ນຕອນດີແຕ່ຍັງບໍ່ຊັດ ເຈນ	ມີການນຳສະເໜີ ເປັນຂັ້ນຕອນບາງຄັ້ງ

ປະມວນຄຳສັບ

ປະມວນຄຳສັບ

ຈິດຕະພິໄສ	ທັດສະນະຄະຕິ, ຄຸນສົມບັດ
ທັກສະພິໄສ	ຄວາມຊຳນິຊຳນານ
ວິນິໄສ	ພິຈາລະນາ, ຮື່ນຕອງ, ຕັດສິນ
ພະຍາກອນ	ຄາດຄະເນ
ພັດທະນາການ	ການປ່ຽນແປງ
ຄຸນນະທຳ	ຄວາມດີ
ຂໍ້ສອບອັດຕະໄນ	ຂໍ້ສອບທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຕອບແບບຍາວໆຕາມຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງ
ຂໍ້ສອບປາລະໄນ	ຂໍ້ສອບມີຄຳຕອບຕາຍຕົວ
ຂໍ້ສອບແບບອີງກຸ່ມ	ຂໍ້ສອບໃຊ້ຕັດສິນການຮຽນໂດຍປຽບທຽບກັບກຸ່ມຄົນທີ່ມາສອບດ້ວຍກັນ
ຂໍ້ສອບແບບອີງເກນ	ແມ່ນຂໍ້ສອບໃຊ້ຕັດສິນການຮຽນໂດຍອີງຕາມເກນມາດຕາຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້
ອຳນາດຈຳແນກ	ຜົນຂອງການວັດສາມາດແຍກໃຫ້ເຮົາເຫັນຄົນເກັ່ງຄົນອ່ອນໄດ້
ຕົວລວງ	ຕົວເລືອກຕອບທີ່ເປັນຕົວຜິດ

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນສໍາລັບສາຍສ້າງຄູລະບົບ 11+3 ປີ 3 ,1998, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສູນພັດທະນາຄູ
2. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສໍາລັບສ້າງຄູ ລະບົບ 8+3 ປີທີ 3, 1998, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສູນພັດທະນາຄູ
3. ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ສໍາລັບສ້າງຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ ລະບົບ 3 ປີ ປີທີ 3,2009 ກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ , ກົມສ້າງຄູ, ສູນພັດທະນາຄູ
4. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສໍາຫຼັບຄະນະສຶກສາສາດ , ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດຄະນະສຶກສາສາດ, ປີ 2006
5. ກະຕວງສະຖິຕິ 1 ສໍາຫຼັບວິທະຍາໄລຄູ, ສາຍສ້າງຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ, ປີທີ 2,ກະຊວງສຶກສາທິການ, ກົມ ສ້າງຄູ, ສູນພັດທະນາຄູ, ປີ 2009
6. ການປະເມີນ ແລະ ການສ້າງແບບທົດສອບ. ປຶ້ມພາສາໄທ “ ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ພັດທະລາ ນິດມານິນ ພາກວິຊາທົດສອບ ແລະ ວິໄຈສຶກສາ ຄະນະຄະຣູສາດ ວິທະຍາໄລຄູຈັນທະເຂມ ,2532”
7. ສາດການສອນ, ປຶ້ມພາສາໄທ”ຮອງສາດດາຈານ ດຣ ທິດສະໜາ ແຂມມະນີ ຄະນະຄະຣູສາດມະຫາ ວິທະຍາໄລຈຸລາລົງກອນ,2552”
8. ການວັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນການຮຽນການສອນຄະນິດສາດ,ປຶ້ມພາສາໄທ ”ຮອງສາດສະດາຈານ ພ້ອມພອນ ອຸດົມສິນ ຄະນະຄະຣູສາດມະຫາໄລຈຸລາລົງກອນ
9. ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການຮຽນ-ການສອນ. ພູມີ ຈັນທະລັງສີ, 2009
10. ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການນໍາໃຊ້ປຶ້ມແບບຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, 2010
11. ຫຼັກການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນການສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ). ຜູ້ຊ່ວຍສາດສະດາຈານ ດຣ ລາຕິ ນັນທະ ສຸຄິນມະຫາວິທະຍາໄລລາດຊະພັດສຸລາດທານີ,2555
12. ການຮຽນ-ການສອນການວັດ ແລະ ປະເມີນຜົນຈາກສະພາບຈິງຂອງຜູ້ຮຽນໂດຍໃຊ້ PorTFoLlIo,ປຶ້ມ ພາສາໄທ, ສິມນິກ ນິນທິຈັນ ,ບໍລິສັດໂຮງພິມໄທວັດທະນາພານິດ, 2545
13. ການວັດຜົນການສຶກສາ. ປຶ້ມພາສາໄທ,ຮອງສາດສະດາຈານ ສິມນິກ ພັດທິຍານີ ມະຫາວິທະຍາໄລ ມະຫາສາລະຄາມ,ພິມທີ່ປະສານການພິມ, 2556

